

Spelregels veldvoetbal
Nederlandse uitgave
Laws of the Game 2009 - 2010

Uitgave juli 2009

Voorwoord

In de twaalf jaar sinds de laatste grote spelregelwijzigingen heeft de International Football Association Board (IFAB) een wezenlijk aantal aanpassingen en wijzigingen op de regels doorgevoerd. Daarnaast zijn er diverse bijbehorende publicaties en instructiematerialen vervaardigd en verspreid door de voetbalbonden om wedstrijd-officials te ondersteunen bij hun werkzaamheden en om concepten te verhelderen voor de voetbalgemeenschap als geheel.

In de vernieuwde uitgave van de spelregels veldvoetbal van dit jaar zijn alle teksten en structuren herzien en aangepast ten opzichte van de uitgave van de spelregels veldvoetbal van 2007/'08 om de inhoud te consolideren met als doel eenduidigheid, vereenvoudiging en verheldering. Enkele van de meest in het oog springende veranderingen in dit verband betreffen de interpretaties spelregels en richtlijnen voor de scheidsrechters beslissingen van de IFAB, die nu ofwel zijn opgenomen in de regel waar ze eerder aan toegevoegd waren, dan wel staan ze nu in het gedeelte "Interpretatie van de spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters". Met deze nieuwe benaming wil de IFAB benadrukken dat de inhoud van dit gedeelte bedoeld is als aanvulling op de spelregels zelf en dat de toepassing een bindend vereiste is.

Bovendien zijn enkele uitgangspunten, die voorheen impliciet golden voor het spel, maar die niet expliciet voorkwamen in de spelregels, nu opgenomen in deze nieuwe uitgave om zo compleet mogelijk te zijn.

Voorts heeft de werkgroep spelregels veldvoetbal bij de meeste spelregels, voor de scheidsrechters een aanvullende instructie opgenomen ter verduidelijking van de betreffende regel.

Tot slot, de IFAB herinnert de bonden en confederaties eraan dat het hun plicht is, zoals staat vermeld in de statuten van de FIFA, om zich ervan te verzekeren dat de spelregels strikt en consequent worden toegepast in competities van alle niveaus.

Namens de Werkgroep spelregels veldvoetbal KNVB.

Opmerkingen bij de spelregels

Aanpassingen

Behoudens de goedkeuring van de betrokken nationale bond en vooropgesteld dat de principes van deze regels onaangetast blijven, zijn afwijkingen van de toepassingen mogelijk bij wedstrijden van jeugdspelers onder de 16 jaar, bij dameswedstrijden, bij veteranenwedstrijden (spelers boven de 35 jaar) en bij G-voetbal.

De volgende aanpassingen mogen afzonderlijk of gezamenlijk worden toegepast:

- a. De afmeting van het speelveld;
- b. De grootte, het gewicht en het materiaal van de bal;
- c. De afstand tussen de doelpalen en de hoogte van de doellat boven de grond;
- d. De duur van het spel (eerste en tweede helft);
- e. De wisselspelers.

Verdere aanpassingen zijn alleen toegestaan met toestemming van de International Football Association Board.

Mannelijk en vrouwelijk

In de spelregels wordt gemakshalve alleen verwezen naar het mannelijk geslacht ten aanzien van scheidsrechters, assistent-scheidsrechters, spelers en officials; bedoeld wordt zowel het mannelijke als het vrouwelijke geslacht.

Inhoudsopgave

Spelregels Veldvoetbal

Regel	Pagina
1. Het speelveld	6
2. De bal	18
3. Het aantal spelers	21
4. De uitrusting van de spelers	30
5. De scheidsrechter	34
6. De assistent-scheidsrechters	49
7. De duur van de wedstrijd	68
8. Het begin en de hervatting van het spel	71
9. De bal in en uit het spel	74
10. Hoe er wordt gescoord	76
11. Buitenspel	78
12. Overtredingen en onbehoorlijk gedrag	87
13. De vrije schoppen	116
14. De strafschop	121
15. De inworp	127
16. De doelschop	131
17. De hoekschop	134
Regeling om de winnaar van een wedstrijd te bepalen	137
De strafschoppenserie	138
De instructiezone	139
De vierde official	140
Signalen scheidsrechter	141
Signalen van de assistent-scheidsrechter	142

Het doelgebied

Loodrecht op de doellijn zijn twee lijnen met een lengte van 5.50 meter getrokken op een afstand van 5.50 meter van de binnenzijde van elke doelpaal. Zij zijn aan de uiteinden verbonden door een lijn die evenwijdig loopt aan de doellijn.

Het gebied dat door deze lijnen wordt begrensd, heet het doelgebied.

Het strafschoopgebied

Aan beide uiteinden van het speelveld is op de volgende wijze een strafschoopgebied aangegeven:

Loodrecht op de doellijn zijn twee lijnen met een lengte van 16.50 meter getrokken op een afstand van 16.50 meter van de binnenzijde van elke doelpaal. Zij zijn aan de uiteinden verbonden door een lijn die evenwijdig loopt aan de doellijn. Het gebied dat wordt begrensd door deze lijnen, heet het strafschoopgebied.

In elk strafschoopgebied is een strafschoopstip aangebracht op een afstand van 11 meter van het midden van de doellijn even ver van beide doelpalen.

Buiten het strafschoopgebied is een cirkelboog aangebracht met een straal van 9.15 meter, gemeten vanaf het midden van de strafschoopstip.

Lijnen mogen worden aangebracht buiten het speelveld, op 9.15 meter van de kwartcirkel, loodrecht staande op de doellijn, om ervoor te zorgen dat deze afstand in acht wordt genomen bij het nemen van een hoekschoop.

(Noot: De KNVB heeft dit verplicht gesteld.)

Hoekvlaggenstokken

Op elke hoek dient een hoekvlaggenstok met vlag te staan. Deze hoekvlaggenstok is minstens 1.50 meter hoog en mag van boven niet in een punt eindigen. Er mogen ook vlaggenstokken worden geplaatst aan de uiteinden van de middenlijn op een afstand van minimaal 1 meter van de zijlijn.

Het hoekschoopgebied

Binnen het speelveld is een kwartcirkel aangebracht, met een straal van 1 meter, gemeten vanaf elke hoekvlaggenstok.

De doelen

Op het midden van elke doellijn moet een doel zijn geplaatst.

Het doel bestaat uit twee loodrecht staande palen, elk op gelijke afstand van de hoekvlaggenstokken, die aan de bovenzijde zijn verbonden door een horizontale doellat. De doelpalen en doellat moeten zijn gemaakt van hout, metaal of ander goedgekeurd materiaal. Ze mogen vierkant, rechthoekig, rond of ovaal van vorm zijn en mogen geen gevaar opleveren voor de spelers.

De afstand tussen de palen is 7.32 meter en de afstand van de onderkant van de doellat tot de grond is 2.44 meter.

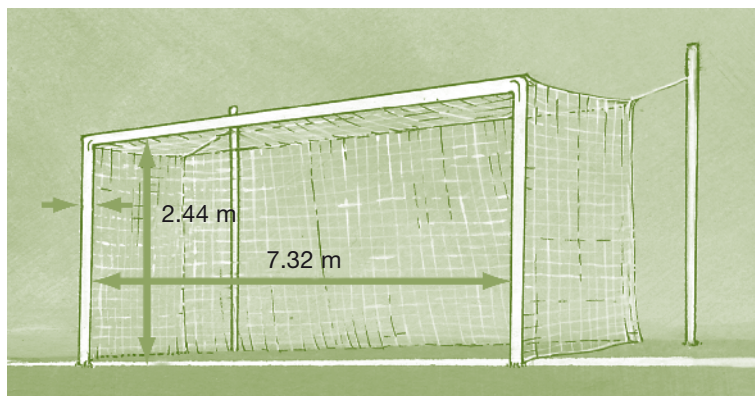
Beide doelpalen en de doellat moeten dezelfde breedte en dikte hebben en mogen niet breder zijn dan 12 centimeter. De doellijnen moeten dezelfde breedte hebben als de doelpalen en de doellat.

Er mogen netten worden vastgemaakt aan de doelen en de grond achter de doelen, onder voorwaarde dat ze op goede wijze worden ondersteund en dat ze de doelverdediger niet hinderen.

De doelpalen en de doellatten moeten wit zijn.

Veiligheid

Doelen moeten deugdelijk in de grond zijn verankerd. Verplaatsbare doelen mogen alleen worden gebruikt als ze aan deze voorwaarde voldoen.

(Noot KNVB: De KNVB heeft het gebruik van verplaatsbare doelen verboden met uitzondering van het pupillenvoetbal onder de voorwaarde, dat deze tijdens gebruik steeds deugdelijk zijn verankerd. Voor andere gebruikssituaties wijst de KNVB op mogelijke risico's bij gebruik.)

Officiële beslissingen

OB 1

Daar waar een instructiezone bestaat, dient deze te voldoen aan de door de IFAB goedgekeurde vereisten, die zijn elders in deze uitgave zijn opgenomen in het gedeelte genaamd 'De Instructiezone'.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Afbakening

Het is niet toegestaan om het speelveld af te bakenen met onderbroken lijnen of groeven.

Wanneer een speler met zijn voet onrechtmatige markeringen aanbrengt op het speelveld, moet hij een waarschuwing ontvangen wegens onsportief gedrag. Wanneer de scheidsrechter dit opmerkt terwijl de bal in het spel is, moet hij de overtredende speler waarschuwen wegens onsportief gedrag bij de eerstvolgende keer dat de bal uit het spel is.

Alleen de lijnen die staan aangegeven in Regel 1 mogen zijn aangebracht op het speelveld.

Doelen

Indien de doellat uit zijn positie is geraakt of breekt, moet het spel worden onderbroken totdat de doellat is hersteld of in zijn oorspronkelijke positie is teruggebracht. Indien herstel niet mogelijk is, moet de wedstrijd worden beëindigd.

Het gebruik van een touw om de doellat te vervangen is niet toegestaan.

Indien de doellat kan worden hersteld, wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij dit gebeurde binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Commerciële reclame

Commerciële reclame moet zich op minimaal 1 meter van de zij- of doellijnen bevinden.

Geen enkele vorm van reclame, zowel tastbaar als virtueel, is toegestaan op het speelveld, op de grond in het gebied tussen de doellijn en het doelnet, binnen de

instructiezone, of binnen één meter vanaf de zijlijn vanaf het moment dat de ploegen het speelveld betreden tot het moment dat ze het speelveld hebben verlaten voor de rust en vanaf het moment dat de ploegen opnieuw het speelveld betreden tot het einde van de wedstrijd.

Er is ook geen reclame toegestaan op doelen, netten, vlaggenstokken of de bijbehorende vlaggen en er mag geen externe apparatuur (camera's, microfoons e.d.) aan deze materialen worden bevestigd.

Logo's en emblemen

De, zowel tastbare als virtuele, reproductie van representatieve logo's of emblemen van de FIFA, confederaties, nationale bonden, competities, clubs of andere lichamen is verboden op het speelveld, de doelnetten en de netruimtes, de doelen, de vlaggenstokken en de bijbehorende vlaggen tijdens de wedstrijd.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

Hieronder zijn ook enige richtlijnen opgenomen, afkomstig uit de Handleiding voor Consuls (Richtlijnen voor terreinkeuring, uitgave juli 2002).

1. Afbakening

- a. De lijnen behoren tot de gebieden die zij afbakenen. Dit betekent, om een voorbeeld te geven, dat een bal pas uit is als hij geheel en al over de doel- of zijlijn is gegaan en dat een doelpunt pas is gemaakt als de bal geheel en al de achterzijde van de doellijn tussen de palen is gepasseerd.
- b. De scheidsrechter moet tijdig voor het aanvangsuur controleren of de lijnen overeenkomstig de regels zijn aangebracht.

2. Wat te doen als materiaal en vereiste aanduidingen niet in orde zijn?

Het kan voorkomen dat het materiaal en de reglementair vereiste aanduidingen niet in orde zijn. Er is reeds gesteld dat de scheidsrechter tijdig aanwezig moet zijn. Die noodzaak volgt direct uit de artikelen in het Reglement Wedstrijden Amateurveldvoetbal, waarvan hieronder enige passages volgen, voor zover deze voor de scheidsrechter van belang zijn:

- a. De scheidsrechter moet zoveel mogelijk trachten een wedstrijd doorgang te laten vinden, ondanks eventuele tekortkomingen. Vandaar de noodzaak om vroegtijdig op het terrein aanwezig te zijn.
Zou het niet mogelijk zijn de zaken in orde te brengen, bv. de afmetingen van het doel blijken foutief te zijn, dan moet de scheidsrechter de wedstrijd niet laten doorgaan, of, als dit pas tijdens de wedstrijd blijkt, staken. Hij dient de bond hiervan in kennis te stellen.
- b. De plicht om te zorgen dat aan alle voorschriften van Regel 1 is voldaan, rust op de ontvangende vereniging. Hieruit volgt dat alleen de bezoekende vereniging bezwaar kan maken bij de scheidsrechter.
- c. Dergelijke bezwaren moeten, om in overweging te worden genomen, zo spoedig mogelijk kenbaar worden gemaakt, zodra de bezoekende club kennis heeft genomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van de tekortkoming. Indien geen bezwaren kenbaar worden gemaakt, verklaart de bezoekende club zich akkoord met de inrichting en uitrusting van het speelveld.

- d. Onjuiste afmetingen van doel- of strafschopgebied, ontbreken van b.v. een strafschopstip of hoekschopgebied, kunnen voor aanvang van de wedstrijd worden geconstateerd en aan de scheidsrechter kenbaar worden gemaakt. Herstel van tekortkomingen is dan mogelijk. De mogelijkheid bestaat dat de vereniging zich kan beroepen op een schriftelijk verleende dispensatie voor afwijkende afmetingen van het speelveld, niet-volledige omrastering of voor tijdelijk gebruik van verplaatsbare doelen.
- e. De scheidsrechter moet na de wedstrijd aan de bond kennis geven van tekortkomingen, ook al zijn geen bezwaren door de bezoekende club ingediend en ook al is de wedstrijd toch uitgespeeld.

3. Toestand van terrein en weersomstandigheden

De regeltechnische eisen, waaraan het speelveld moet voldoen, zijn hiervoor uiteengezet, maar van belang is ook de praktische bespeelbaarheid.

- a. Keuring geschiedt in eerste instantie door de consul. Er zijn districten en gemeenten die de bevoegdheden van de consul hebben uitgebreid om tot aanvang van de wedstrijden te mogen keuren. De consul dient - in beginsel - het tijdstip van vertrek van de bezoekende vereniging als uiterste keuringstijdstip aan te houden. De scheidsrechter mag vanaf een uur voor aanvang van de wedstrijd keuren. Hij bepaalt dan of de wedstrijd al dan niet doorgaat.

Tussen het moment van keuren door de consul en het begin van de wedstrijd kunnen de weersomstandigheden drastisch wijzigen. Vooral onder verslechterende weeromstandigheden dient de scheidsrechter nauwkeurig de terreintoestand te beoordelen. Hierbij dienen de adviezen van de consul of verantwoordelijke bestuursleden ter harte te worden genomen. Deze zijn meestal beter op de hoogte van de lokale situatie dan de scheidsrechter.

De scheidsrechter is verplicht de consul die het terrein onder zijn beheer heeft, op tijd te informeren hoe laat en met welke gelegenheid hij zal vertrekken, zodat een bericht van afkeuring hem op tijd kan bereiken.

Indien de consul geen bericht van de scheidsrechter heeft ontvangen, wordt van de consul niet verwacht dat hij alle moeite doet om de scheidsrechter te bereiken. In die gevallen is de scheidsrechter zelf verantwoordelijk om na te gaan of de wedstrijd is afgelast. Indien hij dit achterwege laat, zal geen vergoeding voor reiskosten worden verstrekt.

Het komt steeds vaker voor, dat de berichtgeving aan scheidsrechters door de thuis spelende vereniging wordt gedaan. Niet alle verenigingen beschikken over

een consul, zodat deze taak door de thuisspelende vereniging (wedstrijdsecretaris) moet worden verricht.

- b. De scheidsrechter keurt het veld en beoordeelt de weersomstandigheden voordat hij de spelers oproept.

Bij de keuring dient de toestand van het terrein aan de hand van twee overwegingen te worden beoordeeld, te weten:

1. Welke gevaren levert bespeling op voor de spelers?

Hiervan kan sprake zijn wanneer het terrein:

- glad is.

Deze situatie kan zich voordoen ten gevolge van hinderlijke plasvorming, ijsafzetting, ijzel of een vaste sneeuwlaag.

- ernstig ongelijk is.

Dit kan het gevolg zijn van meerdere oorzaken, zoals harde kanten van slidings, diepe voetindrukken, konijnenholen, mollengangen, verzakkingen e.d. Naarmate een terrein droger en harder is, worden de kleinere ongelijkheden meer als hinderlijk of gevaarlijk ervaren.

- hard is.

Harde, bevroren velden, mits voldoende vlak, dus zonder harde en scherpe kanten, worden in beginsel als bespeelbaar aangemerkt, mits de bevroren toestand tijdens de duur van de wedstrijd gehandhaafd blijft. In het amateurvoetbal worden in beginsel geen wedstrijden op dergelijke velden gespeeld.

Bespeling van velden in opdooi kan uiterst nadelige gevolgen voor de vlakheid en de grasmat hebben en moet achterwege gelaten worden.

2. Wat is de schade die door bespeling aan het terrein wordt aangebracht?

Tot afkeuring van een terrein moet worden besloten op grond van de volgende (combinatie van) factoren:

- hinderlijke plasvorming;
- verzadigde, modderige of zeer zachte toplaag;
- langdurige droogte;
- opdooi na vorstperiode;
- ernstige rijp of ijsafzetting.

- c. De scheidsrechter moet zoveel mogelijk proberen een wedstrijd te laten doorgaan en dus eventueel het bestuur van de thuisclub opdragen maatregelen te nemen, die spelen mogelijk maken. Het bestuur heeft trouwens toch de verplichting, voordat de scheidsrechter opdracht geeft, zelf alles te doen om goedkeuring te bewerkstelligen.

Als tijdens de rust gepoogd wordt de toestand van het terrein te verbeteren, b.v. door de plassen door middel van prikken (rieken) weg te werken, ernstige ongelijkheden weg te harken en de aldus bewerkte terreingedeelten daarna in lichte mate met wat grof zand af te strooien, dan moet de scheidsrechter erop toezien dat dit zo min mogelijk tot onbillijkheden leidt en dat niet maatregelen worden genomen, die één van de beide elftallen bevoordelen.

Overigens heeft het strooien van zand in waterplassen een nadelig effect.

- d. Als de scheidsrechter het veld heeft afgekeurd of de wedstrijd wegens onbespeelbaarheid van het terrein definitief heeft gestaakt, moet hij nooit ingaan op een verzoek vriendschappelijk (verder) te spelen. Hij zou dan immers toegeven dat het terrein wél bespeelbaar zou zijn geweest.

- e. Het zal duidelijk zijn dat de KNVB **niet aansprakelijk** kan worden gesteld voor eventuele gevolgen van scheidsrechterlijke beslissingen ten aanzien van wel of niet spelen.

Beslissingen van hogere instanties, een gemeente, een beheersstichting of zelfs een bewaarnummer, dienen derhalve te worden geaccepteerd, ook al is men het er niet mee eens. In dat geval wordt men verzocht de KNVB hierover te rapporteren, waarbij de naam (namen) van de afkeurende en/of beslissende persoon (personen) wordt (worden) vermeld.

Het komt steeds meer voor dat gemeentelijke instanties de verantwoordelijkheid en derhalve ook de aansprakelijkheid voor het gebruik van de velden bij de verenigingen leggen. Als de gemeente van mening is dat de velden “onverantwoordelijk” zijn gebruikt, kan de vereniging hiervoor fors beboet worden.

Hoewel er op dit punt geen algemene richtlijnen zijn aan te geven hoe men moet handelen, dienen vooral scheidsrechters alert te zijn op dergelijke situaties. Het kan dus voorkomen dat de vereniging zich beroept op gemeentelijke bepalingen en bij de scheidsrechter aandringt op afkeuring of definitief staken van de wedstrijd wegens een slechte toestand van het veld. In dit verband merken wij op, dat sommige consuls of bestuursleden tevens als vertegenwoordiger van een gemeente en/of beheersstichting kunnen optreden.

- f. Ook wat de weersomstandigheden betreft, moet de scheidsrechter zijn gezond verstand gebruiken. Hij moet niet laten spelen als het weer dermate ongunstig is, dat gevaar voor de gezondheid van de spelers ontstaat. Dit moet vooral een punt van ernstige overweging zijn als het een wedstrijd van jeugdige spelers betreft. In het pupillenvoetbal is het toegestaan, dat de leiders van een team bepalen of de weersomstandigheden wel of niet geschikt zijn. Bepaalde ongunstige weersomstandigheden behoeven voor volwassenen geen gevaren op te leveren.

- g. Wordt men tijdens de wedstrijd overvallen door zeer hevige regen, mist, sneeuwval, of breekt er een onweer los, maar vermoedt de scheidsrechter dat een en ander van niet al te lange duur zal zijn, dan doet hij er verstandig aan de wedstrijd tijdelijk te staken. Hij moet dit "tijdelijke" duidelijk tegenover de partijen tot uitdrukking brengen, omdat het meermalen is voorgekomen dat een elftal, dat ver achter stond, al of niet terecht meende dat de wedstrijd definitief was gestaakt en ogenblikkelijk verdween. Het tijdelijk staken mag niet langer duren dan 30 minuten.

Het bestuur amateurvoetbal heeft het volgende bepaald:

Indien een wedstrijd door de scheidsrechter wordt gestaakt ten gevolge van weersomstandigheden:

1. laat het betreffende bestuur op de door haar te bepalen voorwaarden het niet gespeelde gedeelte van de wedstrijd uitspelen, of
2. beslist het bestuur dat de op het moment van staken bereikte stand als einduitslag zal gelden. Dit besluit is slechts rechtsgeldig, indien beide verenigingen op verzoek van het bestuur binnen 14 dagen nadat hen daarvan mededeling is gedaan, schriftelijk verklaren hiermede akkoord te gaan.

Vorenstaande regeling geldt alleen voor het amateurvoetbal. In het betaald voetbal wordt de wedstrijd in zijn geheel opnieuw vastgesteld.

- h. Bij mist moet niet worden doorgespeeld, resp. de wedstrijd worden afgelast, als de scheidsrechter vanaf het midden de doelen en de zich daar in de buurt bevindende spelers en/of, naar de zijkanten kijkend, de assistent-scheidsrechters niet goed kan waarnemen.

Bij het betaald voetbal moet de scheidsrechter bij zijn beslissing of kan worden gespeeld, mede in overweging nemen of het publiek de wedstrijd nog kan volgen.

- i. Met betrekking tot onweer is door het bondsbestuur besloten dat de scheidsrechter bij onweer als volgt dient te handelen:

1. Wanneer vooraf bekend is dat er onweer kan komen, dient beide assistent-scheidsrechters en/of de 4e official te worden gevraagd alert te zijn op eventuele onweersontwikkeling.
2. Onweer wordt gevaarlijk voor spelers, toeschouwers, enz. als de tijd die verloopt tussen het zien van de bliksemflits en de daaropvolgende donder minder is dan 10 seconden. Dit betekent dan dat het onweer zich globaal op 3 km afstand bevindt. Aangezien onweer zich snel kan verplaatsen, is het dan tijd maatregelen te treffen.

Het bovenstaande is een vuistregel die niet altijd opgaat. Onweer kan zich

- soms plotseling aankondigen, al gaat er meestal wel een dreigende weersontwikkeling aan vooraf. Men dient alert te blijven op dergelijke ontwikkelingen.
3. Is het tijdsverschil tussen het zien van de bliksem en het horen van de donder minder dan 10 seconden, dan dient de wedstrijd onmiddellijk te worden onderbroken.
 4. Spelers, scheidsrechters en assistent-scheidsrechters dienen zich terug te trekken in de kleedgebouwen.
 5. De scheidsrechter meldt de (tijdelijke) onderbreking van de wedstrijd aan de beide aanvoerders. Vervolgens moet door het bestuur van de ontvangende vereniging via de geluidsinstallatie aan de toeschouwers worden verzocht een schuilplaats in de gebouwen, auto's of bussen te zoeken. Ook een overdekte tribune biedt een redelijke bescherming.
 6. De wedstrijd dient ten hoogste 30 minuten te worden onderbroken. Daarna dient de wedstrijd definitief te worden gestaakt als het onweer aanhoudt. Eerder staken is echter ook mogelijk als bijvoorbeeld door enorme neerslag het speelveld inmiddels onbespeelbaar is geworden. Eerder staken dan na ten hoogste 30 minuten moet een uitzondering zijn. In het algemeen wordt geadviseerd deze 30 minuten als maximale onderbrekingsduur aan te houden.

4. Gebruik en keuring van kunstgrasvelden

Het kunstgrasveld moet hiervoor zijn goedgekeurd volgens de KNVB reglementen.

Hoewel kunstgrasvelden nauwelijks weersgevoelig zijn en er vrijwel altijd gespeeld kan worden, zijn er enkele omstandigheden waarin een scheidsrechter alert dient te zijn. Het gaat om besneeuwde velden, ijzel en opdooi na een periode van vorst. Onder deze omstandigheden kan er niet worden gespeeld en moet het terrein worden afgekeurd.

Regel 2 De bal

Eigenschappen en afmetingen

De bal

- is bolvormig;
- is gemaakt van leer of ander geschikt materiaal;
- heeft een omtrek van niet meer dan 70 centimeter en niet minder dan 68 centimeter;
- weegt niet meer dan 450 gram en niet minder dan 410 gram bij het begin van de wedstrijd;
- heeft een druk gelijk aan 0.6 – 1.1 atmosfeer (600 - 1100g/cm²) op zeeniveau.

Vervanging van een onbruikbare bal

Indien de bal barst of onbruikbaar wordt tijdens de wedstrijd:

- wordt de wedstrijd onderbroken;
- wordt hervat met het laten vallen van de reservebal op de plaats waar de eerste bal onbruikbaar werd, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Indien de bal barst of onbruikbaar wordt terwijl deze niet in het spel is bij een aftrap, doelschop, hoekschop, vrije schop, strafschop of inworp:

- wordt het spel hervat zoals het hervat had moeten worden.

De bal mag tijdens de wedstrijd alleen worden vervangen met toestemming van de scheidsrechter.

Officiële beslissingen

OB 1

In aanvulling op de eisen gesteld in Regel 2 mogen tijdens officiële competitiewedstrijden georganiseerd onder auspiciën van de FIFA of de confederaties alleen ballen worden gebruikt waarop één van de volgende aanduidingen is aangebracht:

- het officiële “FIFA APPROVED” logo; of
- het officiële “FIFA INSPECTED” logo; of
- het “INTERNATIONAL MATCHBALL STANDARD” logo.

Een dergelijk logo op een bal geeft aan dat deze officieel is getest en in overeenstemming is bevonden met specifieke technische eisen, verschillend voor elk logo,

aanvullend aan de minimumeisen gesteld in Regel 2. De lijst met aanvullende eisen, specifiek voor elke categorie, moet zijn goedgekeurd door de International F.A. Board.

De instituten die de testen uitvoeren, zijn onderworpen aan de goedkeuring van de FIFA.

Voor competities van nationale bonden mag ook worden verlangd dat de te gebruiken ballen één van deze drie logo's hebben.

In alle andere wedstrijden moet de bal voldoen aan de eisen van Regel 2.

OB 2

Tijdens competitiewedstrijden georganiseerd onder auspiciën van de FIFA, de confederaties en de nationale bonden, is geen enkele vorm van reclame op de bal toegestaan, met uitzondering van het embleem van de competitie, het embleem van de organisator van de competitie en het goedgekeurde handelsmerk van de fabrikant. De competitierglementen kunnen beperkingen opleggen voor wat betreft de afmeting en het aantal van deze aanduidingen.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Extra ballen

Er mogen extra ballen rondom het speelveld worden geplaatst om deze tijdens een wedstrijd te kunnen gebruiken, vooropgesteld dat deze ballen voldoen aan de eisen van Regel 2. Het gebruik van deze ballen valt onder de bevoegdheid van de scheidsrechter.

Extra ballen op het speelveld

Wanneer een extra bal op het speelveld komt tijdens het spel, moet de scheidsrechter het spel alleen onderbreken als deze bal de loop van het spel beïnvloedt. Het spel moet worden hervat met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Wanneer een extra bal op het speelveld komt tijdens het spel zonder dat deze de loop van het spel beïnvloedt, moet de scheidsrechter deze zo snel mogelijk laten verwijderen.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Materiaal

- a. De regel kent geen enkel voorschrift over de kleur van de bal. Ook niet dat de bal egaal van kleur moet zijn. Tegen meervoudig gekleurde ballen kan geen bezwaar worden gemaakt.
- b. De scheidsrechter moet zich voor het begin van de wedstrijd ervan overtuigen dat de ballen waarmee zal worden gespeeld, voldoen aan de voorschriften.

2. Onbruikbare bal

- a. Is de bal onbruikbaar en is er geen bruikbare aanwezig, dan moet de scheidsrechter een wachttijd in acht nemen, die niet langer mag zijn dan 30 minuten. Slaagt de ontvangende club er niet in voor een andere bal te zorgen, dan wordt de wedstrijd definitief gestaakt.
De ontvangende club draagt de verantwoordelijkheid voor de aanwezigheid van een reservebal.
- b. Loopt de bal leeg of gaat hij stuk tijdens de uitvoering van een spelhervatting, dan moet de vrije schop of inworp worden overgenomen.
Indien het leeglopen of de beschadiging een gevolg is van een aanraking met doelpaal, doellat of hoekvlaggenstok, dan wordt de schop niet overgenomen. In dat geval moet de scheidsrechter het spel hervatten door het laten vallen van de bal. Dat moet gebeuren op de plaats waar de bal was, toen de scheidsrechter constateerde dat de bal stuk was.

3. Eigendom bal

De bal blijft eigendom van de club of bond die als ontvangende partij moet worden beschouwd. Na afloop van de wedstrijd moet de bal aan de scheidsrechter ter hand worden gesteld. Spelers, scheidsrechters, noch assistent-scheidsrechters mogen zich de bal toe-eigenen.

Regel 3 **Het aantal spelers**

Spelers

Een wedstrijd wordt gespeeld door twee partijen, elk uit niet meer dan elf spelers bestaande, van wie één de doelverdediger moet zijn. Een wedstrijd mag niet worden begonnen, indien een partij bestaat uit minder dan zeven spelers.

Officiële competities

Tijdens een officiële competitiewedstrijd, georganiseerd onder auspiciën van de FIFA, de confederaties of de nationale bonden, mogen maximaal drie wisselerspelers worden gebruikt.

De competitiereglementen moeten aangeven hoeveel wisselerspelers mogen worden opgegeven, variërend van drie tot maximaal zeven.

Andere wedstrijden

In wedstrijden tussen nationale A-teams mogen maximaal zes wisselerspelers worden gebruikt. In alle andere wedstrijden mag een groter aantal wisselerspelers worden gebruikt, vooropgesteld dat:

- de betrokken teams overeenstemming bereiken over het maximum aantal;
- de scheidsrechter voor de wedstrijd op de hoogte wordt gebracht.

Wanneer de scheidsrechter niet op de hoogte wordt gebracht, of wanneer er geen overeenstemming wordt bereikt vóór de wedstrijd, mogen er maximaal zes wisselerspelers worden gebruikt.

Alle wedstrijden

Bij alle wedstrijden moeten de namen van de wisselerspelers voor aanvang van de wedstrijd aan de scheidsrechter worden opgegeven.

Elke wisselspeler wiens naam op dit tijdstip niet is opgegeven aan de scheidsrechter, mag niet deelnemen aan de wedstrijd.

Wisselprocedure

Om een speler te vervangen door een wisselspeler, moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

- de scheidsrechter moet op de hoogte zijn gebracht voordat een beoogde wissel plaatsvindt;
- de wisselspeler mag het speelveld pas betreden nadat de te vervangen speler het speelveld heeft verlaten en nadat de wisselspeler een teken heeft gekregen van de scheidsrechter;
- de wisselspeler moet het speelveld betreden ter hoogte van de middenlijn, tijdens een onderbreking van de wedstrijd;

- de wissel is definitief wanneer de wisselspeler het speelveld betreedt;
- vanaf dat moment wordt de wisselspeler speler en de vervangen speler wordt een gewisselde speler;
- de gewisselde speler kan niet meer deelnemen aan de wedstrijd;
- alle wisselers vallen onder het gezag en de rechtsbevoegdheid van de scheidsrechter, ongeacht het feit of ze deelnemen of niet.

Vervangen van de doelverdediger

Ieder van de overige spelers mag van plaats wisselen met de doelverdediger, onder de voorwaarden dat:

- de scheidsrechter op de hoogte is gebracht voordat de wissel plaatsvindt;
- de wissel plaatsvindt tijdens een onderbreking van de wedstrijd.

Overtredingen/straffen

Als een wisselspeler of gewisselde speler het speelveld betreedt zonder toestemming van de scheidsrechter:

- onderbreekt de scheidsrechter het spel (hoeft niet onmiddellijk als de wisselspeler of gewisselde speler niet ingrijpt in het spel);
- geeft de scheidsrechter hem een waarschuwing wegens onsportief gedrag en draagt hem op het speelveld te verlaten;
- als de scheidsrechter het spel heeft onderbroken, dan wordt het hervat met een indirecte vrije schop voor de tegenpartij op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop)

Als een speler van plaats heeft gewisseld met de doelverdediger zonder toestemming van de scheidsrechter:

- dan laat de scheidsrechter doorspelen;
- dan waarschuwt de scheidsrechter de betrokken spelers bij de eerstvolgende onderbreking van het spel.

Voor elke andere overtreding van deze regel:

- ontvangen de betrokken spelers een waarschuwing;
- wordt de wedstrijd hervat met een indirecte vrije schop voor de tegenpartij op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Spelers en wisselers die verwijderd zijn

Een speler die is verwijderd voordat de wedstrijd is begonnen, mag alleen vervangen worden door één van de opgegeven wisselers.

Een opgegeven wisselspeler die is verwijderd, zowel voor als na het begin van de wedstrijd, mag niet worden vervangen.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Wisselprocedure

- Een wissel kan alleen plaatsvinden wanneer het spel is onderbroken.
- De assistent-scheidsrechter geeft aan dat er een wissel is aangevraagd.
- De speler die gewisseld wordt krijgt toestemming van de scheidsrechter om het speelveld te verlaten, tenzij hij al buiten het speelveld is vanwege een reden die in overeenstemming is met de spelregels.
- De scheidsrechter geeft de wisselspeler toestemming het speelveld te betreden.
- Alvorens het speelveld te betreden, wacht de wisselspeler tot de speler die hij vervangt het speelveld heeft verlaten.
- De speler die vervangen wordt hoeft het speelveld niet ter hoogte van de middenlijn te verlaten.
- Toestemming om een wissel door te voeren kan worden geweigerd onder bepaalde omstandigheden, bv. wanneer de wisselspeler niet klaar is om het speelveld te betreden.
- Een wisselspeler die de wissel nog niet heeft afgerond door het speelveld te betreden mag het spel niet hervatten door middel van een inworp of hoekschop.
- Wanneer een speler die op het punt staat vervangen te worden, weigert het speelveld te verlaten, wordt er doorgespeeld.
- Wanneer een wissel wordt toegepast gedurende de rust of voor de verlenging, dan moet de procedure worden afgerond voordat de beginschop wordt genomen.

Extra personen op het speelveld

Onbevoegde personen

Een ieder die niet als speler, wisselspeler of teamofficial op de elftallijst is opgegeven wordt gezien als een ‘onbevoegd persoon’; dit geldt tevens voor een speler die van het speelveld is gezonden.

Wanneer een ‘onbevoegd persoon’ op het speelveld komt:

- moet de scheidsrechter de wedstrijd onderbreken (dit hoeft niet direct wanneer er niet wordt ingegrepen in het spel);
- moet de scheidsrechter deze van het speelveld en de directe omgeving hiervan laten verwijderen;
- wanneer de scheidsrechter het spel onderbreekt, moet hij het hervatten met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Teamofficials

Wanneer een teamofficial het speelveld betreedt:

- moet de scheidsrechter de wedstrijd onderbreken (dit hoeft niet direct wanneer de teamofficial niet ingrijpt in het spel of wanneer de voordeelregel kan worden toegepast);
- moet de scheidsrechter hem van het speelveld laten verwijderen; wanneer hij onverantwoord gedrag vertoont, moet de scheidsrechter hem van het speelveld en de directe omgeving hiervan laten verwijderen;
- wanneer de scheidsrechter het spel onderbreekt, moet hij het hervatten met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Speler buiten het speelveld

Wanneer een speler het speelveld opnieuw betreedt zonder toestemming van de scheidsrechter, nadat hij het heeft verlaten:

- om zijn uitrusting in orde te maken;
- te worden behandeld voor een blessure of bloedende wond;
- omdat hij bloed op zijn uitrusting heeft;
- of om enig andere reden met toestemming van de scheidsrechter. In deze situaties moet de scheidsrechter:
 - het spel onderbreken (dit hoeft niet direct wanneer de speler niet ingrijpt in het spel of wanneer de voordeelregel kan worden toegepast);
 - de speler waarschuwen wegens het zonder toestemming betreden van het speelveld;
 - de speler opdragen het speelveld te verlaten indien noodzakelijk (bijv. bij overtreding Regel 4).

Wanneer de scheidsrechter het spel onderbreekt, moet het worden hervat:

- met een indirecte vrije schop voor de tegenpartij vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop), wanneer er geen andere overtreding werd begaan;
- in overeenstemming met Regel 12 wanneer de speler deze Regel overtreedt.

Wanneer een speler per ongeluk de doel- of zijlijn overschrijdt, wordt dit niet gezien als een overtreding. Buiten het speelveld komen kan worden gezien als een onderdeel van de spelsituatie.

Wisselspeler of gewisselde speler

Wanneer een wisselspeler of een gewisselde speler het speelveld betreedt zonder toestemming:

- moet de scheidsrechter het spel onderbreken (dit hoeft niet direct wanneer de betrokken speler niet ingrijpt in het spel of wanneer de voordeelregel kan worden toegepast);
- moet de scheidsrechter hem waarschuwen wegens onsportief gedrag;
- moet de speler het speelveld verlaten.

Wanneer de scheidsrechter het spel onderbreekt moet het worden hervat met een indirecte vrije schop voor de tegenpartij vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Doelpunt gescoord met een extra persoon op het speelveld

Wanneer de scheidsrechter, nadat een doelpunt is gescoord en voordat het spel is hervat, constateert dat zich een extra persoon op het speelveld bevond toen het doelpunt werd gescoord:

- moet de scheidsrechter het doelpunt afkeuren als:
 - deze extra persoon een onbevoegd persoon was die ingreep in het spel;
 - deze extra persoon een speler, wisselspeler, gewisselde speler of teamofficial was, behorende bij het team dat het doelpunt scoorde.
- de scheidsrechter moet het doelpunt goedkeuren als:
 - deze extra persoon een onbevoegd persoon was die niet ingreep in het spel;
 - deze extra persoon een speler, wisselspeler, gewisselde speler of teamofficial was, behorende bij het team dat het doelpunt tegen kreeg.

Minimum aantal spelers

Wanneer de competitiereglementen bepalen dat alle spelers en wisselspelers bekend moeten zijn voor de aftrap, en een team begint met minder dan elf spelers, dan mogen alleen de spelers die in de basisopstelling genoemd werden het elftal aanvullen.

Hoewel een wedstrijd niet mag worden begonnen wanneer een team minder dan zeven spelers heeft, wordt het minimum aantal spelers per team om een wedstrijd voort te zetten overgelaten aan de bevoegdheid van de bonden. Echter, de IFAB is van mening dat een wedstrijd niet zou moeten worden voortgezet wanneer er minder dan zeven spelers in een team zijn.

Wanneer een team minder dan zeven spelers heeft omdat één of meerdere spelers met opzet het speelveld hebben verlaten, is de scheidsrechter niet verplicht om de wedstrijd te onderbreken en mag hij de voordeelregel toepassen. In een dergelijk

geval moet de scheidsrechter de wedstrijd niet hervatten wanneer de bal uit het spel is gegaan en een team niet het vereiste aantal van zeven spelers heeft.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Actieve spelers

- a. De regel legt alleen een maximum aantal spelers vast en bepaalt tevens, dat één van hen de doelverdediger moet zijn. Het minimum aantal dat voor een wedstrijd beschikbaar moet zijn, is overgelaten aan de nationale bonden, met de beperking, dat voor de International F.A. Board zeven als het absolute minimum geldt. De KNVB heeft dit minimum eveneens vastgesteld op zeven. Met minder kan niet worden begonnen of worden doorgespeeld.

Indien op het vastgestelde aanvangsuur niet het vereiste minimum aantal spelers beschikbaar is, zal de scheidsrechter een maximale wachttijd van 30 minuten in acht nemen.

Hebben beide teams op het vastgestelde aanvangsuur tenminste zeven spelers ter beschikking, dan dient de scheidsrechter de ploegen op te roepen om te beginnen.

- b. De eis, dat één van de spelers de doelverdediger moet zijn, houdt niet in dat deze speler in het doel moet blijven. Hij mag zich, zoals elke andere speler, vrij over het gehele speelveld bewegen, maar hij is wel verplicht in het doel te staan als een strafschop tegen zijn ploeg moet worden genomen.

- c. Opmerkelijk is het, dat de positie van de aanvoerder in de praktijk van het voetbalspel algemeen wordt aanvaard, terwijl zijn functie in de spelregels zelf niet wordt omschreven.

In de reglementen komt het woord “aanvoerder” voor. Slechts daaruit valt af te leiden, dat een ploeg bij aanvang van de wedstrijd een aanvoerder moet hebben. Bij bestuursbesluit is vastgesteld, dat de aanvoerder om de linker- of rechterbovenarm een band moet dragen, die afwijkt van de kleur van het shirt, zodat hij duidelijk te onderscheiden is van de andere spelers.

Volgens de opvattingen van de FIFA is de aanvoerder de verantwoordelijke vertegenwoordiger van een elftal tegenover de scheidsrechter. In die zin vertegenwoordigt hij ook zijn club. Alleen hij heeft het recht om, op correcte wijze, inlichtingen te vragen bij de scheidsrechter over een beslissing.

In diverse wedstrijdssituaties speelt de aanvoerder een rol, maar de spelregels gaan niet in op zijn taken. Zo wordt in Regel 8 niet vermeld dat voor het begin van de wedstrijd de aanvoerder betrokken is bij de toss en de keuze van het doel. De Reglementen Wedstrijden Amateuvoetbal en Betaald Voetbal vermelden, dat de aanvoerder verplicht is het wedstrijdformulier te ondertekenen, maar de tekst

zegt verder niets over zijn taak of positie. De aanvoerder is, volgens de opvattingen van de FIFA, degene die als eerste verantwoordelijk is voor het handhaven van de orde op het speelveld. Wanneer de scheidsrechter met dat doel maatregelen gewenst vindt, zal hij de aanvoerder van de thuisclub verzoeken ervoor te zorgen, dat zijn clubleiding ingrijpt, bijvoorbeeld door via de geluidsinstallatie een beroep te doen op het publiek.

Bij het begin van de wedstrijd is normaal gesproken van elk van beide partijen een aanvoerder aanwezig. Het is echter lang niet denkbeeldig, dat tijdens de wedstrijd de aanvoerder uitvalt of van het speelveld wordt gezonden. Men mag er dan van uitgaan, dat één van zijn medespelers bereid is om het aanvoerschap en de daarbij behorende aanvoerdersband over te nemen. Is niemand daartoe bereid, dan is de scheidsrechter machteloos. Hij heeft niet het recht één van de medespelers van de uitgevallen of weggezonden aanvoerder op te dragen diens functie over te nemen.

Een dergelijke situatie mag voor de scheidsrechter echter geen aanleiding zijn om de wedstrijd te staken. Hij heeft de taak ernaar te streven, dat de wedstrijd wordt uitgespeeld.

Wanneer hij gedurende het verdere verloop de hulp van een aanvoerder nodig heeft, bijvoorbeeld bij overlast van het publiek, dan zal de scheidsrechter alsnog trachten een beroep te doen op de medewerking van één van de andere spelers. Is geen van hen daartoe bereid, dan rest pas op dat moment geen andere keus dan de wedstrijd definitief te staken. Het voorval dient gerapporteerd te worden aan de bond.

- d. Het kan voorkomen dat de scheidsrechter tijdens de wedstrijd bemerkt dat van één of van beide partijen meer dan elf spelers tegelijk actief deelnemen. De scheidsrechter moet dan het spel onderbreken, de aanvoerder opdracht geven het totaal op elf te brengen en het spel hervatten met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was, toen hij het spel onderbrak. Wij zijn ervan uitgegaan dat het hier niet gaat om gewisselde en/of verwijderde spelers. In dat geval zal namelijk de scheidsrechter en niet de aanvoerder moeten zeggen wie het speelveld moet verlaten.
De scheidsrechter moet het voorval aan de bond rapporteren met opgave van het tijdstip waarop het werd geconstateerd, de stand van de wedstrijd op dat ogenblik, de naam (namen) van de verwijderde speler(s), zo mogelijk hoe lang er te veel spelers hebben deelgenomen en de oorzaak.
- e. Elke speler mag tijdens de wedstrijd van plaats wisselen met de doelverdediger, ook bij de uitvoering van een strafschoot. De wisseling mag alleen plaatsvinden tijdens een oponthoud in de wedstrijd en moet vooraf aan de scheidsrechter worden medegedeeld. Dit geldt ook als de wisseling gedurende de rust plaatsvindt.

Bij wisseling tussen doelverdediger en veldspeler moet ook worden gedacht aan de kleding. Regel 4 bepaalt dat de doelverdediger duidelijk te onderscheiden is van de andere spelers en de scheidsrechter. Zijn kleding hoeft zich niet te onderscheiden van die van de andere doelverdediger. Ook als het slechts gaat om een tijdelijke wisseling voor een strafschoep, moet aan de verandering van kleding de hand worden gehouden, omdat de mogelijkheid aanwezig is dat na uitvoering van de strafschoep (bal springt terug van paal, lat of doelverdediger) het spel zich verder ontwikkelt.

Wisseling zonder kennisgeving aan de scheidsrechter en zonder verandering van kleding zou tot een strafschoep kunnen leiden, als de nieuwe doelverdediger binnen het eigen strafschoepgebied de bal opzettelijk met de hand of arm zou spelen.

Als wel van kleding is gewisseld, maar de mededeling aan de scheidsrechter is achterwege gebleven (b.v. bij wisseling tijdens de rust), dan moet de scheidsrechter in het hierboven genoemde geval niet een strafschoep toekennen, maar volstaan met een waarschuwing aan de beide spelers, zonder het spel daarvoor te onderbreken, zodra dit mogelijk is.

2. Wisselers

- a. Een speler, die weigert vanwege een wissel het speelveld te verlaten, kan door de scheidsrechter niet worden verwijderd en zal worden doorgespeeld. Dit betekent derhalve dat de verantwoording voor de gang van zaken ligt bij de aanvoerder van de partij waartoe de te wisselen speler behoort. Zou de voortgang van de wedstrijd in gevaar komen door de weigering van de te wisselen speler, dan zal de scheidsrechter via de betreffende aanvoerder de clubofficials erop moeten wijzen, dat het staken van de wedstrijd consequenties kan hebben voor hun vereniging.
- b. Indien een partij van mening is dat door de scheidsrechter de invallersbepalingen onjuist zijn toegepast, kan zij, als zij van oordeel is hierdoor te zijn benadeeld, het betreffende bestuur in het amateurvoetbal binnen 6 werkdagen en in het betaald voetbal 8 dagen na de wedstrijd verzoeken de wedstrijd te laten overspelen vanaf het ogenblik waarop de onjuiste beslissing is genomen. Slechts de benadeelde partij kan bezwaar maken.
- c. Onder het kopje “Wisselprocedure” wordt vermeld: “een vervangen speler kan niet meer deelnemen aan de wedstrijd”.
Hij zou, als hij daartoe in staat is, kunnen optreden als club-assistent-scheidsrechter, niet meer als speler.
Bovenstaande geldt uitdrukkelijk niet voor een speler die wegens een overtreding van Regel 12 is weggezonden.

- d. Indien een wedstrijd om de een of andere reden moet worden verlengd, b.v. om een beslissing te verkrijgen, dan mag in de verlenging geen wissel plaatsvinden, als in de normale speeltijd reeds drie wisselers zijn gebruikt.
- e. Een wissel is definitief als de wisselers het speelveld betreedt; op dat moment wordt hij speler en de speler die hij vervangt, houdt op dat te zijn.
Vindt het wisselen plaats in de rust, dan is deze wissel definitief als de beginschop voor de tweede helft is genomen.

1. Leeftijd en deelname

- a. Aan wedstrijden, uitgeschreven of goedgekeurd door het betreffende bestuur, kunnen op grond van de reglementen slechts spelers deelnemen die tenminste 15 jaar oud zijn. Deze leeftijdsgrens kan worden teruggebracht tot 14 jaar voor door het desbetreffende bestuur speciaal aangewezen wedstrijden. De bepaling geldt uiteraard niet voor competities, georganiseerd voor spelers jonger dan 15 jaar.
Als een scheidsrechter tijdens een wedstrijd bemerkt dat een speler beneden de voorgeschreven leeftijd meedoet, dan moet hij hem het verder meespelen verbieden. Er is geen invaller toegestaan in dit geval.
- b. Wanneer de scheidsrechter zeker weet dat een speler geschorst of geroyeerd is, dan is hij verplicht het bestuur van de desbetreffende club daarop attent te maken en de KNVB van het voorval in kennis te stellen. Hij kan de speler niet verbieden aan de wedstrijd deel te nemen.

Regel 4 De uitrusting van de spelers

Veiligheid

Een speler mag niets dragen dat gevaarlijk is voor hem of een andere speler (dit geldt ook voor alle soorten sieraden).

Standaarduitrusting

De verplichte standaarduitrusting van een speler bestaat uit de volgende afzonderlijke onderdelen:

- een trui of shirt met mouwen - wanneer onderkleding wordt gedragen, moeten de mouwen van dezelfde hoofdkleur zijn als de mouwen van de trui of het shirt;
- een korte broek - wanneer een zogenaamde slidingbroek wordt gedragen, moet deze van dezelfde hoofdkleur zijn als de korte broek;
- kousen;
- scheenbeschermers;
- schoenen.

Scheenbeschermers

- moeten volledig zijn bedekt door de kousen;
- moeten zijn vervaardigd van rubber, plastic of ander geschikt materiaal;
- moeten een redelijke mate van bescherming bieden.

Kleuren

- Beide teams moeten kleding dragen die de teams onderscheidt van elkaar, alsmede van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechters.
- De doelverdedigers moeten kleding dragen die hen onderscheidt van de andere spelers, de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechters.

Overtredingen en straffen

Bij een overtreding van deze regel:

- dient het spel niet te worden onderbroken;
- moet de overtredende speler, in opdracht van de scheidsrechter, het speelveld verlaten om zijn uitrusting in orde te brengen;
- verlaat de speler het speelveld bij de eerstvolgende onderbreking, tenzij hij zijn uitrusting al in orde heeft gebracht;
- mag een speler die is opgedragen het speelveld te verlaten om zijn uitrusting in orde te brengen, niet terugkeren zonder toestemming van de scheidsrechter;
- controleert de scheidsrechter of de uitrusting van de speler in orde is voordat hij hem toestemming geeft het speelveld weer te betreden;

- mag de speler alleen dan het speelveld weer betreden, wanneer de bal uit het spel is.

Een speler aan wie is opgedragen om het speelveld te verlaten vanwege een overtreding van deze regel en die het speelveld opnieuw betreedt zonder toestemming van de scheidsrechter, ontvangt een waarschuwing.

Spelherhvatting

Als het spel is onderbroken door de scheidsrechter om een waarschuwing te geven:

- wordt de wedstrijd hervat met een indirecte vrije schop, te nemen door een speler van de tegenpartij, vanaf de plaats waar de bal was toen de scheidsrechter de wedstrijd onderbrak. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop)

Officiële beslissing

OB 1

Spelers mogen geen onderkleding tonen die is voorzien van slogans of reclame.

De verplichte standaarduitrusting mag geen enkele politieke, religieuze of persoonlijke uiting bevatten.

- Een speler die zijn shirt omhoog doet of uittrekt om slogans of reclame te tonen, zal worden gestraft door de organisator van de competitie. De partij van een speler wiens verplichte standaarduitrusting politieke, religieuze of persoonlijke uitingen bevat, zal worden gestraft door de organisator van de competitie of door de FIFA.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Standaarduitrusting

Kleuren:

- Wanneer de shirts van de doelvverdedigers van gelijke kleur zijn en geen van de twee heeft een ander shirt, zal de scheidsrechter de wedstrijd laten beginnen.

Wanneer een speler zijn schoen(en) per ongeluk verliest en onmiddellijk daarna de bal speelt en/of een doelpunt scoort, dan is dit geen overtreding en zal het doelpunt worden toegekend omdat het schoeisel per ongeluk verloren werd.

Doelvverdedigers mogen een trainingsbroek dragen als onderdeel van hun standaarduitrusting.

Overige uitrusting

Een speler mag naast de standaarduitrusting andere uitrusting gebruiken, mits het enige doel hiervan is om hem fysiek te beschermen en het geen gevaar oplevert voor enig andere speler.

Alle kledingstukken of uitrusting anders dan de standaarduitrusting moeten worden geïnspecteerd door de scheidsrechter en er moet zijn vastgesteld dat ze niet gevaarlijk zijn.

Moderne beschermende uitrusting zoals een hoofddekseel, maskers en knie- en armbescherming gemaakt van zacht, lichtgewicht bekleed materiaal worden niet als gevaarlijk beschouwd en zijn derhalve toegestaan.

Met het oog op de nieuwe technologie die sportbrillen veel veiliger heeft gemaakt, zowel voor de drager als voor de andere spelers, moet de scheidsrechter tolerant zijn in het toestaan van het gebruik hiervan, met name voor jongere spelers.

Wanneer een kledingstuk of onderdeel van de uitrusting, dat voor de wedstrijd als niet gevaarlijk werd beoordeeld, tijdens de wedstrijd gevaarlijk wordt of op een gevaarlijke wijze wordt gebruikt, mag het gebruik ervan niet langer worden toegestaan.

Het gebruik van radiocommunicatiesystemen tussen spelers en/of technische staf is niet toegestaan.

Sieraden

Alle sieraden (halskettingen, ringen, armbanden, oorbellen, leren bandjes, rubber bandjes etc.) zijn strikt verboden en moeten worden verwijderd. Het gebruik van tape om sieraden te bedekken is niet toegestaan.

Ook scheidsrechters mogen geen sieraden dragen (behalve een horloge of iets soortgelijks om de tijd bij te houden).

Disciplinaire straffen

Spelers moeten worden geïnspecteerd voordat de wedstrijd begint en wisselers voordat ze het speelveld betreden. Wanneer bij een speler wordt geconstateerd dat deze onreglementaire kleding of sieraden draagt tijdens het spel, dan moet de scheidsrechter:

- de speler informeren dat het onderdeel in kwestie moet worden verwijderd;
- de speler opdragen het speelveld te verlaten tijdens de volgende onderbreking als hij niet in staat is of onwillig om hieraan te voldoen;
- de speler waarschuwen wanneer hij opzettelijk weigert hieraan te voldoen,

of wanneer hem is opgedragen het onderdeel te verwijderen, opnieuw wordt bemerkt dat hij het onderdeel draagt.

Wanneer de wedstrijd wordt onderbroken om de speler hiervoor te waarschuwen, wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

- a. De KNVB heeft bepaald dat verzoeken aan de scheidsrechter om een onderzoek in te stellen naar de uitrusting slechts kunnen worden ingediend door de aanvoerder van de tegenpartij en dan nog alleen voor de aanvang van de wedstrijd of tijdens de rust. Dit besluit tast de bevoegdheid van de scheidsrechter om een speler opdracht te geven het speelveld te verlaten, indien hij zelf een overtreding waarneemt, niet aan.
De scheidsrechter wordt dringend geadviseerd controle van de uitrusting nooit te beperken tot één van de partijen.
- b. De slidingbroek mag niet verder komen dan tot aan de knie.
- c. Begint een elftal met zeven spelers en de scheidsrechter moet er één, wegens een overtreding van Regel 4, opdracht geven het speelveld te verlaten, dan moet de scheidsrechter een wachttijd van ten hoogste 30 minuten toestaan. Zijn er na die wachttijd niet tenminste zeven spelers met goedgekeurde uitrusting op het speelveld aanwezig, dan moet de wedstrijd definitief worden gestaakt.

Regel 5 De scheidsrechter

Het gezag van de scheidsrechter

Elke wedstrijd staat onder leiding van een scheidsrechter, die het volledige gezag heeft om de spelregels toe te passen met betrekking tot de wedstrijd waarvoor hij is aangesteld.

Bevoegdheden en plichten

De scheidsrechter

- past de spelregels toe;
- geeft leiding aan de wedstrijd in samenwerking met de assistent-scheidsrechters en, waar van toepassing, met de vierde official;
- ziet erop toe dat elke te gebruiken bal voldoet aan de eisen gesteld in Regel 2;
- ziet erop toe dat de uitrusting van de spelers voldoet aan de eisen gesteld in Regel 4;
- treedt op als tijdwaarnemer en maakt aantekeningen van de wedstrijd die van belang zijn;
- onderbreekt, staakt (tijdelijk of definitief) de wedstrijd wegens, al naar gelang zijn oordeel, ieder soort overtreding van de regels;
- onderbreekt, staakt (tijdelijk of definitief) de wedstrijd vanwege enige vorm van beïnvloeding van buitenaf;
- onderbreekt de wedstrijd indien naar zijn oordeel een speler ernstig geblesseerd is en ziet erop toe dat de speler van het speelveld wordt verwijderd. Een geblesseerde speler mag pas in het speelveld terugkeren nadat het spel is hervat;
- laat het spel doorgaan totdat de bal uit het spel is, als een speler, naar zijn oordeel, slechts licht geblesseerd is;
- ziet erop toe dat een speler met een bloedende wond het speelveld verlaat. De speler mag alleen terugkeren na een teken te hebben ontvangen van de scheidsrechter, die ervan overtuigd moet zijn dat het bloeden is gestopt;
- laat het spel doorgaan wanneer de partij waartegen een overtreding werd begaan hieruit voordeel kan trekken en bestraft de oorspronkelijke overtreding indien het verwachte voordeel op dat moment achterwege blijft;
- bestraft de zwaarste overtreding indien een speler tegelijkertijd meer dan één overtreding begaat;
- neemt disciplinaire maatregelen tegen spelers die zich schuldig maken aan een overtreding die bestraft dient te worden met een waarschuwing of een veldverwijdering. Hij is niet verplicht dit onmiddellijk te doen, maar moet dit wel doen wanneer de bal vervolgens uit het spel is;
- treedt op tegen clubofficials die zich, naar zijn oordeel, niet op een verantwoorde

- manier gedragen en kan hen van het speelveld en de directe omgeving verwijderen;
- handelt op advies van de assistent-scheidsrechters met betrekking tot voorvallen die hij zelf niet heeft waargenomen;
- ziet erop toe dat er geen onbevoegde personen op het speelveld komen;
- geeft aan dat de wedstrijd hervat kan worden nadat deze is onderbroken;
- voorziet de bond van een wedstrijdrapport waarin opgenomen informatie over elke genomen disciplinaire maatregel tegen spelers en/of clubofficials en ieder ander voorval dat plaatsvond vóór, tijdens of na de wedstrijd.

Beslissingen van de scheidsrechter

De beslissingen van de scheidsrechter betreffende spelaangelegenheden, inclusief of een doelpunt al dan niet is gemaakt en de uitslag van de wedstrijd, zijn bindend. De scheidsrechter mag alleen op een beslissing terugkomen wanneer hij inziet dat de beslissing onjuist was of, naar zijn oordeel, op advies van een assistent-scheidsrechter of de vierde official, vooropgesteld dat hij het spel nog niet heeft hervat of de wedstrijd heeft beëindigd.

Officiële beslissingen

OB 1

Een scheidsrechter (of indien van toepassing een assistent-scheidsrechter of vierde official) kan niet aansprakelijk worden gesteld voor:

- soort verwonding opgelopen door een speler, official of toeschouwer;
- enige schade aan eigendommen van welke soort dan ook;
- enige andere schade geleden door enig individu, club, bedrijf, bond of ander lichaam, ten gevolge van, of mogelijk ten gevolge van, welke beslissing dan ook die hij mag nemen in het kader van de spelregels of met betrekking tot de normale procedures die vereist zijn om een wedstrijd te organiseren, te spelen en te leiden.

Een dergelijke beslissing kan zijn:

- een beslissing dat de toestand van het speelveld of het terrein of de weersomstandigheden zo zijn, dat ze al dan niet mogelijk maken dat een wedstrijd gespeeld kan worden;
- een beslissing om een wedstrijd te staken om welke reden dan ook;
- een beslissing inzake de toestand van de uitrusting van het speelveld en de bal;
- een beslissing om een wedstrijd al dan niet te onderbreken vanwege overlast van het publiek of vanwege enig probleem op de tribunes of langs het speelveld;
- een beslissing om het spel al dan niet te onderbreken om toe te staan dat een geblesseerde speler het speelveld verlaat om te worden verzorgd;
- een beslissing om te verzoeken of er op te staan dat een geblesseerde speler het speelveld verlaat om verzorging mogelijk te maken;

- een beslissing om een speler al dan niet toe te staan bepaalde kleding of uitrusting te dragen;
- een beslissing (voor zover dit tot zijn bevoegdheid gerekend kan worden) om al dan niet toe te staan dat enigerlei personen (inclusief club- en terreinofficials, veiligheidsbeambten, fotografen of andere mediavertegenwoordigers) aanwezig zijn in de nabijheid van het speelveld;
- enige andere beslissing die hij kan nemen in overeenstemming met de spelregels of overeenkomstig zijn taken conform de voorwaarden van de FIFA, confederatie, nationale bond of competitie-reglementen of voorschriften waaronder de wedstrijd wordt gespeeld.

OB 2

De rol en taak van een bij een toernooi of in een competitie aangestelde vierde official dienen in overeenstemming te zijn met de richtlijnen, goedgekeurd door de International F.A. Board, welke elders in deze uitgave zijn opgenomen.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Bevoegdheden en plichten

De scheidsrechter heeft de bevoegdheid om de wedstrijd te onderbreken wanneer het kunstlicht, naar zijn oordeel, ontoereikend is.

Wanneer een voorwerp dat is geworpen door een toeschouwer, de scheidsrechter, een van de assistent-scheidsrechters of een speler of teamofficial raakt, dan mag de scheidsrechter de wedstrijd door laten gaan of de wedstrijd tijdelijk of definitief staken, al naar gelang de ernst van het incident. In alle gevallen moet hij het voorval (of voorvallen) melden aan het bevoegd gezag.

De scheidsrechter heeft de bevoegdheid om gele of rode kaarten te tonen gedurende de rust, nadat de wedstrijd is beëindigd alsmede gedurende de verlenging en de strafschoppenserie, omdat de wedstrijd ook op deze momenten onder zijn bevoegdheid blijft vallen.

Wanneer de scheidsrechter tijdelijk niet in staat is, om welke reden dan ook, de wedstrijd te leiden, dan mag het spel doorgaan onder de supervisie van de assistent-scheidsrechters tot het volgende moment dat de bal uit het spel is.

Wanneer een toeschouwer op een fluitje blaast en de scheidsrechter vindt dat het fluitsignaal ingreep in het spel (bv. een speler pakt de bal op met zijn handen in de

veronderstelling dat het spel is onderbroken), dan moet de scheidsrechter de wedstrijd onderbreken en het spel hervatten met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

De voordeelregel

De scheidsrechter mag de voordeelregel toepassen bij elke overtreding van de regels.

De scheidsrechter moet de volgende omstandigheden in ogenschouw nemen wanneer hij besluit om de voordeelregel toe te passen of het spel te onderbreken:

- De ernst van de overtreding: als de overtreding met een veldverwijdering moet worden bestraft dan moet de scheidsrechter het spel onderbreken en de speler wegzenden, tenzij er direct een mogelijkheid is om een doelpunt te scoren.
- De plaats van de overtreding; hoe dicht bij het doel van de tegenstander des te effectiever het kan zijn;
- De mogelijkheid tot een onmiddellijke, kansrijke aanval op het doel van de tegenpartij.
- De sfeer van de wedstrijd.

De beslissing om de oorspronkelijke overtreding te bestraffen moet binnen enkele seconden worden genomen.

Als de overtreding met een waarschuwing moet worden bestraft, dan moet deze worden gegeven bij de volgende onderbreking. Echter, aangeraden wordt dat de scheidsrechter het spel onderbreekt, tenzij er sprake is van écht voordeel, en de speler direct waarschuwt. Wanneer de waarschuwing NIET gegeven wordt bij de volgende onderbreking, kan deze later niet alsnog gegeven worden.

Geblesseerde spelers

De scheidsrechter moet de volgende procedure volgen wanneer hij te maken heeft met geblesseerde spelers:

- Het spel gaat door totdat de bal uit het spel is wanneer, naar het oordeel van de scheidsrechter, een speler slechts licht geblesseerd is;
- Het spel wordt onderbroken wanneer, naar het oordeel van de scheidsrechter, een speler ernstig geblesseerd is;
- Na de speler gevraagd te hebben, mag de scheidsrechter toestaan dat één of hooguit twee artsen het speelveld betreden om de ernst van de blessure vast te stellen en er voor te zorgen dat de speler veilig en snel van het speelveld wordt verwijderd;

- De dragers van de brancard moeten het veld opkomen met een brancard tegelijkertijd met de artsen, zodat de speler zo snel mogelijk verwijderd kan worden.
- De scheidsrechter moet zich er van verzekeren dat een geblesseerde speler veilig van het speelveld wordt verwijderd;
- Het is niet toegestaan dat een speler wordt behandeld op het speelveld;
- Een speler met een bloedende wond moet het speelveld verlaten. Hij mag pas terugkeren nadat de scheidsrechter heeft geconstateerd dat het bloeden is gestopt. Een speler mag geen kleding dragen waar bloed op zit;
- Op het moment dat de scheidsrechter toestemming gegeven heeft aan de artsen om het speelveld te betreden, moet de speler het speelveld verlaten, ofwel op een brancard, ofwel te voet. Wanneer een speler dit niet doet, moet hij gewaarschuwd worden wegens onsportief gedrag;
- Een geblesseerde speler mag pas weer terugkeren op het speelveld nadat het spel is hervat;
- Wanneer de bal in het spel is, moet een geblesseerde speler het speelveld betreden vanaf de zijlijn. Wanneer de bal niet in het spel is, mag de geblesseerde speler het speelveld betreden vanaf de zijlijn of de doellijn;
- Ongeacht of de bal in het spel is of niet, heeft alleen de scheidsrechter de bevoegdheid om een geblesseerde speler toestemming te geven om het speelveld weer te betreden;
- De scheidsrechter mag een geblesseerde speler toestemming geven het speelveld weer te betreden wanneer een assistent-scheidsrechter of een vierde official vaststelt dat de speler klaar is;
- Wanneer het spel niet anderszins is onderbroken, of wanneer de blessure van een speler geen gevolg is van een overtreding van de spelregels, moet de scheidsrechter het spel hervatten met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken;
- De scheidsrechter moet alle tijd die verloren is gegaan door de blessuren aan het eind van de speelhelft bijtellen;
- Wanneer de scheidsrechter eenmaal heeft besloten een kaart te tonen aan een geblesseerde speler die het speelveld voor een behandeling moet verlaten, dan moet de scheidsrechter de kaart tonen voordat de speler het speelveld verlaat.

Uitzondering op het voorafgaande kunnen alleen worden gemaakt wanneer:

- een doelvdediger geblesseerd is;
- een doelvdediger en een veldspeler met elkaar in botsing zijn gekomen en onmiddellijke verzorging nodig hebben;
- er sprake is van een ernstige blessure, bijv. een ingeslikte tong, hersenschudding, gebroken been.

Meer dan één overtreding die gelijktijdig plaatsvindt:

- Overtredingen begaan door twee spelers van hetzelfde team:
 - de scheidsrechter moet de zwaarste overtreding bestraffen wanneer spelers tegelijkertijd meer dan één overtreding begaan;
 - het spel moet worden hervat al naar gelang de zwaarste overtreding.
- Overtredingen begaan door spelers van verschillende teams:
 - de scheidsrechter moet het spel onderbreken en hervatten met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Richtlijnen voor scheidsrechters

Positie wanneer de bal in het spel is

Aanbevelingen:

- Het spel moet zich bevinden tussen de scheidsrechter en de betrokken assistent-scheidsrechter;
- De betrokken assistent-scheidsrechter moet zich in het gezichtsveld van de scheidsrechter bevinden. De scheidsrechter moet een flexibele diagonaal toepassen.
- Door zich aan de zijkant van het spel te bevinden, wordt het eenvoudiger om het spel en de betrokken assistent-scheidsrechter in het gezichtsveld van de scheidsrechter te houden;
- De scheidsrechter moet dicht genoeg bij het spel zijn zonder in te grijpen in het spel;
- 'Dat wat gezien moet worden' gebeurt niet altijd in de nabijheid van de bal.

De scheidsrechter moet ook letten op:

- agressieve individuele confrontaties tussen spelers zonder de bal;
- mogelijke overtredingen in het gebied waarnaar het spel zich beweegt;
- overtredingen die gebeuren nadat de bal is gespeeld.

Positie bij spelhervattingen

De beste positie is die van waaruit de scheidsrechter de juiste beslissing kan nemen. Alle aanbevelingen over positie kiezen zijn gebaseerd op waarschijnlijkheden en moeten worden aangepast met gebruikmaking van specifieke informatie over de teams, de spelers en gebeurtenissen in de wedstrijd tot aan dat moment.

De posities voorgesteld in de volgende illustraties zijn basaal en aanbevolen voor scheidsrechters. De verwijzing naar een 'zone' is bedoeld om te benadrukken dat elke aanbevolen positie in feite een gebied is waarbinnen de scheidsrechter waarschijnlijk zo optimaal mogelijk kan functioneren. De zone kan langer zijn, smaller of anders van vorm, al naar gelang de omstandigheden op het betreffende moment.

Zie voor gebaren scheidsrechter laatste pagina's

Signalen van de scheidsrechter

Het fluitsignaal

Een fluitsignaal is nodig om:

- het spel te starten (1ste, 2de helft), nadat een doelpunt is gescoord
- het spel te onderbreken:
 - voor een vrije schop of een strafschop;
 - wanneer de wedstrijd tijdelijk of definitief wordt gestaakt;
 - wanneer een speelhelft voorbij is omdat de tijd verstreken is.
- het spel te hervatten bij:
 - vrije schoppen waarbij de muur op de juiste afstand gezet moet worden;
 - strafschoppen;
- het spel te hervatten nadat het is onderbroken vanwege:
 - het tonen van een gele of rode kaart wegens onbehoorlijk gedrag;
 - een blessure;
 - een wissel.

Een fluitsignaal is **NIET** nodig om:

- het spel te onderbreken voor:
 - een doelschop, hoekschop of inworp;
 - een doelpunt.
- het spel te hervatten met:
 - een vrije schop, doelschop, hoekschop, inworp.

Een fluitsignaal dat onnodig vaak gegeven wordt zal daardoor minder impact hebben op die momenten waarop een fluitsignaal echt nodig is. Wanneer de scheidsrechter besluit dat het spel pas kan worden hervat na een fluitsignaal dan moet hij dit duidelijk kenbaar maken aan de spelers.

Lichaamstaal

Lichaamstaal is een middel dat de scheidsrechter gebruikt om:

- hem te helpen de wedstrijd te leiden;
- autoriteit en zelfvertrouwen uit te stralen.

Lichaamstaal is niet:

- het toelichten van een beslissing.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Profiel van een scheidsrechter

Wie het voornemen heeft voetbalscheidsrechter te worden, met de gezonde ambitie in deze sport iets te bereiken, moet zich afvragen of hij de kwaliteiten bezit die hiervoor noodzakelijk zijn. De ontwikkelingen in het voetbalspel gedurende de laatste jaren hebben ertoe geleid dat aan de scheidsrechter steeds hogere eisen worden gesteld.

De huidige scheidsrechter doet het niet meer alleen met wat spelregelkennis en een goede conditie. Er wordt meer van hem verwacht en zeker meer als hij de top wil bereiken.

Met name het omgaan met de spelers, het verkopen van zijn beslissingen en het kunnen omgaan met de druk zijn essentiële onderdelen van het arbitreran geworden. Om een goede scheidsrechter te worden, zal hij aan een aantal competenties dienen te voldoen. De opleiding tot scheidsrechter staat dan ook in het teken van het ontwikkelen van deze competenties.

Tijdens de cursussen zal hij in samenwerking met de docent op zoek gaan naar de benodigde kennis, vaardigheden, attitude en persoonlijke eigenschappen (de competenties).

Een scheidsrechter wordt niet alleen maar beoordeeld op zijn scheidsrechttechnische kwaliteiten, maar er wordt ook gekeken naar zijn sociale vaardigheden en zijn ontwikkelingsmogelijkheden. Via coaching en functioneringsgesprekken zullen de competenties, waaraan door zowel jonge talentvolle als ervaren arbiters moet worden voldaan, verder ontwikkeld worden.

Met name het gedrag waarmee de scheidsrechter draagvlak voor zijn leiderschap realiseert of vergroot is essentieel. Scheidsrechters worden niet meer “afgerekend” op fouten. De acceptatie van zijn arbitreran door spelers en publiek is van essentieel belang.

Belangrijk is dus om te kijken hoe hij die acceptatie kan verkrijgen.

Het formuleren van de competenties is een instrument om te kijken of het gedrag van de scheidsrechter effectief is en het verloop van de wedstrijd positief beïnvloedt. Door bekend te zijn met de competenties welke een scheidsrechter moet bezitten, is zijn functioneren objectiever te beoordelen. Het is voor een begeleider ook gemakkelijker om met de scheidsrechter aan de minder ontwikkelde competenties te werken.

Het is duidelijk dat er onderscheid bestaat tussen een beginnende scheidsrechter en een topscheidsrechter. Ieder opleidingsniveau kent zijn eigen “beroepscompetenties”, problemen, verantwoordelijkheden, complexiteit en loopbaanmogelijkheden. Er bestaat dan ook een verschil in de kerntaken en de competenties op ieder aanvangsniveau.

Van de juniorscheidsrechter tot aan de scheidsrechter betaald voetbal zijn deze kerntaken expliciet beschreven.

Als kerntaken worden beschouwd:

1. stimuleren van sportieve sfeer;
2. formaliteiten afhandelen;
3. regels en reglementen toepassen;
4. spel volgen en niet in de weg lopen;
5. met fluit en lichaamstaal communiceren.

Via het enquêteren van alle belanghebbenden rondom het voetbal (spelers, coaches, bestuurders, scheidsrechters, journalisten, waarnemers, commentatoren etc.) zijn de volgende competenties tot stand gekomen:

1. Duidelijkheid, communicatie.
2. Toepassen spelregels/flexibiliteit.
3. Positie in het veld.
4. De-escaleren.
5. Contactvaardigheid/communicatie.
6. Snelheid van toepassen spelregels.

Ad 1:

- Tijdens beslistmomenten zijn de gebaren altijd zeer goed te zien.
- Scheidsrechter maakt duidelijke en doelgerichte bewegingen met handen, armen en/of benen om beslissingen te verduidelijken.

Ad 2:

- Past wijze van arbitrage aan aan de situatie.
- Varieert in vermaningen en disciplinaire straffen.
- Kan zich snel aanpassen aan wisselende omstandigheden.

- Houdt niet vast aan principes.
- Houdt snelheid in het spel.

Ad 3:

- Heeft door gekozen positie goed zicht op spel en grootste deel van het speelveld.
- Signaleert iedere overtreding.
- Anticipeert vroegtijdig op de richting van het spel.
- Is direct ter plaatse om te interveniëren.
- Hindert spel niet.

Ad 4:

- Staat met gezicht naar spelers toegekeerd.
- Houdt gepaste afstand met een rustige, open houding.
- Beweegt armen en handen rustig en stevig.
- Vermijdt strijd; gaat discussie niet aan.
- Laat speler(s) eerste emotie uiten.
- Negeert bij aanhoudende weerstand de strijd door weg te lopen of stopgebaren te geven.

Ad 5:

- Praat veel met spelers; heeft regelmatig functioneel contact.
- Maakt duidelijke en positieve gebaren naar spelers.
- Heeft zichtbaar voldoening in het contact met anderen.

Ad 6:

- Fluit altijd bij een (mogelijke) overtreding.
- Of gebaart direct tot doerspelen.
- Aarzelt niet.
- Geeft geen ruimte voor discussie of stilstand.

Bij al deze eigenschappen zal er één dienen te prevaleren: heb plezier in het “vak” en straal dat uit, op welk niveau dan ook.

2. Vóór de wedstrijd

- a. Vóór de wedstrijd heeft de scheidsrechter reeds enige plichten te vervullen. Het is daarom gewenst dat hij tijdig (tenminste 1 uur voor de aanvang) aanwezig is. Hij keurt het veld en als dat ruim voor het aanvangsuur geschiedt, bestaat de gelegenheid - indien nodig - diverse voorzieningen te laten treffen, die het terrein bespeelbaar maken. Dit geldt ook voor de lijnen op het speelveld, de netten en voor de bal.

- b. De aanwijzing van de assistent-scheidsrechters door de partijen is aan goedkeuring van de scheidsrechter onderworpen. Hij kan zowel vóór als tijdens de wedstrijd vervanging verlangen.

3. De scheidsrechter als wedstrijdleider

- a. De scheidsrechter heeft de zorg voor de wedstrijdduur, voor de toepassing van de reglementen, voor zover hij daarmee, als scheidsrechter, te maken heeft, maar bovenal is de scheidsrechter spelleider, iemand die ernaar streeft de hem toevertrouwde wedstrijd tot een goed einde te brengen, met inachtneming van de daarvoor geldende spelregels.

Zijn gezag begint en de uitoefening van de macht over de spelers wordt effectief, zodra hij het speelveld betreedt. Zijn macht strekt zich ook uit tot overtredingen begaan tijdens onderbrekingen van de wedstrijd en de perioden waarin de bal uit het spel is, de rust hieronder begrepen. De bevoegdheid geldt ook ten aanzien van toeschouwers, officials, wisselers. Dat wil zeggen dat de wisselers het op een later tijdstip deelnemen aan de wedstrijd kan worden ontzegd.

In het Amateurvoetbal

Zijn gezag begint en de uitoefening van de macht over de spelers en wisselers wordt effectief, zodra hij zijn kleedkamer verlaat op weg naar het speelveld om de wedstrijd te doen aanvangen en eindigt op het moment bij het betreden van zijn kleedkamer na het laatste fluitsignaal.

Dit betekent dat een scheidsrechter de gele of rode kaart kan tonen aan spelers of wisselers vanaf het moment dat hij zijn kleedkamer verlaat tot aan het moment dat hij zijn kleedkamer weer betreedt.

De hier genoemde bepalingen worden verduidelijkt met enkele concrete voorbeelden:

- 1. Een speler beledigt vóór de wedstrijd in de kleedkamer de scheidsrechter op grove wijze. De scheidsrechter moet zijn naam noteren, het incident rapporteren aan de bond, maar kan de betrokken speler niet het deelnemen aan de wedstrijd verbieden.
 - 2. Dezelfde belediging op het speelveld vóór het begin van de wedstrijd. Speler wordt weggezonden, maar mag door een wisseler worden vervangen.
 - 3. Een speler beledigt de scheidsrechter nadat de bal in het spel is gebracht, dus de wedstrijd is begonnen. Hij wordt weggezonden en mag niet worden vervangen.
 - 4. Hetzelfde incident tijdens de rust. Speler mag niet verder aan de wedstrijd deelnemen en mag niet worden vervangen.
- b. Eén van de machtsmiddelen die een scheidsrechter ter beschikking staat, is het

tijdelijk of definitief staken van de wedstrijd. Staken is een maatregel, die slechts in uiterste noodzaak moet worden genomen. De scheidsrechter moet dan ook, als hij zich al verplicht voelt een wedstrijd te staken, beginnen deze maatregel aan de aanvoerders als “tijdelijk” (maximaal 30 minuten) aan te kondigen, indien de omstandigheden dit toelaten. Verzuimt hij deze mededeling, dan is de kans groot dat een elftal met achterstand in de score zich snel verkleedt en verdwijnt, zodat hervatting niet meer mogelijk is.

Redenen tot staken kunnen zijn:

1. weersomstandigheden of invallende duisternis;
 2. één of beide elftallen beschik(t)(ken) niet meer over tenminste zeven spelers;
 3. wanordelijkheden op het speelveld;
 4. overlast van publiek;
 5. een terrein dat onbespeelbaar wordt;
 6. het uitvallen van de lichtinstallatie.
- c. Een scheidsrechter heeft vele bevoegdheden en plichten. Eén van deze is het spel door te laten gaan, wanneer de partij waartegen een overtreding werd begaan, hieruit voordeel kan trekken en het alsnog bestraffen van de oorspronkelijke overtreding, indien het verwachte voordeel op dat moment achterwege blijft.
- We spreken dan over de voordeelregel. Het woord “voordeelregel” lijkt een verplichtend karakter te hebben. Duidelijk dient echter te zijn, dat het wel of niet toepassen van voordeel ter beoordeling van de scheidsrechter is en dat het geen “wet” is.

Wat is nu precies voordeel?

Indien een speler een overtreding begaat, terwijl de tegenpartij het spel kan vervolgen, zal de scheidsrechter er verstandig aan doen om door te laten spelen. Wel dient dan voorop te staan dat er echt sprake is van voordeel. Er is sprake van “echt voordeel” indien de speler of zijn partij in een kansrijke positie komt om te scoren of om een aanval op te zetten. Van “echt voordeel” kan men spreken als dit in de buurt van het doel of strafschopgebied van de tegenstander gebeurt. Op eigen speelhelft of rondom het eigen strafschopgebied zal dat minder voorkomen. Voor de scheidsrechter geldt het advies om het spel te onderbreken indien onnodige irritaties kunnen ontstaan.

“Voordeel” kent een aantal aspecten:

1. verschil met “balbezit”;
2. terugfluiten van “voordeel”;
3. voordeel bij forse overtredingen en het alsnog nemen van een disciplinaire maatregel;

4. voordeel toepassen afhankelijk van de situatie;
5. taak van scheidsrechter bij geven van voordeel.

Ad 1:

In de praktijk wordt ten onrechte van voordeel gesproken als een speler of een team in balbezit blijft. Voordeel is meer dan balbezit. Indien een team de bal breed moet spelen of zelfs helemaal terug moet spelen naar de eigen speelhelft, dan heeft dat weinig meer te maken met voordeel zoals het wordt bedoeld.

Ad 2:

Bij het “wait-and-see”-principe (enige seconden afwachten) geldt echter wel dat de situatie niet meer teruggefloten kan worden als het beoogde voordeel zijn beslag heeft gehad. Als de scheidsrechter niet direct affluit, maar de situatie afwacht om te kijken of er sprake kan zijn van voordeel voor de “benadeelde” partij, kan hij de situatie alleen dan maar “terugfluiten”, als de speler zelf de bal verliest, de bal niet een medespeler bereikt, de bal bij een tegenstander terecht komt of zonder tussenkomst van een medespeler buiten het speelveld gaat.

Komt de bal wel bij een teamgenoot terecht en deze verspeelt de bal of hij speelt de bal vervolgens naar een tegenstander, dan kan de situatie niet meer “teruggefloten” worden. Op het moment dat de bal bij een medespeler komt en deze kan de bal verder transporteren, dan heeft het beoogde voordeel zijn beslag gehad.

Daarnaast zal ook duidelijk zijn dat bij bovenbeschreven situaties de bijbehorende disciplinaire maatregel niet achterwege mag blijven.

Ad 3:

Voordeel toepassen bij forse overtredingen zal slechts zeer sporadisch moeten gebeuren. Met name bij overtredingen waar een disciplinaire straf op zijn plaats is, zal de scheidsrechter er beter aan doen om het spel direct te onderbreken.

Alleen bij een grote kans op een scoringsmogelijkheid zal de scheidsrechter kunnen laten doorspelen. Dit belet hem dan echter niet om de bij de overtreding behorende disciplinaire straf alsnog toe te passen.

Een goede scheidsrechter zal bij doorspelen aan de overtreder laten merken dat hij bij de speler terug zal komen, zodra het spel “dood” is. Als de periode tussen de overtreding en het fluitsignaal erg lang duurt, voorkomt dit optreden onduidelijkheid bij zowel spelers, trainers als publiek.

Indien de scheidsrechter het spel zelf onderbreekt voor het toepassen van een disciplinaire straf, moet het spel worden hervat met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was, toen het spel werd onderbroken.

Ad 4:

Factoren die de scheidsrechter mee dient te laten spelen bij het wel of niet toepassen van de voordeelregel zijn o.a.:

- sfeer van de wedstrijd;
- aard van de overtreding;
- plaats van de overtreding (niet in eigen strafschoopgebied);
- selectief, met name na cruciale beslissingen;
- ervaring van de scheidsrechter.

Ad 5:

Het toepassen van voordeel zal de scheidsrechter duidelijk moeten laten blijken. Naast een duidelijk gebaar met de armen zal de scheidsrechter ook hoorbaar aangeven dat hij verder laat spelen. Door “doorspelen”, “ga door” of “voordeel” te roepen, weet een speler die zich met de rug richting scheidsrechter bevindt dat deze de voordeelregel toepast. Het gebaar - twee armen vooruit - is van belang voor de andere spelers en het publiek.

4. Blessures

In het amateurvoetbal is het toegestaan, dat verzorging op het speelveld plaatsvindt. Daarna hoeft de behandelde speler het speelveld niet te verlaten.

Herinnering voor scheidsrechters

Scheidsrechters worden er aan herinnerd dat in Regel 5 staat dat de scheidsrechter de wedstrijd moet onderbreken indien, naar zijn oordeel, een speler ernstig geblesseerd is.

5. Protesten

Protesten kunnen uitsluitend worden ingediend tegen een onjuiste toepassing van de invallersbepalingen. Een dergelijk protest kan slechts tegen de reglementaire bepalingen gelden en niet tegen de technische uitvoering.

Volgens een uitspraak van de FIFA zijn er echter meer zaken die niet zonder meer kunnen worden afgedaan met de opmerking dat het een scheidsrechterlijke beslissing is en dat daar niet tegen geprotesteerd kan worden.

Voorvallen die door de scheidsrechter bij de bond moeten worden gemeld zijn o.a.:

- te lang laten spelen;
- te kort laten spelen;
- tweede gele kaart tonen aan één speler zonder deze van het speelveld te zenden door het tonen van de rode kaart;
- speelveldverwijdering middels rode kaart aan verkeerde speler;
- teveel spelers bij één of beide elftallen.

Het zal duidelijk zijn, dat een scheidsrechter nooit naar één of beide teams een uitspraak over de afloop kan doen. De KNVB zal het protest of de melding van het voorval uiteindelijk honoreren of afwijzen.

Regel 6 **De assistent-scheidsrechters**

Taken

Er worden twee assistent-scheidsrechters aangesteld, die tot taak hebben, afhankelijk van de beslissing van de scheidsrechter, aan te geven:

- wanneer de bal geheel en al buiten het speelveld is geraakt;
- welke partij recht heeft op een hoekschop, doelschop of inworp;
- wanneer een speler bestraft kan worden omdat hij zich in buitenspelpositie bevindt;
- wanneer men een wisselspeler wenst in te zetten;
- wanneer onbehoorlijk gedrag of enig ander voorval heeft plaatsgevonden buiten het gezichtsveld van de scheidsrechter;
- wanneer overtredingen hebben plaatsgevonden, indien de assistent-scheidsrechters een beter zicht op de situatie hebben dan de scheidsrechter (dit houdt, onder bijzondere omstandigheden, ook in bij overtredingen in het strafschoopgebied);
- of, bij strafschoppen, de doelverdediger van de doellijn komt voordat de bal is getrapt en of de bal over de doellijn is gegaan.

Assistentie

De assistent-scheidsrechters moeten bovendien de scheidsrechter bijstaan de wedstrijd overeenkomstig de spelregels te leiden. Met name kunnen zij het speelveld betreden om te helpen de afstand van 9.15 meter te bewerkstelligen.

In geval van ongeoorloofde inmenging of onbehoorlijk gedrag van een assistent-scheidsrechter zal de scheidsrechter hem van zijn taak ontheffen en hierover rapporteren aan de bevoegde instantie.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Plichten en verantwoordelijkheden

De assistent-scheidsrechters helpen de scheidsrechter de wedstrijd overeenkomstig de spelregels te leiden. Ze assisteren de scheidsrechter ook bij alle andere zaken met betrekking tot het verloop van de wedstrijd, dit op verzoek en op aanwijzing van de scheidsrechter. Dit omvat zaken als:

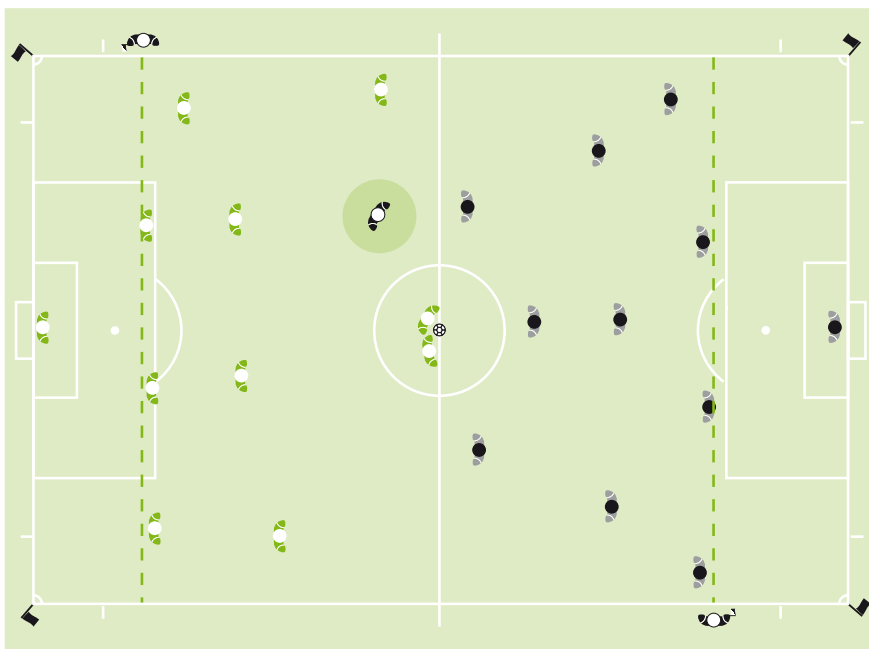
- controle van het veld, de ballen waarmee gespeeld wordt en de uitrusting van de spelers;

- vaststellen of problemen met de uitrusting of met bloedende wonden zijn opgelost;
- toezien op de wisselprocedure;
- bijhouden van aantekeningen met betrekking tot tijd, doelpunten en onbehoorlijk gedrag c.q. onsportief gedrag.

Positie en samenwerking

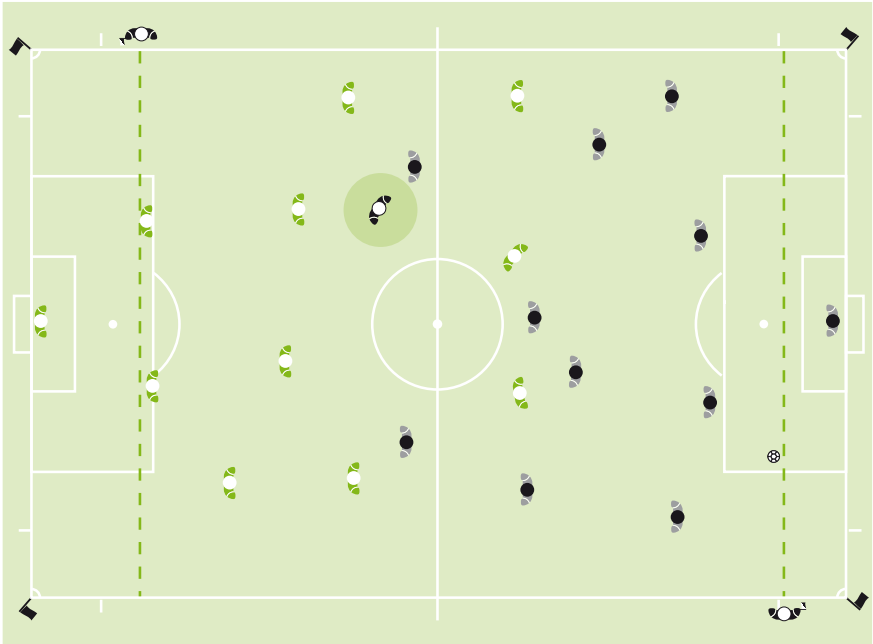
1. Aftrap

De assistent-scheidsrechters moeten zich op één lijn bevinden met de voorlaatste verdediger.

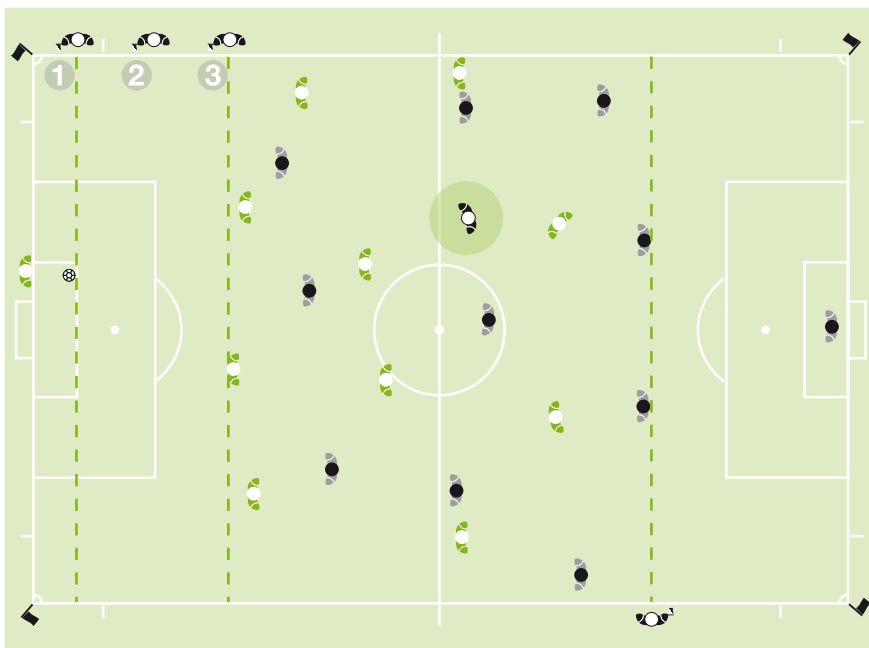
2. Algemene positie gedurende de wedstrijd

De assistent-scheidsrechters moeten zich op één lijn bevinden met de voorlaatste verdediger of de bal als deze dichterbij de doellijn is dan de voorlaatste verdediger. De assistent-scheidsrechters houden hun blik altijd op het speelveld gericht

3. Doelschop

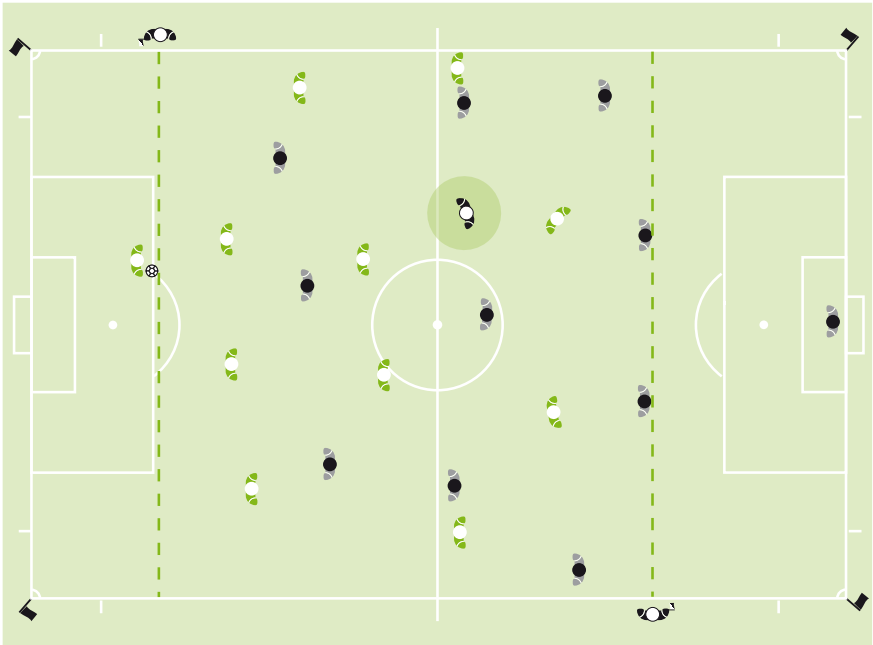
1. De assistent-scheidsrechters moeten eerst controleren of de bal zich binnen het doelgebied bevindt:
 - wanneer de bal niet op de juiste plaats is neergelegd moet de assistent-scheidsrechter in die positie blijven, oogcontact met de scheidsrechter maken en zijn vlag in de lucht steken.
2. Wanneer de bal eenmaal goed ligt binnen het doelgebied, begeeft de assistent-scheidsrechter zich naar de rand van het strafschoopgebied om te controleren dat de bal het strafschoopgebied verlaat (bal in het spel) en dat de aanvallers zich er buiten bevinden:
 - wanneer de voorlaatste verdediger de doelschop neemt, begeeft de assistent-scheidsrechter zich direct naar de rand van het strafschoopgebied.
3. Tot slot moet de assistent-scheidsrechter een positie innemen om de buitenspellijn te controleren; dit heeft te allen tijde prioriteit.

4. De doelverdediger brengt de bal in het spel

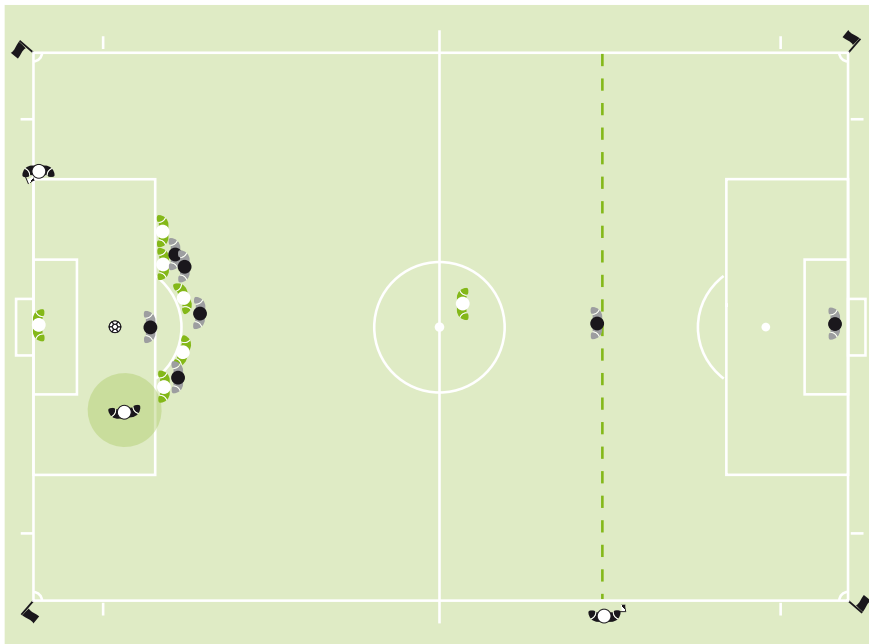
De assistent-scheidsrechters moeten positie innemen ter hoogte van de rand van het strafschopgebied en controleren dat de doelverdediger de bal niet met de handen raakt buiten het strafschopgebied.

Als de doelverdediger de bal in het spel heeft gebracht, moeten de assistent-scheidsrechters een positie innemen om de buitenspellijn te controleren; dit heeft te allen tijde prioriteit.

5. Strafschop

De assistent-scheidsrechter moet zijn opgesteld op de kruising van de doellijn en het strafschopgebied. Wanneer de doelverdediger overduidelijk van de doellijn komt voordat de bal is getrapt en er geen doelpunt wordt gescoord, moet de assistent-scheidsrechter zijn vlag in de lucht steken.

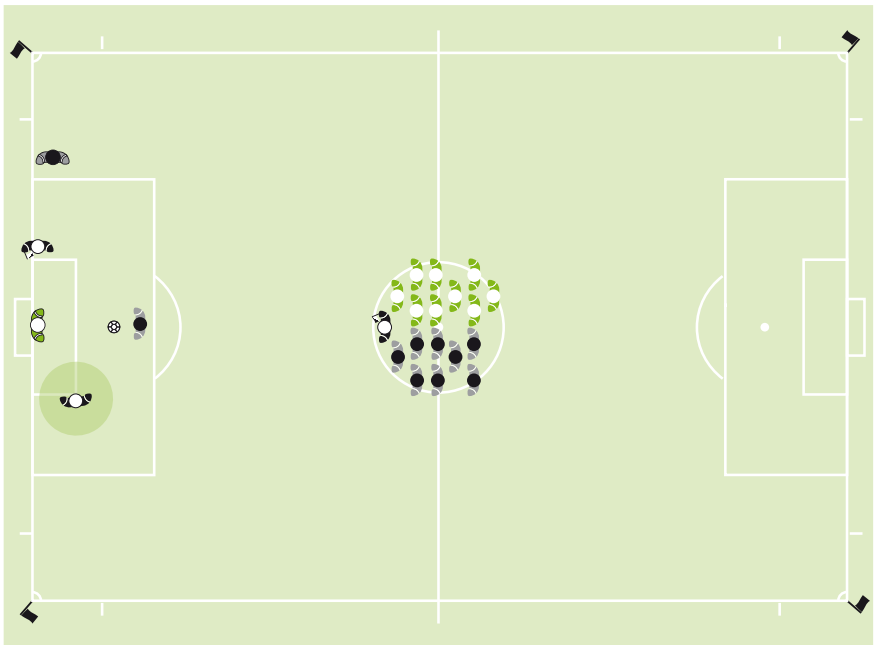

6. Strafschoppenserie

Eén assistent-scheidsrechter moet zijn opgesteld op de kruising van het doelgebied en de doellijn. Zijn voornaamste taak is om te controleren of de bal over de doellijn gaat:

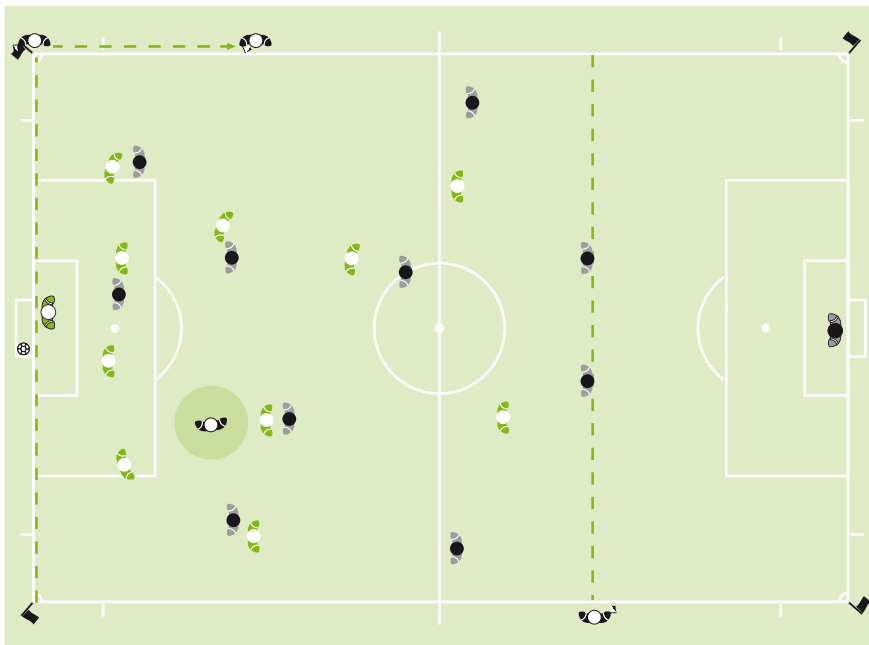
- Wanneer het duidelijk is dat bal over de doellijn is gegaan moet de assistent-scheidsrechter oogcontact maken met de scheidsrechter zonder een aanvullend signaal te geven;
- Wanneer een doelpunt is gescoord terwijl het niet helemaal duidelijk is dat de bal de doellijn is gepasseerd moet de assistent-scheidsrechter eerst zijn vlag in de lucht steken om de aandacht van de scheidsrechter te trekken en vervolgens het doelpunt bevestigen.

De andere assistent-scheidsrechter moet zijn opgesteld in de middencirkel om de overgebleven spelers van beide teams te controleren.

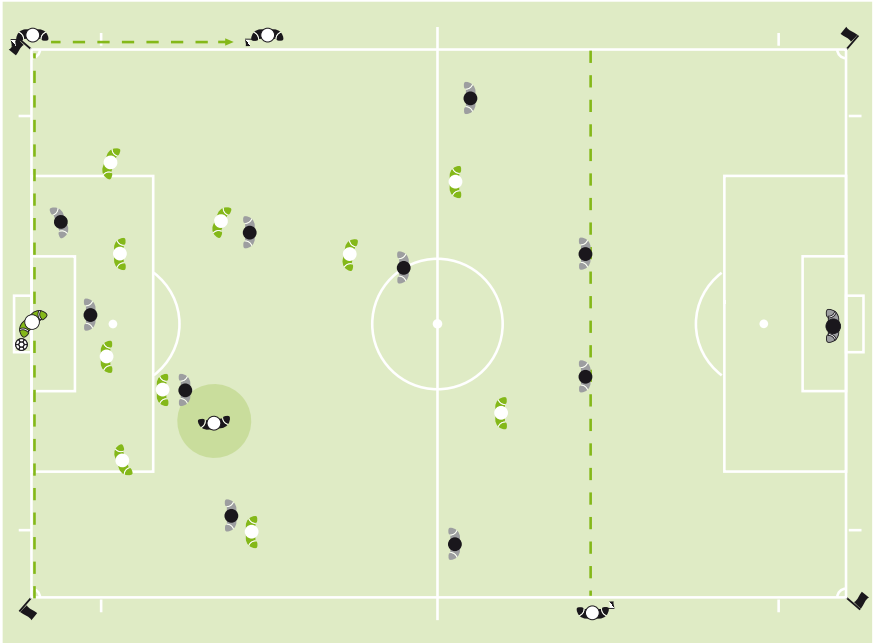
7. 'Doelpunt – Geen Doelpunt' situaties

Wanneer er een doelpunt is gemaakt en er is geen twijfel over de beslissing, dan moeten de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechter oogcontact maken en vervolgens moet de assistent-scheidsrechter 25 – 30 meter langs de zijlijn, richting middenlijn rennen zonder zijn vlag in de lucht te steken.

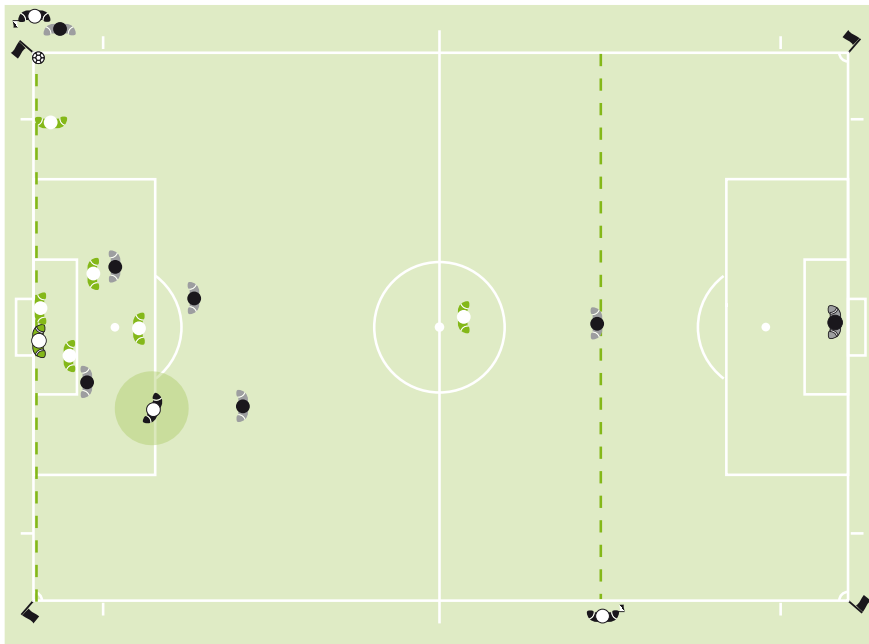
Wanneer een doelpunt is gescoord terwijl de bal nog in het spel lijkt te zijn, dan moet de assistent-scheidsrechter eerst zijn vlag in de lucht steken om de aandacht van de scheidsrechter te trekken en daarna vervolgen met de normale procedure bij een doelpunt door 25 – 30 meter langs de zijlijn richting middenlijn rennen.

In het geval dat bal niet geheel en al over de doellijn is gegaan en het spel gewoon doorgaat omdat er geen doelpunt is gescoord, moet de scheidsrechter oogcontact maken met de assistent-scheidsrechter en, indien noodzakelijk, een discreet handgebaar maken.

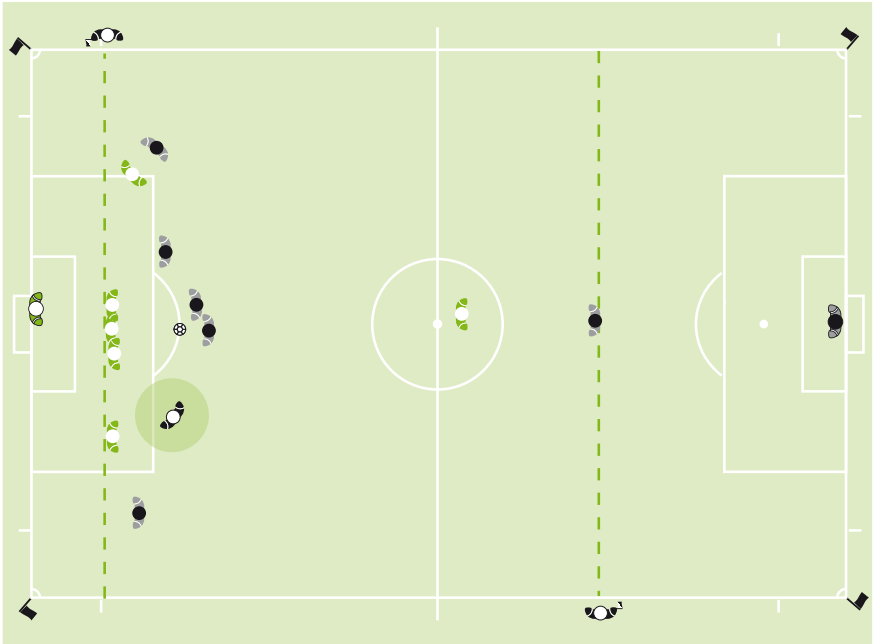
8. Hoekschop

De positie van de assistent-scheidsrechter bij een hoekschop is achter de hoekvlag evenwijdig aan de doellijn. In deze positie mag hij de speler die de hoekschop neemt niet belemmeren. Hij moet er op toezien dat de bal goed ligt in het hoekschopgebied.

9. Vrije schop

De positie van de assistent-scheidsrechter bij een vrije schop is op één lijn met de voorlaatste verdediger om de buitenspellijn te controleren; dit heeft in alle gevallen prioriteit. Echter, hij moet in staat zijn om de bal te volgen door zich langs de zijlijn richting de hoekvlag te bewegen indien op het doel wordt geschoten.

Gebaren

In het algemeen moet de assistent-scheidsrechter geen onnodige handgebaren maken. In sommige gevallen kan een discreet handgebaar belangrijke steun geven aan de scheidsrechter. Het handgebaar moet een duidelijke betekenis hebben. De betekenis moet zijn besproken en overeengekomen tijdens het maken van de afspraken voorafgaande aan de wedstrijd.

Looptechniek

In het algemeen moet de assistent-scheidsrechter zijn blik gericht houden op het speelveld terwijl hij rent. Zijwaarts lopen moet alleen over korte afstand gebeuren. Dit is met name van belang om buitenspel te beoordelen en het geeft de assistent-scheidsrechter een betere kijk op de situatie.

Het piepsignaal (alleen Betaald Voetbal)

Scheidsrechters worden er aan herinnerd dat het piepsignaal systeem een aanvullend signaal is dat alleen gebruikt moet worden wanneer het nodig is om de aandacht van de scheidsrechter te trekken.

Situaties waarbij het piepsignaal handig is zijn onder andere:

- buitenspel;
- overtredingen (buiten het gezichtsveld van de scheidsrechter);
- inworp, hoekschop of doelschop (moeilijke beslissingen);
- situaties rond het doel (moeilijke beslissingen).

Signalen van de assistent-scheidsrechter

Zie laatste pagina

Vlagtechniek en samenwerking

De vlag van de assistent-scheidsrechter moet altijd zichtbaar zijn voor de scheidsrechter, niet zijn opgerold en moet stil worden gehouden tijdens het rennen.

Wanneer hij een signaal geeft, moet de assistent-scheidsrechter stoppen met rennen, zich naar het veld keren, oogcontact maken met de scheidsrechter en de vlag in de lucht steken met duidelijke (niet overhaaste of overdreven) bewegingen. De vlag moet een verlengstuk van de arm vormen.

De assistent-scheidsrechters moeten de vlag de lucht in steken met die hand waarmee ze ook het volgende signaal geven, wanneer er meerdere signalen achter elkaar gegeven worden. Wanneer de omstandigheden veranderen en de andere hand gebruikt moet worden voor het volgende signaal, dan moet de assistent-scheidsrechter de vlag onder zijn middel naar de andere hand brengen.

Telkens wanneer de assistent-scheidsrechter aangeeft dat de bal uit het spel is, zal hij dit signaal aanhouden, totdat de scheidsrechter het erkent.

Telkens wanneer de assistent-scheidsrechter aangeeft dat er een gewelddadige handeling heeft plaatsgevonden en het signaal wordt niet meteen opgemerkt:

- Wanneer het spel is onderbroken om een disciplinaire maatregel te nemen, dan moet de hervatting in overeenstemming met de spelregels zijn (vrije schop, strafschop etc.);
- Wanneer het spel al is hervat, dan mag de scheidsrechter nog wel disciplinaire maatregelen nemen, maar de overtreding niet bestraffen met een vrije schop of strafschop.

Inworp

Wanneer de bal over de zijlijn gaat aan de zijde van de assistent-scheidsrechter, dan moet hij direct aangeven welke partij recht heeft op een inworp.

Wanneer de bal over de zijlijn gaat, ver weg van de positie van de assistent-scheidsrechter en de beslissing wie de inworp mag nemen is duidelijk, dan moet hij ook direct aangeven welke partij recht heeft op een inworp.

Wanneer de bal over de zijlijn gaat, ver weg van de assistent-scheidsrechter, maar deze twijfelt of de bal wel uit het spel is of wie er in moet werpen, dan moet hij oogcontact maken met de scheidsrechter, en het signaal van de scheidsrechter overnemen.

Hoekschop / doelschop

Wanneer de bal over de doellijn gaat, dicht bij de positie van de assistent-scheidsrechter, dan moet hij direct met de vlag in de rechterhand, om beter zicht te houden op het speelveld, aangeven of er sprake is van een doelschop of een hoekschop.

Wanneer de bal over de doellijn gaat, dicht bij de positie van de assistent-scheidsrechter, dan moet hij eerst zijn vlag in de lucht steken om aan te geven dat de bal uit het spel is en vervolgens aangeven of er sprake is van een doelschop of een hoekschop

Wanneer de bal over de doellijn gaat, ver weg van de positie van de assistent-scheidsrechter, maar deze twijfelt of de bal wel of niet uit het spel is, dan moet hij oogcontact maken en de beslissing van de scheidsrechter overnemen. De assistent-scheidsrechter mag ook direct aangeven of hervat moet worden met een doelschop of een hoekschop als het duidelijk is.

Buitenspel

De eerste handeling, die de assistent-scheidsrechter verricht bij een buitenspel beslissing, is het in de lucht steken van de vlag. Vervolgens gebruikt hij zijn vlag om het gebied op het speelveld aan te geven waar de overtreding plaatsvond.

Wanneer het vlagsignaal niet direct wordt opgemerkt door de scheidsrechter, dan moet de assistent-scheidsrechter blijven vlaggen totdat het signaal is gezien of totdat de bal duidelijk in bezit is van de verdedigende partij.

De vlag moet met de rechterhand in de lucht worden gestoken, omdat dit de assistent-scheidsrechter een beter zicht geeft op het speelveld.

Wissels (alleen Betaald Voetbal)

Wanneer er sprake is van een wissel moet de vierde official eerst de assistent-

scheidsrechter op de hoogte brengen. De assistent-scheidsrechter moet dan de aandacht trekken van de scheidsrechter bij de eerstvolgende onderbreking van het spel. De assistent-scheidsrechter hoeft niet naar de middenlijn te komen, omdat de vierde official de wisselprocedure verder afhandelt.

Wanneer er geen vierde official is, dan moet de assistent-scheidsrechter assisteren bij de wisselprocedure. In dat geval moet de scheidsrechter wachten met het hervatten van het spel totdat de assistent-scheidsrechter zijn positie weer heeft ingenomen.

Overtredingen

De assistent-scheidsrechter moet zijn vlag in de lucht steken wanneer er sprake is van een overtreding of onbehoorlijk gedrag in zijn onmiddellijke nabijheid, of indien dit buiten het gezichtsveld van de scheidsrechter plaatsvindt. In alle andere gevallen moet hij wachten en zijn mening geven wanneer daarom gevraagd wordt. Als dit het geval is, dan moet de assistent-scheidsrechter melden aan de scheidsrechter wat hij gezien en gehoord heeft en welke spelers erbij betrokken zijn.

Alvorens een overtreding aan te geven moet de assistent-scheidsrechter vaststellen dat:

- de overtreding plaatsvond buiten het gezichtsveld van de scheidsrechter of dat het zicht van de scheidsrechter belemmerd werd;
- de scheidsrechter geen voordeel zou hebben toegepast als hij de overtreding gezien zou hebben.

Wanneer er sprake is van een overtreding of van onbehoorlijk gedrag, dan moet de assistent-scheidsrechter:

- zijn vlag in de lucht steken met die hand waarmee ook het vervolg van het signaal gegeven zal worden. Hiermee krijgt de scheidsrechter een duidelijke indicatie tegen wie de overtreding werd begaan;
- oogcontact maken met de scheidsrechter;
- licht heen en weer zwaaien met de vlag (overdreven of agressieve gebaren moeten worden vermeden);
- gebruik maken van het piepsignaal, indien mogelijk (alleen Betaald Voetbal).

De assistent-scheidsrechter moet de 'wait and see' techniek toepassen om het spel door te laten gaan en zijn vlag niet in de lucht steken als het team, waartegen een overtreding werd gemaakt voordeel kan trekken uit de situatie. In dat geval is het erg belangrijk, dat de assistent-scheidsrechter oogcontact met de scheidsrechter onderhoudt.

Overtredingen buiten het strafschoopgebied

Wanneer er een overtreding wordt begaan buiten het strafschoopgebied (dicht bij de lijnen van het strafschoopgebied), dan moet de assistent-scheidsrechter oogcontact

maken met de scheidsrechter om te zien wat de positie van de scheidsrechter is en welke actie hij heeft ondernomen. De assistent-scheidsrechter moet ter hoogte van het strafschopgebied staan en zijn vlag in de lucht steken wanneer noodzakelijk.

Bij counters moet de assistent-scheidsrechter in staat zijn om informatie te geven over of er wel of geen overtreding is begaan en of een overtreding werd begaan binnen of buiten het strafschopgebied. Dit heeft te allen tijde prioriteit. Tevens moet hij in staat zijn om aan te geven welke disciplinaire maatregelen genomen moeten worden.

Overtredingen binnen het strafschopgebied

Wanneer er een overtreding wordt begaan binnen het strafschopgebied buiten het zicht van de scheidsrechter, vooral wanneer dit gebeurt dicht bij de positie van de assistent-scheidsrechter, dan moet de assistent-scheidsrechter eerst oogcontact maken met de scheidsrechter om te zien wat de positie van de scheidsrechter is en welke actie hij heeft ondernomen. Wanneer de scheidsrechter geen actie heeft ondernomen, dan moet de assistent-scheidsrechter zijn vlag in de lucht steken en het piepsignaal gebruiken en vervolgens duidelijk zichtbaar richting de hoekvlag lopen.

Opstootjes

In het geval van opstootjes mag de dichtstbijzijnde assistent-scheidsrechter het veld inkomen om de scheidsrechter te assisteren. De andere assistent-scheidsrechter moet alles ook goed observeren en details van het incident registreren.

Raadpleging

Wanneer het gaat om disciplinaire zaken kunnen in sommige gevallen oogcontact en een discreet handgebaar van de assistent-scheidsrechter naar de scheidsrechter genoeg zijn.

In gevallen waar directe raadpleging nodig is, mag de assistent-scheidsrechter, indien noodzakelijk, 2 – 3 meter het veld inkomen. Tijdens het overleg staan zowel de scheidsrechter als de assistent-scheidsrechter met het gezicht richting speelveld om zicht te houden op het speelveld en om te voorkomen, dat anderen mee kunnen luisteren.

Muur op afstand

Wanneer een vrije schop wordt toegekend in de directe nabijheid van de assistent-scheidsrechter, dan mag de assistent-scheidsrechter het veld in komen om te helpen de muur op 9.15 meter van de bal te zetten. In dat geval moet de scheidsrechter wachten met het hervatten van het spel totdat de assistent-scheidsrechter zijn positie weer heeft ingenomen.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Aanwijzing en vervanging

- a. Assistent-scheidsrechters moeten lid van de KNVB zijn, tenminste 16 jaar (seniorenvoetbal) en niet als zodanig door de bond geschorst.
- b. Vóór en tijdens de wedstrijd kan de scheidsrechter een assistent-scheidsrechter vervangen (b.v. wegens belediging). Een assistent-scheidsrechter die door de scheidsrechter van zijn taak is ontheven, mag naderhand als speler invallen, tenzij het ontzeggen van de verdere uitoefening van de functie als assistent-scheidsrechter berust op een overtreding van Regel 12, waarvoor een speler van het speelveld werd gezonden.
- c. Indien een door de KNVB aangestelde assistent-scheidsrechter niet op tijd aanwezig is, moet de scheidsrechter trachten een plaatsvervangende neutrale assistent-scheidsrechter te vinden. Lukt dit niet, dan is de scheidsrechter bevoegd om een lid van de KNVB als assistent-scheidsrechter te laten optreden.

2. Samenwerking scheidsrechter/assistent-scheidsrechter

De scheidsrechter moet voor de wedstrijd afspraken met zijn assistent-scheidsrechters maken over onderling te gebruiken gebaren of signalen (zie illustraties op blz. 141 t/m 143).

Het zal duidelijk zijn, dat met hetgeen is genoemd onder het hoofdstuk “assistent-scheidsrechter” niet in alle opzichten zal gelden voor club-assistent-scheidsrechters. De scheidsrechter zal bij club-assistent-scheidsrechters goed dienen af te wegen, welke taken hij wel of niet aan deze functionarissen kan overlaten.

De assistent-scheidsrechters krijgen een grotere verantwoordelijkheid. Van hen wordt verwacht de scheidsrechters assistentie te verlenen, indien zij zich in een betere positie bevinden om een voorval waar te nemen, in het bijzonder bij overtredingen in het strafschoepgebied.

Het is daarnaast te begrijpen, dat de **afstand** op zich tot het voorval **niet** de voorname norm is. De belangrijkste overweging is, dat de assistent-scheidsrechter een beter **zicht** heeft op het voorval.

Bij het geven van een advies zal de assistent-scheidsrechter er wel van overtuigd dienen te zijn, dat het voorval **buiten het gezichtsveld van de scheidsrechter** heeft plaatsgevonden.

Met name bij voorvallen in het strafschopgebied zal de scheidsrechter alert dienen te zijn op de signalen van een club-assistent-scheidsrechter. Hij zal daarbij zoveel mogelijk van zijn eigen waarneming dienen uit te gaan.

Assistent-scheidsrechters dienen de scheidsrechter aan te geven, dat de doelvrediger zich bij een strafschop voorwaarts heeft begeven van zijn doellijn, voordat de bal is getrapt en vervolgens de bal niet in het doel gaat.

De wijze van aangeven zal door de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechters voor aanvang van de wedstrijd besproken moeten worden. Ook hier geldt weer, dat deze regel met name bedoeld is voor neutrale assistenten. Een club-assistent zal een andere positie innemen dan de neutrale assistent; hij zal niet op de doellijn positie kiezen, maar ter hoogte van de 16 meter-lijn.

Bij strafschoppen zijn assistent-scheidsrechters eveneens verantwoordelijk voor het beoordelen of de bal over de doellijn is gegaan.

De assistent-scheidsrechters wordt eveneens opgedragen dat, indien nodig, zij het speelveld dienen te betreden om ervoor te zorgen, dat bij vrije schoppen, welke worden genomen dicht bij hun positie, de afstand van 9.15 meter in acht wordt genomen.

Om een goede samenwerking te bewerkstelligen zijn er tussen scheidsrechter en de (club-)assistent-scheidsrechters enkele gouden regels:

- zoveel mogelijk wederzijds oogcontact;
- de assistent let op de positie van de scheidsrechter en past daar de zijne op aan;
- de assistent fungeert beheerst, terughoudend en onopvallend.

De samenwerking

Het zal duidelijk zijn, dat er een verschil bestaat tussen neutrale en club-assistent-scheidsrechters. Neutrale assistenten hebben het voordeel, dat zij niet clubgebonden zijn en dat zij gespecialiseerd zijn.

Het staat vast, dat het voor een goede samenwerking noodzakelijk is, dat de scheidsrechter vóór de wedstrijd goede afspraken maakt met zijn assistenten. Deze afspraken dienen in de kleedkamer te worden gemaakt. Belangrijk is dat de scheidsrechter zijn assistent-scheidsrechters serieus neemt en dat hij aandacht schenkt aan deze personen. Zij staan er immers niet voor niets. De scheidsrechter dient hen vertrouwen te geven. Hij zal hen wel moeten controleren op de juistheid van hun taakuitvoering. Als de samenwerking goed verloopt, komt dat de wedstrijd en de leiding door de scheidsrechter ten goede.

Contact met de club-assistent-scheidsrechters

De scheidsrechter kent deze assistenten meestal niet. Toch zal hij hen het vertrouwen moeten geven. In het begin zal hij voorzichtig moeten zijn en “de kat uit de boom kijken”. Indien de club-assistent in het verdere verloop van de wedstrijd toont deskundig en eerlijk te zijn, kan de scheidsrechter op zijn signalen ingaan. Hij zal echter altijd waakzaam dienen te blijven.

Om tot een goede samenwerking te komen, is het goed als de scheidsrechter de volgende gedragslijn aanhoudt:

- beide club-assistent-scheidsrechters moeten zich voor het begin van de wedstrijd melden bij de scheidsrechter;
- de scheidsrechter deelt hen mee, dat zijn beslissing te allen tijde doorslaggevend is;
- hij geeft aan wat hun taken zijn.

Zijn instructies dienen kort en helder te zijn. Dit zal misverstanden voorkomen.

De scheidsrechter zal nooit de verantwoordelijkheid moeten afschuiven op zijn assistenten. Laatstgenoemden zullen zich onvoorwaardelijk onderwerpen aan het gezag van de scheidsrechter.

De scheidsrechter geeft de volgende instructies:

- het deel van de zijlijn waar de (club-)assistent-scheidsrechters dienen te lopen;
- hoe hij laat blijken, dat hij het vlagsignaal heeft gezien, maar niet overneemt;
- hoe de assistent zich dient op te stellen bij hoekschoppen, inwerpen, strafschoppen, vrije schoppen met muurtje en doelschoppen;
- hoe de assistent dient te handelen bij buitenspel, als de bal uit het speelveld gaat, overtredingen achter de rug van de scheidsrechter of buiten diens gezichtsveld, bij het uittrappen van de bal door de doelverdediger, bij het wisselen van spelers.

Na het maken van deze afspraken gaan scheidsrechter en (club-) assistent-scheidsrechters gezamenlijk het speelveld op en zullen zij gedrieën de toss uitvoeren.

Tijdens de wedstrijd zal de scheidsrechter veelvuldig oogcontact hebben met zijn assistenten. Dit contact zal wederzijds zijn. In het positie kiezen zal de scheidsrechter zoveel mogelijk met het gezicht richting assistenten blijven. Het volgen gebeurt zoveel mogelijk volgens het diagonale systeem.

Als tijdens de wedstrijd een club-assistent-scheidsrechter volgens de scheidsrechter ten onrechte zijn vlag omhoog steekt, zal hij deze een teken geven en zal deze onmiddellijk zijn vlag naar beneden doen.

Bij het overnemen van of afgaan op signalen van een assistent die vlagt voor overtredingen in “zijn buurt” zal het sterk van de betrouwbaarheid van de assistent afhangen of de scheidsrechter deze adviezen opvolgt. Voorzichtigheid blijft altijd geboden!

Het zal wel duidelijk zijn, dat de scheidsrechter bij overtredingen in het strafschopgebied het heft in eigen handen houdt.

De assistent-scheidsrechter duidt op de hem toegewezen helft van het speelveld aan waar moet worden ingeworpen. Ten aanzien van de andere speelhelft beperkt hij zich tot het signaleren dat de bal de zijlijn geheel en al is gepasseerd. De scheidsrechter bepaalt dan door welke partij en waar moet worden ingeworpen. Door met de vlag te wijzen in de richting van de doellijn van de partij die niet moet ingooien, geeft de assistent-scheidsrechter aan wie recht op de inworp heeft.

3. Kleding

De club-assistent-scheidsrechter moet zich in zijn kleding onderscheiden van de veldspelers. Uitsluitend een neutrale, door de KNVB aangewezen, assistent-scheidsrechter mag het officiële scheidsrechterstenue (met KNVB-embleem) dragen.

Regel 7 De duur van de wedstrijd

Speeltijd

Een wedstrijd bestaat uit twee gelijke helften van 45 minuten, tenzij anders is overeengekomen tussen de scheidsrechter en de twee deelnemende partijen.

Elke afspraak om de duur van de helften te veranderen (b.v. elke helft met vijf minuten inkorten wegens onvoldoende licht) moet zijn gemaakt voor aanvang van de wedstrijd en moet in overeenstemming zijn met de competitiereglementen.

De rust na de eerste helft

De spelers hebben recht op een rust na de eerste helft. Deze rust mag niet langer duren dan 15 minuten.

In de competitiereglementen moet zijn opgenomen hoe lang de rust na de eerste helft duurt.

De duur van de rust na de eerste helft mag alleen met toestemming van de scheidsrechter worden gewijzigd.

Bijtellen van verloren tijd

In elke helft wordt tijd bijgeteld die verloren is gegaan door:

- het wisselen van spelers;
- het beoordelen (verzorgen) van blessures bij spelers;
- het verlaten van het speelveld door geblesseerde spelers voor verzorging;
- tijd rekken;
- enig andere reden.

De tijd die wordt bijgeteld is ter beoordeling van de scheidsrechter.

Strafschop

De speeltijd wordt verlengd om een strafschoep te laten nemen aan het einde van elke helft of aan het einde van de eerste of tweede helft van de verlenging.

Gestaakte wedstrijd

Een gestaakte wedstrijd wordt overgespeeld, tenzij de competitiereglementen anders bepalen.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Bijtellen van verloren tijd

Veel onderbrekingen in de wedstrijd zijn volstrekt natuurlijk (bijv. inwerpen, doel-schoppen). Slechts wanneer deze onderbrekingen buitensporig lang duren, moet tijd worden bijgeteld.

De vierde official geeft aan het eind van de laatste minuut van elke speelhelft, de door de scheidsrechter bepaalde minimale extra tijd aan.

Het aangeven van de extra tijd betekent niet, dat dit de exacte tijd is die nog resteert in de wedstrijd. Er kan nog meer tijd bijkomen, wanneer de scheidsrechter dit nodig vindt, het kan echter nooit minder worden.

De scheidsrechter moet het onjuist bijhouden van de tijd gedurende de eerste helft, niet compenseren door de tweede helft te verlengen of te verkorten.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Speeltijd

1. De speeltijd bedraagt in totaal tweemaal 45 minuten.

De speeltijd begint niet met het teken of het fluitsignaal van de scheidsrechter, doch zodra de bal is getrapt en voorwaarts beweegt.

Een helft eindigt als 45 minuten zijn verstreken en dat tijdstip moet zeer nauwkeurig in acht worden genomen.

Al mag er praktisch geen verschil zijn: niet het fluitsignaal, maar de tijd die het horloge aangeeft is beslissend.

Alleen voor een strafschop wordt de wedstrijdduur verlengd.

2. Als tijdens de rust of direct na het eindsignaal de scheidsrechter ervan overtuigd is dat hij te kort heeft laten spelen, dan moet hij, indien het de eerste helft betreft, de te kort gespeelde tijd inhalen voordat hij voor de tweede helft laat aftrappen. Indien de bal op het ogenblik dat de rust wordt aangekondigd in het spel was, dan wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen de scheidsrechter affloot. Was de bal niet in het spel, dan wordt begonnen met de van toepassing zijnde spelhervatting (b.v. een hoekschop, een inworp).

De elftallen verdedigen hetzelfde doel als voor de rust.

Na het inhalen van de te kort gespeelde tijd wisselen de ploegen van speelhelft en wordt afgetrapt voor de tweede helft van de wedstrijd.

Indien de tweede helft te kort is gespeeld, dan moet dit wel onmiddellijk na het eindsignaal blijken, wil de fout hersteld kunnen worden. Het is natuurlijk praktisch onmogelijk een kwartier na afloop nog eens tijd te gaan inhalen. Wordt de arbitrale fout tijdig vastgesteld dan moet, wat de spelhervatting betreft, op dezelfde wijze worden gehandeld als hiervoor is aangegeven voor de eerste helft.

Is te lang gespeeld in één van de twee helften, dan kan dit op het speelveld niet worden hersteld. Het is niet mogelijk de eventueel in de eerste helft te lang gespeelde tijd af te trekken van de duur van de tweede helft.

3. De rust gaat in op het moment dat de spelers de kleedkamer betreden.

Regel 8 Het begin en de hervatting van het spel

Vóór de beginschop

Een muntstuk wordt opgeworpen en de partij die de toss wint, kiest het doel voor de eerste helft.

De partij die de toss wint, neemt aan het begin van de tweede helft de beginschop. In de tweede helft wisselen de partijen van speelhelft.

De aftrap

Een aftrap is de manier om het spel te beginnen of te hervatten:

- aan het begin van de wedstrijd;
- nadat een doelpunt is gemaakt;
- aan het begin van de tweede helft;
- aan het begin van elke verlenging, indien van toepassing;
- uit een aftrap kan rechtstreeks worden gescoord.

Procedure

- Alle spelers bevinden zich op eigen speelhelft.
- Alle tegenstanders van de nemer bevinden zich op tenminste 9.15 meter van de bal totdat deze in het spel is.
- De bal moet stilliggen op de middenstip.
- De scheidsrechter geeft een teken.
- De bal is in het spel, wanneer hij getrapt is en in voorwaartse richting beweegt.
- De nemer mag de bal niet opnieuw raken, voordat deze is geraakt door een andere speler.
- Wanneer een partij een doelpunt heeft gemaakt, wordt de aftrap genomen door de tegenpartij.

Overtredingen en straffen

Indien de nemer van de aftrap de bal opnieuw raakt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop)

Voor elke andere overtreding van de aftrapprocedure:

- moet de aftrap worden overgenomen.

Scheidsrechtersbal

Als de scheidsrechter, wanneer de bal in het spel is, het noodzakelijk acht om het spel tijdelijk te onderbreken voor een reden, die niet elders in de spelregels wordt genoemd, dan wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal.

Procedure

De scheidsrechter laat de bal vallen op de plaats waar deze was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied, die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

De bal is in het spel zodra deze de grond raakt.

Overtredingen en straffen

Een scheidsrechtersbal wordt overgenomen:

- wanneer de bal wordt geraakt door een speler, voordat de bal de grond raakt;
- als de bal, nadat deze de grond heeft geraakt, buiten het speelveld terechtkomt, zonder te zijn geraakt door een speler.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

De scheidsrechtersbal

Elke speler mag deelnemen aan de strijd om de bal (ook de doelverdediger). Er is geen minimum of maximum aantal spelers vereist om een scheidsrechtersbal uit te voeren. De scheidsrechter kan niet beslissen wie er wel en niet bij de scheidsrechtersbal aanwezig mogen zijn.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Uitvoering van de aftrap

De mogelijkheid bestaat, dat een partij niet bereid is af te trappen na een omstreden doelpunt. De scheidsrechter moet dan de aanvoerder opdragen een speler aan te wijzen die de aftrap moet doen. Weigert de aanvoerder dit of weigert de aangewezen speler af te trappen, dan is dit te beschouwen als onsportief gedrag: in eerste instantie bestraffen met een waarschuwing en bij herhaling wegzenden. Indien geen van de spelers bereid is de aftrap te verrichten, zal de wedstrijd moeten worden gestaakt.

2. Scheidsrechtersbal

- a. Na een blessure, die stilleggen van de wedstrijd noodzakelijk heeft gemaakt, is de hervatting een scheidsrechtersbal. Uiteraard alleen, als op het moment van affluiten de bal zich binnen het speelveld bevindt. Dat geldt ook voor onderbrekingen veroorzaakt door overlast van personen, dieren of door de gesteldheid van weer of speelveld.

Maar ook een overtreding kan een scheidsrechtersbal als hervatting tot gevolg hebben. Wanneer bijvoorbeeld tijdens het spel, buiten het speelveld, de ene speler de andere trapt en de scheidsrechter heeft om die reden het spel onderbroken, dan zal na afhandeling van het incident het spel hervat moeten worden met een scheidsrechtersbal, uit te voeren op de plaats waar de bal was toen afgefloten werd.

Ook als de scheidsrechter van oordeel is, dat hij een foutieve beslissing waarvoor hij het spel heeft onderbroken moet herstellen, dan kan dat alleen door middel van een scheidsrechtersbal. Het zal duidelijk zijn, dat de scheidsrechter moet proberen dergelijke onderbrekingen en hervattingen tot het uiterste te beperken.

- b. Wat de uitvoering betreft: de scheidsrechter moet beide partijen de gelegenheid geven bij de scheidsrechtersbal aanwezig te zijn. Hij moet de bal van borsthoogte laten vallen. Dus niet stuiten, rollen of omhoog werpen.

Regel 9 De bal in en uit het spel

De bal uit het spel

De bal is uit het spel wanneer:

- hij geheel en al over de doellijn of zijlijn is gegaan, hetzij over de grond, hetzij door de lucht;
- het spel is onderbroken door de scheidsrechter.

De bal in het spel

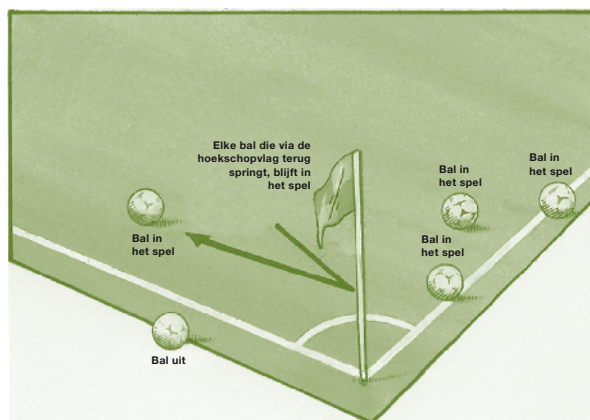
De bal is in het spel op ieder ander moment, dus ook:

- wanneer hij terugspringt van een doelpaal, doellat, of hoekvlaggenstok en in het speelveld blijft;
- wanneer hij terugspringt van de scheidsrechter of een assistent-scheidsrechter als deze zich binnen het speelveld bevindt.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

De bal raakt binnen het speelveld een persoon niet zijnde een speler

Wanneer de bal in het spel is en deze raakt de scheidsrechter of de assistent-scheidsrechter die op dat moment binnen het speelveld is, dan gaat het spel door omdat de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechters onderdeel van de wedstrijd zijn.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Bal in het spel

Als de bal via de scheidsrechter over de doellijn tussen de palen gaat (tenzij dit gebeurt rechtstreeks na een indirecte vrije schop of een directe vrije schop in eigen doel) is een doelpunt gemaakt. Dergelijke doelpunten zullen aanleiding geven tot onbegrip en ergernis. Daarom dienen de scheidsrechters altijd zodanig positie te kiezen, dat zoiets vrijwel uitgesloten is.

2. Ingreep van buitenaf

Een andere situatie ontstaat bij een ingreep van buitenaf. Hierbij moet worden gedacht aan een toeschouwer die het speelveld betreedt en de bal wegschopt of tegenhoudt of een voorwerp naar de bal of een speler gooit. Dit geldt ook voor een dier dat op het speelveld komt.

Wordt de bal geraakt, dan moet de scheidsrechter het spel onderbreken en hervatten met een scheidsrechtersbal. Het kan noodzakelijk zijn in dit soort situaties eerder in te grijpen en dus niet te wachten tot de bal wordt geraakt. Het maakt dan geen verschil of de bal wel of niet in het doel is terecht gekomen. Wordt de bal niet geraakt en verdwijnt hij in het doel, dan is het doelpunt geldig.

Regel 10 **Hoe er wordt gescoord**

Doelpunt

Een doelpunt is gescoord, wanneer de bal geheel en al over de doellijn tussen de doelpalen en onder de doellat is gegaan, mits er geen overtreding van de spelregels is gemaakt door de partij die scoort.

Winnende partij

De partij die het meest heeft gescoord, heeft gewonnen.

Wanneer beide partijen evenveel hebben gescoord, of wanneer er niet is gescoord, is er sprake van een gelijkspel.

Competitiereglementen

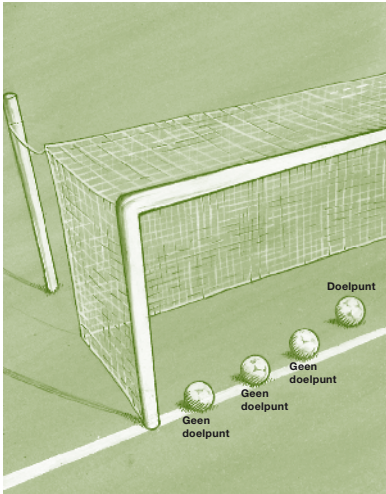
Indien de competitiegereglementen bepalen, dat er een winnaar moet zijn wanneer een wedstrijd of een “uit- en thuiswedstrijd” in een gelijkspel is geëindigd, zijn de enige toegestane procedures om de winnaar te bepalen, die procedures welke zijn goedgekeurd door de International F.A. Board, namelijk:

- de regeling van de “uitdoelpunten”;
- de verlenging;
- de strafschoppenserie.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Geen doelpunt

Wanneer de scheidsrechter aangeeft dat er gescoord is, voordat de bal geheel en al over de doellijn is gegaan en onmiddellijk zijn fout inziet, dan zal het spel hervat worden met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied. In dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

Doelpunten behoren tot de hoogtepunten van een wedstrijd. Daarom moet de scheidsrechter in de buurt van de doelen nog meer zorgvuldigheid in acht nemen dan elders in het speelveld. Hij moet dus - het is bij Regel 9 al aangegeven - vermijden dat de bal via hem in het doel terecht komt.

Ook is uiterste voorzichtigheid vereist met het fluitsignaal als de bal over de doellijn lijkt te gaan. Te vroeg fluiten betekent immers dat het spel dood is. Als de bal daarna in het doel gaat, kan geen doelpunt worden toegekend. Het spel moet dan worden hervat met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal was toen de scheidsrechter affloot, tenzij de bal zich op dat moment bevond binnen het doelgebied.

Het klemmen van de bal tussen enkels of knieën is geen overtreding. Er is een geldig doelpunt gemaakt als een speler erin slaagt op die manier de bal geheel en al over de doellijn te krijgen.

Ook de doelverdediger die vanuit zijn eigen strafschopgebied de bal in het doel van de tegenpartij gooit, zorgt voor een geldig doelpunt.

Het is vanzelfsprekend, dat elk verschil van mening over de score uitgesloten moet worden. De scheidsrechter doet er verstandig aan alle geldige doelpunten te noteren.

Regel 11 **Buitenspel**

Buitenspelpositie

Buitenspel zijn als zodanig is geen overtreding.

Een speler bevindt zich in buitenspelpositie indien:

- hij dichterbij de doellijn van de tegenpartij is dan de bal en de voorlaatste tegenstander.

Een speler bevindt zich niet in buitenspelpositie indien:

- hij zich op zijn eigen speelhelft bevindt, of
- hij gelijk staat met de voorlaatste tegenstander, of
- hij gelijk staat met de laatste twee tegenstanders.

Strafbaar

Een speler wordt alleen voor zijn buitenspelpositie bestraft indien hij, op het moment dat de bal wordt geraakt of gespeeld door een medespeler, naar het oordeel van de scheidsrechter, actief bij het spel is betrokken door:

- in te grijpen in het spel, of
- een tegenstander in diens spel te beïnvloeden, of
- voordeel te trekken uit zijn buitenspelpositie.

Niet strafbaar

Een speler wordt niet voor zijn buitenspelpositie bestraft indien hij de bal rechtstreeks ontvangt uit:

- een doelschop;
- een inworp;
- een hoekschop.

Overtredingen en straffen

In het geval van een strafbare buitenspelpositie kent de scheidsrechter een indirecte vrije schop toe aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de “overtreding” plaatsvond. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop)

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Definities

In de context van Regel 11 – Buitenspel, zijn de volgende criteria van toepassing:

- “Dichterbij de doellijn van de tegenpartij” betekent dat enig deel van hoofd,

lichaam of voeten dicht bij de doellijn van de tegenpartij is dan zowel de bal als de voorlaatste tegenstander. De armen zijn hierbij niet inbegrepen;

- “Ingrijpen in het spel” betekent het spelen of raken van de bal, die door een medespeler is gespeeld of geraakt;
- “Een tegenstander in diens spel beïnvloeden” betekent voorkomen, dat een tegenstander de bal kan spelen of in staat is te spelen door duidelijk het gezichtsveld of de bewegingen van de tegenstander te blokkeren of het maken van een gebaar of beweging die, naar het oordeel van de scheidsrechter, een tegenstander misleidt of afleidt;
- “Voordeel trekken uit de buitenspelpositie” betekent het spelen van de bal, die terugkomt van de doelpaal of doellat terwijl hij zich op het moment van spelen in buitenspelpositie bevindt of het spelen van de bal, die terugkomt van een tegenstander terwijl hij zich op het moment van spelen in buitenspelpositie bevindt.

Overtredingen

Wanneer zich een geval van strafbaar buitenspel voordoet, moet de scheidsrechter een indirecte vrije schop toekennen, te nemen vanaf de plaats waar de buitenspel staande speler zich bevond op het moment, dat de bal voor het laatst naar hem gespeeld werd door één van zijn medespelers.

Elke verdediger die, om welke reden dan ook, het speelveld verlaat zonder toestemming van de scheidsrechter, wordt tot de volgende onderbreking van het spel geacht zich op zijn eigen doellijn of zijlijn te bevinden. Dit met het oog op het beoordelen van buitenspel. Als de speler het speelveld met opzet verlaat moet hij de eerstvolgende keer, dat de bal uit het spel is, een waarschuwing ontvangen.

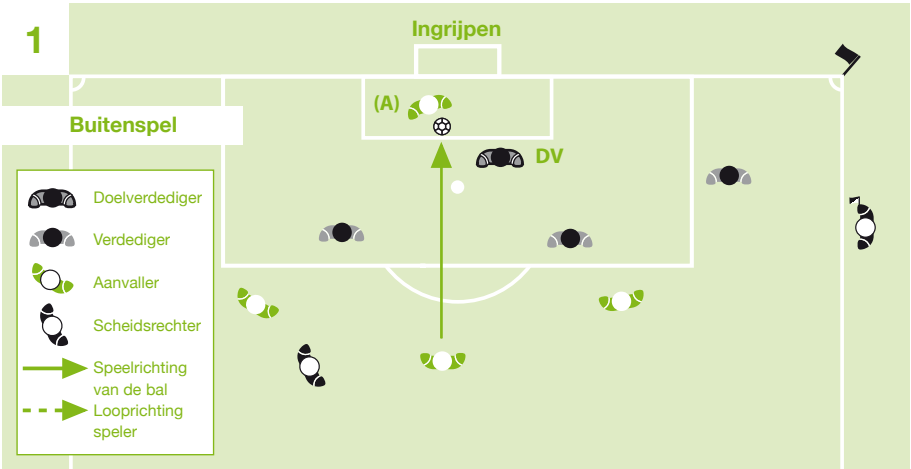
Het is op zich geen overtreding wanneer een speler, die zich in buitenspelpositie bevindt, buiten het speelveld stapt om zodoende de scheidsrechter aan te geven dat hij niet actief bij het spel betrokken is. Echter, als de scheidsrechter van oordeel is, dat de speler het veld om tactische redenen verlaat en oneerlijk voordeel behaalt door het veld opnieuw te betreden, dan moet de speler een waarschuwing ontvangen wegens onsportief gedrag. De speler had toestemming aan de scheidsrechter moeten vragen om het speelveld opnieuw te betreden.

Als een aanvaller stil blijft staan in de netruimte, terwijl de bal in het doel gaat, dan moet een doelpunt worden toegekend. Echter, als de aanvaller een tegenstander afleidt, moet het doelpunt worden afgekeurd. De speler moet een waarschuwing ontvangen wegens onsportief gedrag. Het spel moet hervat worden met een scheidsrechtersbal vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken. Indien het spel werd onderbroken binnen het doelgebied, wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Diagrammen:

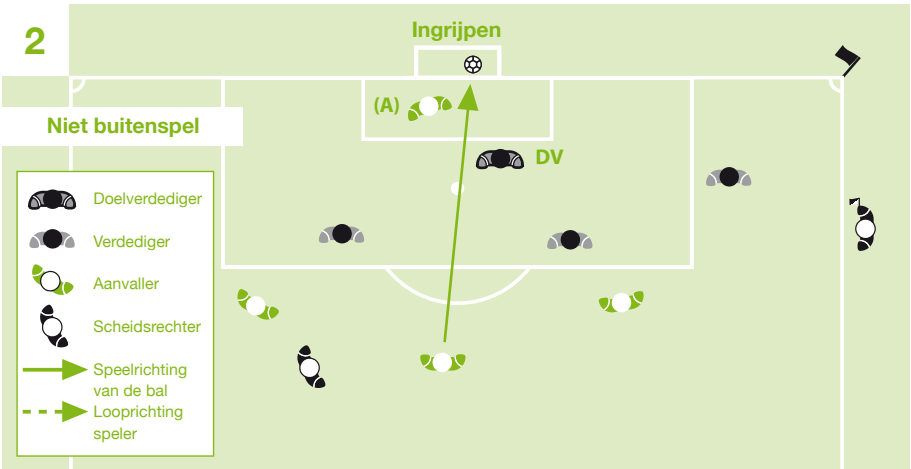
1. Buitenspel

Aanvaller (A) staat in buitenspelpositie, hij raakt of speelt de bal en wordt daardoor bestraft voor **strafbaar** buitenspel.

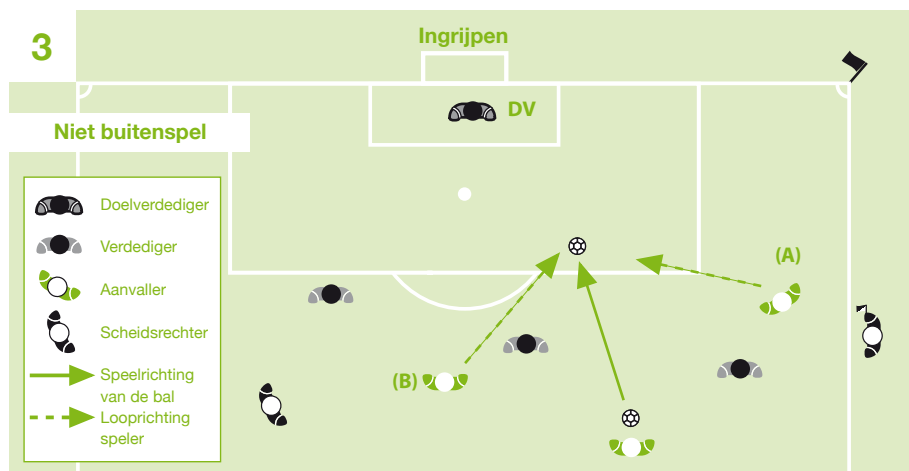
2. Niet buitenspel

Aanvaller A staat in buitenspelpositie, hij raakt of speelt niet de bal en beïnvloedt geen tegenstander. Deze aanvaller zal niet bestraft worden, omdat hij de bal niet heeft geraakt.

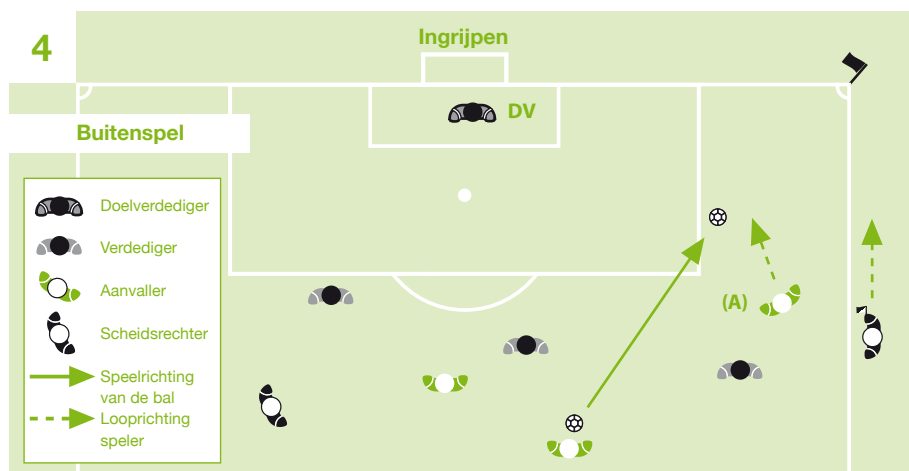
3. Niet buitenspel

Aanvaller A staat in buitenspelpositie en loopt in de richting van de bal en een medespeler die niet in buitenspelpositie staat (B) loopt eveneens in de richting van de bal en speelt hem. De aanvaller (A) zal niet bestraft worden, omdat hij de bal niet heeft geraakt.

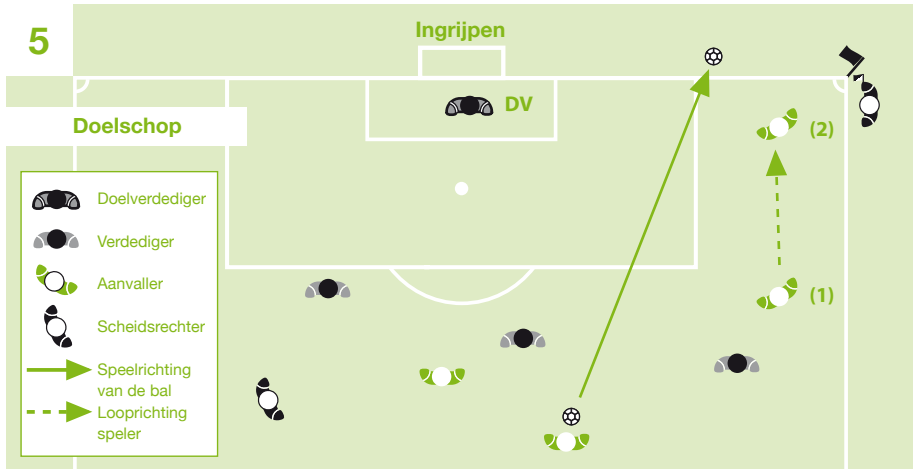
4. Buitenspel

De buitenspelpositie van aanvaller (A) mag pas worden bestraft als hij de bal speelt of raakt, indien naar het oordeel van de scheidsrechter geen andere medespeler, die niet in buitenspelpositie staat, de gelegenheid heeft om de bal te spelen.

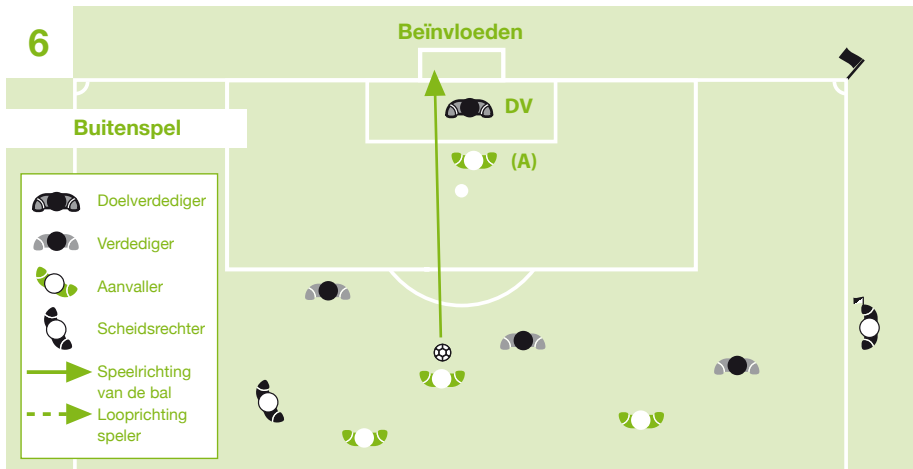
5. Niet buitenspel

Een aanvaller **in buitenspelpositie** (1) loopt in de richting van de bal **en raakt hem niet**. De scheidsrechter zal het spel nu hervatten met een doelschop.

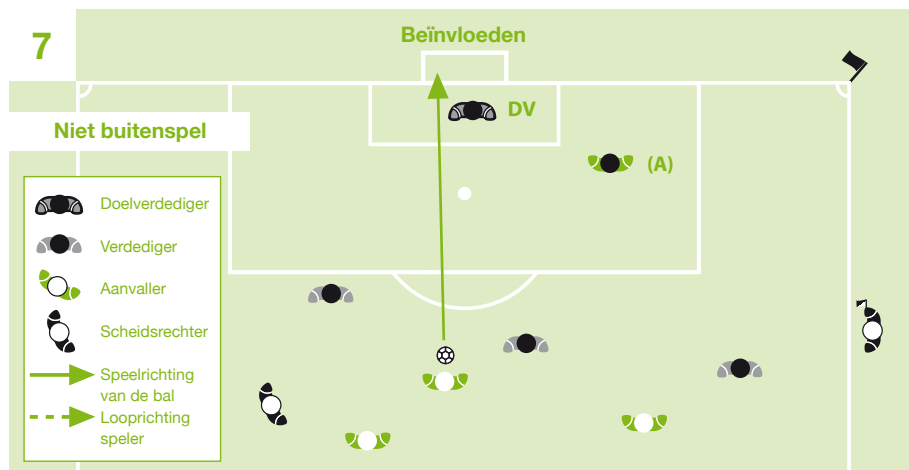
6. Buitenspel

Aanvaller (A) in buitenspelpositie belemmert het zicht van de doelverdediger. Hij moet bestraft worden, omdat hij een tegenspeler hindert te spelen of de mogelijkheid ontnemt de bal te spelen.

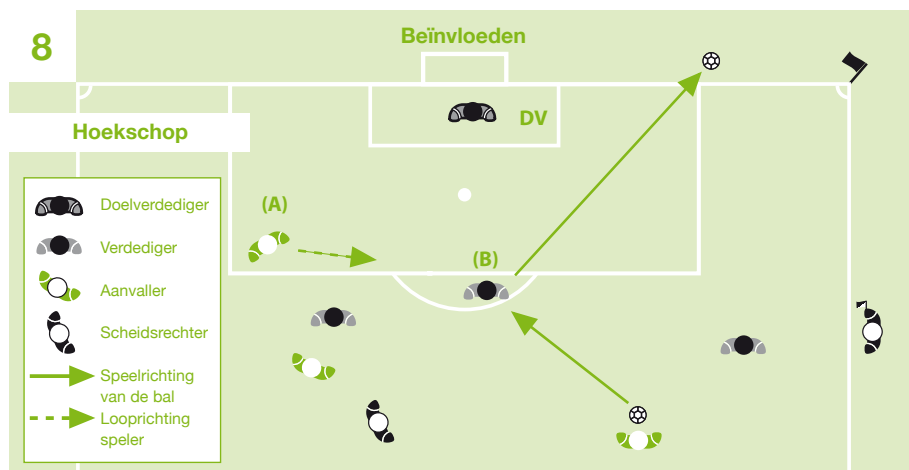
7. Niet buitenspel

Een aanvaller (A) in buitenspelpositie belemmert het zicht van de doelverdediger niet en maakt geen gebaar of beweging om hem te misleiden of af te leiden.

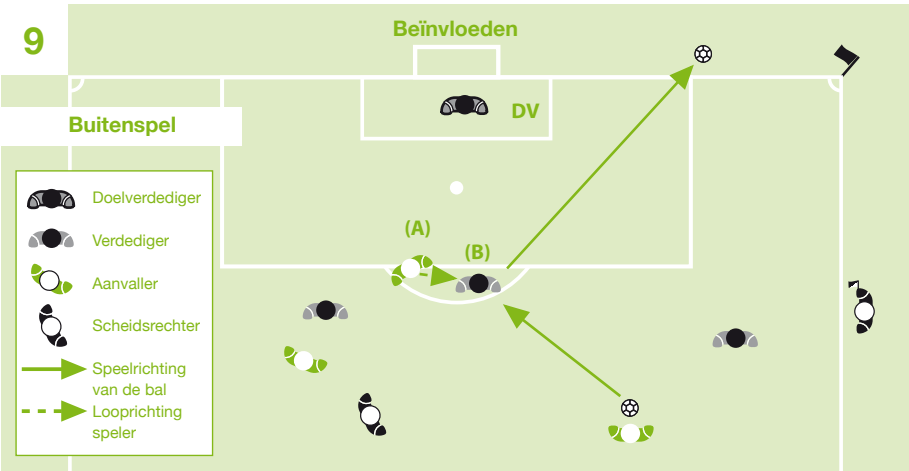
8. Niet buitenspel

Aanvaller (A) staat in buitenspelpositie en loopt in de richting van de bal, maar voorkomt niet dat een verdediger (B) hem speelt of hem zou kunnen spelen. Aanvaller A maakte geen gebaar of beweging om (B) te misleiden of af te leiden.

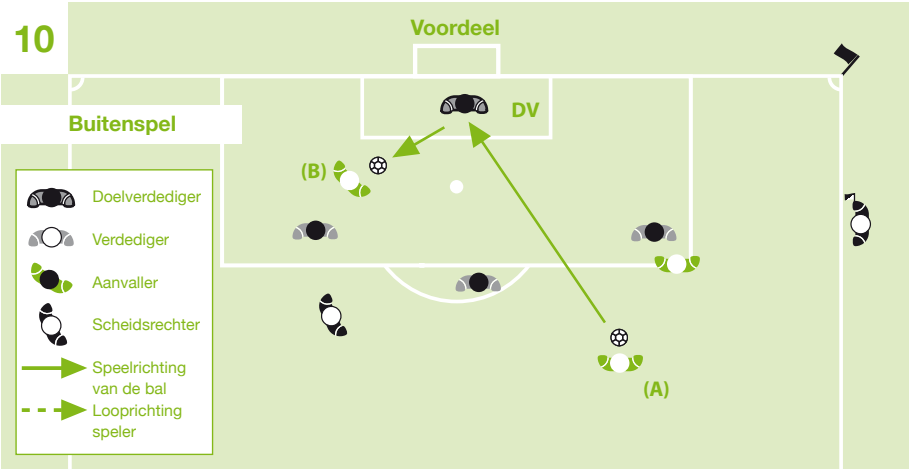
9. Buitenspel

Aanvaller (A) staat in buitenspelpositie en loopt in de richting van de bal, maar voorkomt niet dat de tegenspeler de bal speelt, hij beïnvloedt echter wel het spel van zijn tegenstander.

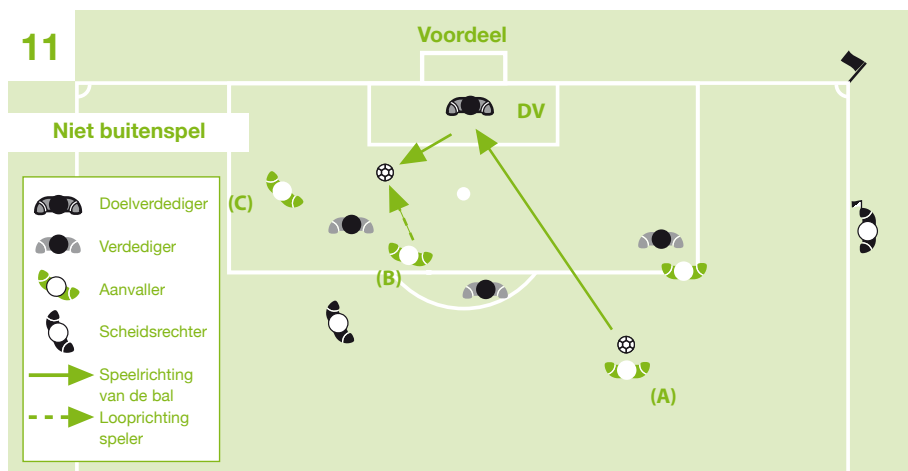
10. Buitenspel

Het schot van een medespeler (A) komt via de doelverdediger bij speler (B) die bestraft wordt, omdat hij voordeel haalde uit zijn buitenspelpositie.

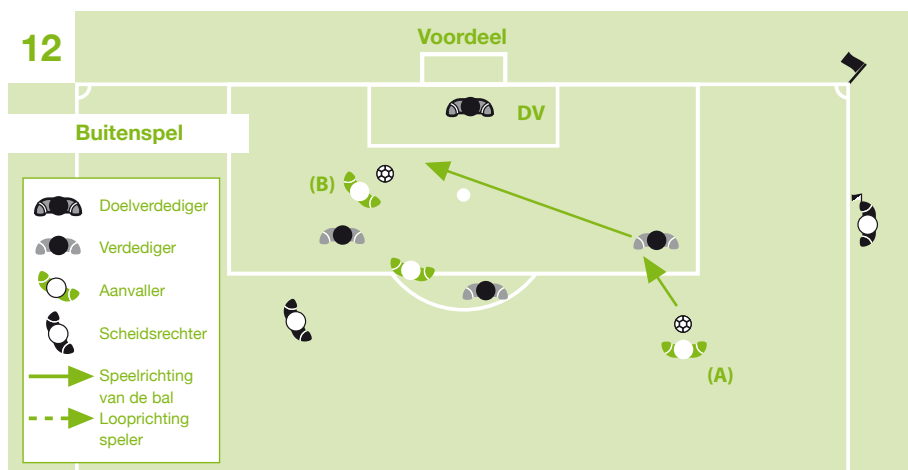
11. Niet buitenspel

Het schot van een medespeler (A) komt via de doelverdediger terug. Aanvaller(B) die niet in buitenspelpositie staat, speelt nu de bal. Aanvaller (C), die in buitenspelpositie stond, wordt niet bestraft, omdat hij geen voordeel haalde uit zijn positie.

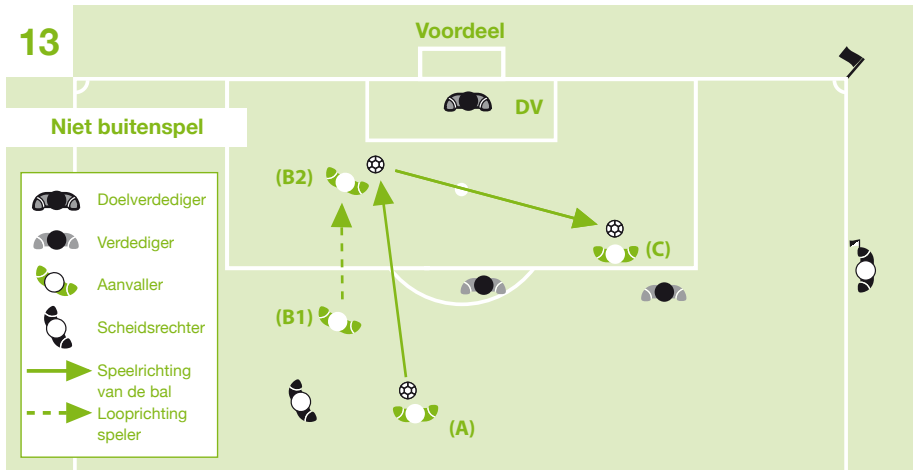
12. Buitenspel

Het schot van aanvaller (A) komt via een tegenstander bij aanvaller (B), die bestraft wordt als hij de bal speelt, omdat hij op het moment van spelen in buitenspelpositie stond.

13. Niet buitenspel

Aanvaller (C) bevindt zich in buitenspelpositie, zonder een tegenstander te hinderen. Medespeler (A) speelt de bal door aan (B1), die niet in buitenspelpositie staat en loopt in de richting van het doel van de tegenspeler. In positie (B2) speelt hij de bal door naar aanvaller (C). De aanvaller (C) mag **niet** bestraft worden, omdat hij niet in buitenspelpositie stond toen de bal hem toegespeeld werd.

Regel 12 Overtredingen en onbehoorlijk gedrag

Overtredingen en onbehoorlijk gedrag worden bestraft met:

A - Een directe vrije schop

Een directe vrije schop wordt toegekend aan de tegenpartij, indien een speler één van de zeven hieronder volgende overtredingen begaat op een wijze die door de scheidsrechter wordt beoordeeld als onvoorzichtig, onbesuisd of als gepaard gaande met buitensporige inzet:

1. een tegenstander trapt of probeert te trappen;
2. een tegenstander laat struikelen of probeert te laten struikelen;
3. springt naar een tegenstander;
4. een tegenstander aanvalt;
5. een tegenstander slaat of probeert te slaan;
6. een tegenstander duwt;
7. een tegenstander ten val brengt.

Een directe vrije schop wordt ook toegekend aan de tegenpartij, indien een speler één van de drie hieronder volgende overtredingen begaat:

8. een tegenstander vasthoudt;
9. een tegenstander bespuwt;
10. opzettelijk de bal met de hand of arm speelt (dit geldt niet voor de doelverdediger binnen zijn eigen strafschoopgebied).

Een directe vrije schop wordt genomen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop)

Een strafschoop

Een strafschoop wordt toegekend, indien een speler één van de tien hierboven genoemde overtredingen begaat in zijn eigen strafschoopgebied, ongeacht de plaats waar de bal zich bevindt, mits deze in het spel is.

B - Een indirecte vrije schop

Een indirecte vrije schop wordt toegekend aan de tegenpartij, indien een doelverdediger, binnen zijn eigen strafschoopgebied, één van de vier hieronder volgende

overtredingen begaat:

1. langer dan zes seconden de bal in zijn handen houdt, voordat hij deze weer in het spel brengt;
2. de bal weer met de handen aanraakt, nadat hij deze in het spel heeft gebracht, zonder dat deze is geraakt door een andere speler;
3. de bal met de handen aanraakt, nadat deze hem doelbewust door een medespeler met de voeten is toegespeeld;
4. de bal met de handen aanraakt, nadat hij deze rechtstreeks heeft ontvangen uit een inworp genomen door een medespeler.

Een indirecte vrije schop wordt ook toegekend aan de tegenpartij, indien een speler naar het oordeel van de scheidsrechter:

5. speelt op een gevaarlijke wijze;
6. een tegenstander in diens loop belemmert;
7. voorkomt dat de doelverdediger de bal uit zijn handen in het spel kan brengen;
8. een andere overtreding begaat, niet eerder genoemd in Regel 12, waarvoor het spel wordt onderbroken om een speler te waarschuwen of van het speelveld te zenden.

Een indirecte vrije schop wordt genomen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop)

C - Disciplinaire straffen

De gele kaart wordt gebruikt om duidelijk te maken, dat een speler, wisselspeler of een gewisselde speler een waarschuwing heeft ontvangen.

De rode kaart wordt gebruikt om duidelijk te maken, dat een speler, wisselspeler of een gewisselde speler van het speelveld is gezonden.

De gele of de rode kaart kan alleen worden getoond aan een speler, een wisselspeler of een gewisselde speler.

De scheidsrechter heeft de bevoegdheid om disciplinaire maatregelen te nemen vanaf het moment dat hij het speelveld betreedt tot het moment dat hij het speelveld verlaat na het laatste fluitsignaal.

Een speler die een overtreding begaat, zowel binnen als buiten het speelveld, die moet worden bestraft met een waarschuwing of een veldverwijdering, wordt bestraft naar de aard van de overtreding. Dit geldt voor overtredingen begaan ten opzichte van een tegenstander, een medespeler, de scheidsrechter, een assistent-scheidsrechter of enig ander persoon.

Overtredingen die met een waarschuwing worden bestraft

Een speler ontvangt een waarschuwing en wordt de gele kaart getoond, indien hij één van de zeven hieronder volgende overtredingen begaat:

1. onsportief gedrag;
2. het door woord of gebaar tonen het niet eens te zijn met een beslissing van de scheidsrechter;
3. herhaaldelijk de spelregels overtreden;
4. de uitvoering van een spelhervatting vertragen;
5. niet de vereiste afstand in acht nemen bij een hoekschop, vrije schop of inworp;
6. het speelveld (opnieuw) betreden zonder toestemming van de scheidsrechter;
7. doelbewust het speelveld verlaten zonder toestemming van de scheidsrechter.

Een wisselspeler of vervangen speler ontvangt een waarschuwing en wordt de gele kaart getoond, indien hij één van de volgende drie overtredingen maakt:

1. onsportief gedrag;
2. het door woord of gebaar toont het niet eens te zijn met een beslissing van de scheidsrechter;
3. de uitvoering van een spelhervatting vertragen.

Overtredingen die met een veldverwijdering worden bestraft

Een speler, wisselspeler of gewisselde speler wordt van het speelveld gezonden en wordt de rode kaart getoond, indien hij één van de zeven hieronder volgende overtredingen begaat:

1. ernstig gemeen spel;
2. gewelddadig gedrag;
3. een tegenstander of een ander persoon bespuwen;
4. de tegenpartij een doelpunt of een duidelijke scoringskans ontnemen, door opzettelijk de bal met de hand of arm te spelen (dit geldt niet voor de doelverdediger binnen zijn eigen strafschoopgebied);
5. een tegenstander die zich in de richting van het doel van die speler begeeft, een duidelijke scoringskans ontnemen door middel van een overtreding waarvoor een vrije schop of strafschoop moet worden toegekend;
6. grove, beledigende taal of een scheldwoord gebruiken en/of gebaren maken;
7. het ontvangen van een tweede waarschuwing in dezelfde wedstrijd.

Een speler, wisselspeler of gewisselde speler die van het speelveld is gezonden, dient de nabijheid van het speelveld en de instructiezone te verlaten.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Basiscriteria voor een overtreding

Aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan om een overtreding te kunnen bestraffen:

- hij moet zijn begaan door een speler;
- hij moet zijn begaan op het speelveld;
- hij moet zijn begaan terwijl de bal in het spel is.

Als de scheidsrechter het spel onderbreekt wegens een overtreding die is begaan buiten het speelveld (terwijl de bal in het spel is), dan moet hij het spel hervatten met een scheidsrechtersbal vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Onvoorzichtig, onbesuisd, met buitensporige inzet

“Onvoorzichtig” betekent, dat de speler een duel ondoordacht aangaat of dat hij onbezonnen handelt.

- Een disciplinaire sanctie is niet nodig, wanneer een overtreding als onvoorzichtig wordt beoordeeld.

“Onbesuisd” betekent, dat de speler heeft gehandeld zonder het gevaar of de gevolgen voor de tegenstander in ogenschouw te nemen

- Een speler die onbesuisd speelt moet een waarschuwing ontvangen.

“Met buitensporige inzet” betekent, dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij het risico loopt zijn tegenstander te blesseren.

- Een speler die met buitensporige inzet speelt moet van het speelveld gezonden worden.

Een tegenstander aanvallen

Hiermee wordt bedoeld een duel aangaan met fysieke inzet terwijl de bal binnen speelbereik is zonder armen of ellebogen te gebruiken.

Het is een overtreding om een tegenstander aan te vallen:

- op onvoorzichtige wijze;
- op onbesuisde wijze;
- met buitensporige inzet.

Een tegenstander vasthouden

Een tegenstander vasthouden houdt ook in; het voorkomen dat een speler kan passeren door gebruik te maken van handen, armen of lichaam.

Scheidsrechters worden er aan herinnerd om vroegtijdig in te grijpen en om daadkrachtig om te gaan met het vasthouden, met name binnen het strafschopgebied bij hoekschoppen en vrije schoppen.

Hoe om te gaan met deze situaties:

- De scheidsrechter moet een speler vermanen die een tegenstander vasthoudt, voordat de bal in het spel is;
- De speler waarschuwen als het vasthouden doorgaat, voordat de bal in het spel is;
- Een directe vrije schop of strafschop toekennen en de speler waarschuwen als het gebeurt als de bal in het spel is.

Als een verdediger begint met vasthouden buiten het strafschopgebied en hiermee doorgaat binnen het strafschopgebied, dan moet de scheidsrechter een strafschop toekennen.

Disciplinaire straffen

- Een speler ontvangt een waarschuwing wegens onsportief gedrag, wanneer hij een tegenstander vasthoudt en daarmee voorkomt dat deze balbezit kan krijgen of in een veelbelovende positie terechtkomt.
- Een speler moet van het speelveld worden gezonden als hij een duidelijke scoringskans voorkomt, door het vasthouden van een tegenstander.
- In andere gevallen van vasthouden moet geen disciplinaire straf volgen.

Spelherhvatting

Directe vrije schop vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop) of een strafschop als de overtreding binnen het strafschopgebied plaatsvond.

Hands

Hands houdt in, dat de speler de bal opzettelijk met de hand of arm speelt/raakt. De scheidsrechter moet het volgende in overweging nemen:

- de beweging van de hand naar de bal (niet de bal naar de hand);
- de afstand tussen de tegenstander en de bal (onverwachte bal);
- de positie van de hand hoeft niet noodzakelijkerwijs in te houden dat er altijd sprake is van een overtreding;
- de bal raken met een voorwerp dat in de hand gehouden wordt (kleding, scheenbeschermer etc.) wordt gezien als een overtreding;
- de bal raken door met een voorwerp te gooien (schoen, scheenbeschermer etc.) wordt gezien als een overtreding.

Disciplinaire straffen

Er zijn omstandigheden waarbij een waarschuwing wegens onsportief gedrag bij een opzettelijke handsbal nodig is, bijv. als een speler:

- opzettelijk en opzichtig hands maakt om te voorkomen dat een tegenstander in balbezit komt;
- een doelpunt probeert te scoren door opzettelijk hands te maken.

Een speler wordt echter van het speelveld gezonden, als hij een doelpunt of een duidelijke scoringskans voorkomt door opzettelijk hands te maken. Het criterium is niet het opzettelijk spelen van de bal met de hand op zich, maar het feit dat hierdoor een duidelijk scoringskans of doelpunt wordt voorkomen.

Spelhervatting

Directe vrije schop vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop) of een strafschop.

Buiten zijn eigen strafschopgebied gelden voor de doelverdediger dezelfde regels om de bal met hand of arm te mogen spelen als voor iedere andere speler. Speelt de doelverdediger in zijn eigen strafschopgebied de bal met de hand, dan kan hij daarvoor niet bestraft worden met een directe vrije schop of disciplinestraf. Hij kan zich echter wel schuldig maken aan diverse overtredingen, waarbij de bal met hand of arm gespeeld wordt, die resulteren in een indirecte vrije schop.

Overtredingen begaan door de doelverdediger

Een doelverdediger mag de bal niet langer dan 6 seconden in bezit houden. Hij wordt geacht de bal in bezit te hebben:

- als hij de bal tussen zijn handen houdt of tussen zijn hand en enig ander oppervlak heeft (bijv. grond, eigen lichaam);
- als hij de bal op zijn vlakke hand houdt;
- als hij de bal stuiterd op de grond of opgooit in de lucht.

Als de doelverdediger de bal in bezit heeft met zijn handen mag hij niet worden aangevallen door een tegenstander.

Een doelverdediger mag de bal niet met zijn handen raken binnen zijn eigen strafschopgebied in de volgende omstandigheden:

- Als hij de bal weer met hand of arm speelt, nadat hij deze in het spel heeft gebracht en zonder dat deze is geraakt door een andere speler;
 - de doelverdediger wordt geacht in bezit van de bal te zijn, wanneer hij deze raakt met enig deel van zijn handen of armen, behalve wanneer deze per ongeluk terugstuit nadat hij bijvoorbeeld een redding heeft verricht
 - het bewust pareren (tegenhouden) van de bal wordt ook gezien als balbezit
- Als hij de bal met zijn handen raakt, nadat deze bewust naar hem is getrapt door een medespeler;
- Als hij de bal met zijn handen raakt, nadat hij deze rechtstreeks heeft ontvangen uit een inworp genomen door een medespeler.

Spelhervatting

- Indirecte vrije schop vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop)

Overtredingen begaan tegen de doelverdediger

- Het is een overtreding wanneer een speler voorkomt dat de doelverdediger de bal uit zijn handen in het spel kan brengen.
- Een speler moet worden bestraft voor gevaarlijk spel als hij de bal trapt of poogt te trappen, wanneer de doelverdediger bezig is deze in het spel te brengen.
- Het is een overtreding om de beweging van de doelverdediger te beperken, door hem op onsportieve wijze te blokkeren, bv. bij het nemen van een hoekschop.

Gevaarlijk spel

Gevaarlijk spel is een actie waarbij, in een poging de bal te spelen, het risico bestaat dat een speler (dit geldt ook voor de speler zelf) geblesseerd raakt. Het wordt begaan met een tegenstander, die zich dichtbij bevindt en voorkomt dat de tegenstander de bal speelt uit angst om geblesseerd te raken.

Een 'omhaal' is toegestaan mits deze, naar het oordeel van de scheidsrechter, geen gevaar oplevert voor de tegenstander.

Gevaarlijk spel houdt in, dat er geen fysiek contact is tussen de spelers. Als er wel fysiek contact is dan wordt het een overtreding die met een directe vrije schop of strafschop moet worden bestraft. In het geval van fysiek contact moet de scheidsrechter bovendien vaststellen of er ook sprake is van onsportief gedrag.

Disciplinaire straffen

- Als een speler zich schuldig maakt aan gevaarlijk spel in een 'normaal' duel, dan hoeft de scheidsrechter niet disciplinair te straffen. Als de actie wordt begaan met een duidelijk gevaar voor een blessure, dan moet de scheidsrechter de speler waarschuwen.
- Als een speler door het spelen op gevaarlijke wijze een duidelijke scoringskans voorkomt, dan moet de scheidsrechter de speler van het speelveld zenden.

Spelhervatting

- Indirecte vrije schop vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop).
- Als er sprake is van contact, dan wordt een overtreding begaan die bestraft moet worden met een directe vrije schop of strafschoot.

Een tegenstander in diens loop belemmeren

Er is sprake van belemmering, wanneer een speler zich in de loop van een tegenstander plaatst en hem hierdoor tegen zich aan laat lopen of af te remmen of hem dwingt van richting te veranderen terwijl de bal niet binnen speelbereik is van de betrokken spelers.

Alle spelers hebben recht op hun eigen positie op het speelveld; een tegenstander in de weg staan is niet hetzelfde als een tegenstander in de weg gaan staan.

De bal afschermen is toegestaan. Een speler die zichzelf tussen een tegenstander en de bal plaatst begaat geen overtreding zolang de bal binnen speelbereik is en de speler de tegenstander niet met zijn armen of lichaam afhoudt. Als de bal binnen speelbereik is, mag de speler op correcte wijze door zijn tegenstander worden aangevallen.

De spelhervatting uitstellen om een kaart te tonen

Als de scheidsrechter eenmaal heeft besloten om een kaart te tonen, of het nu gaat om een waarschuwing of een veldverwijdering, moet het spel niet hervat worden totdat de straf is afgehandeld.

Waarschuwingen voor onsportief gedrag

Er zijn verschillende omstandigheden, waarbij een speler een waarschuwing moet ontvangen wegens onsportief gedrag, bijv. als een speler:

- één van de zeven overtredingen begaat, die resulteren in een directe vrije schop op onbesuisde wijze;
- een overtreding begaat, met de tactische bedoeling om een veelbelovende aanval te voorkomen of te onderbreken;

- een tegenstander vasthoudt, met de tactische bedoeling om de tegenstander bij de bal weg te trekken, of om te voorkomen dat de tegenstander bij de bal kan komen;
- opzettelijk hands begaat, om te voorkomen dat een tegenstander in balbezit komt of een aanval kan opzetten (behalve de doelvredediger in zijn eigen strafschopgebied);
- opzettelijk hands begaat, in een poging om een doelpunt te scoren (ongeacht of de poging succesvol is of niet);
- probeert de scheidsrechter te misleiden, door een blessure voor te wenden of te doen alsof er een overtreding op hem is begaan (schwalbe/misleiding);
- tijdens het spel met de doelvredediger van plaats wisselt, of dit doet zonder toestemming van de scheidsrechter;
- zich gedraagt op een wijze die geen respect voor het spel toont;
- de bal speelt, terwijl hij bezig is het speelveld te verlaten nadat hij al toestemming heeft gekregen het speelveld te verlaten;
- een tegenstander verbaal afleidt tijdens het spel of bij een spelhervatting;
- niet toegestane markeringen aanbrengt op het speelveld;
- een truc gebruikt, terwijl de bal in het spel is door de bal naar zijn doelvredediger te spelen met zijn hoofd, borst, knie etc. om de regel te omzeilen. Dit ongeacht het feit of de doelvredediger de bal met zijn handen raakt of niet. De overtreding wordt begaan door de speler in een poging, om zowel de letter als de geest van Regel 12 te omzeilen en het spel wordt hervat met een indirecte vrije schop;
- een truc gebruikt, om de bal naar zijn eigen doelvredediger te spelen om de regel te omzeilen bij het nemen van een vrije schop (nadat de speler een waarschuwing heeft ontvangen moet de vrije schop worden overgenomen).

Het vieren van een doelpunt

Het is toegestaan, dat een speler zijn vreugde uit als er is gescoord, maar het moet niet worden overdreven.

Redelijke vreugde-uitingen zijn toegestaan, maar de praktijk van ingestudeerde uitingen moet niet worden aangemoedigd, wanneer dit uitmondt in buitensporig tijdrekken. Scheidsrechters moeten in deze gevallen ingrijpen.

Een speler moet een waarschuwing ontvangen als hij:

- naar het oordeel van de scheidsrechter gebaren maakt die provocerend, beledigend of opruiend zijn;
- in de omheining klimt om een doelpunt te vieren;
- zijn shirt uittrekt of zijn hoofd er mee bedekt;
- zijn hoofd of gezicht bedekt met een masker of soortgelijk voorwerp.

Het speelveld verlaten om een doelpunt te vieren is geen overtreding die met een waarschuwing bestraft moet worden, maar het is essentieel dat de spelers zo snel mogelijk op het speelveld terugkeren.

Van scheidsrechters wordt verwacht, dat ze op preventieve wijze omgaan met het vieren van een doelpunt en dat ze hun gezond verstand gebruiken.

Het in woord of gebaar kenbaar maken het niet eens te zijn met een beslissing van de scheidsrechter

Een speler die zich hieraan schuldig maakt door te protesteren (verbaal of non-verbaal) tegen de beslissing van een scheidsrechter moet een waarschuwing ontvangen.

De aanvoerder van een team heeft met betrekking tot de regels geen bijzondere status of rechten, maar hij is wel verantwoordelijk voor het gedrag van zijn team.

De hervatting van het spel vertragen

Scheidsrechters moeten spelers die de hervatting van het spel vertragen waarschuwen. Voorbeelden hiervan zijn:

- Een vrije schop op een verkeerde plaats nemen met als enige bedoeling, de scheidsrechter te dwingen om de vrije schop over te laten nemen;
- Doen alsof een inworp genomen wordt, maar dan ineens de inworp aan een ploeggenoot overlaten;
- De bal wegtrappen of meenemen in de handen, nadat de scheidsrechter het spel heeft onderbroken;
- Het nemen van een inworp of vrije schop buitensporig lang vertragen;
- Het verlaten van het speelveld uitstellen als een speler gewisseld wordt;
- Een opstootje uitlokken, door de bal bewust weg te trappen of mee te nemen nadat de scheidsrechter het spel heeft onderbroken.

Herhaaldelijk een overtreding maken

Scheidsrechters moeten te allen tijde alert zijn op spelers die de spelregels herhaaldelijk overtreden. In het bijzonder moeten ze er zich bewust van zijn dat, zelfs als een speler een aantal verschillende overtredingen begaat, hij nog steeds een waarschuwing moet ontvangen wegens het herhaaldelijk overtreden van de Spelregels.

Hoeveel overtredingen er door een speler gemaakt mogen worden om van “herhaaldelijk” te kunnen spreken is ter beoordeling van de scheidsrechter. De beoordeling hiervan moet gezien worden in de context van een optimale wedstrijdleiding.

Ernstig gemeen spel

Een speler maakt zich schuldig aan ernstig gemeen spel, als hij speelt met buitensporige inzet of geweld gebruikt tegenover een tegenstander tijdens een duel om de bal.

Een tackle, die de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt, moet worden bestraft als ernstig gemeen spel.

Een speler die met buitensporige inzet naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren en dit doet met een of beide benen en op deze wijze de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt, maakt zich schuldig aan ernstig gemeen spel en moet van het speelveld worden gezonden. Het spel moet worden hervat met een directe vrije schop vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop) of een strafschoep, wanneer de overtreding plaatsvond binnen het strafschoepgebied van de overtreder.

In gevallen van ernstig gemeen spel moet geen voordeelregel worden toegepast, tenzij er sprake is van een duidelijke scoringskans. De scheidsrechter moet de speler, die zich schuldig maakte aan ernstig gemeen spel, van het speelveld zenden zodra de bal uit het spel is.

Een speler die zich schuldig maakt aan ernstig gemeen spel moet van het speelveld worden gezonden. Het spel moet worden hervat met een directe vrije schop of strafschoot.

Gewelddadige handeling

Een speler maakt zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, zonder dat dit in strijd om de bal is.

Hij is ook schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt ten opzichte van een ploeggenoot, toeschouwer, wedstrijdofficial of enig ander persoon.

Een gewelddadige handeling kan plaatsvinden, zowel op het speelveld als daarbuiten; de bal kan al dan niet in het spel zijn.

In gevallen van een gewelddadige handeling moet geen voordeelregel worden toegepast, tenzij er sprake is van een duidelijke scoringskans. De scheidsrechter moet de speler die zich schuldig maakte aan de gewelddadige handeling van het speelveld zenden zodra de bal vervolgens uit het spel is.

Scheidsrechters worden er aan herinnerd, dat een gewelddadige handeling vaak leidt tot massale opstootjes; ze moeten dit daarom door krachtig optreden proberen te vermijden.

Een speler, wisselspeler of gewisselde speler die zich schuldig maakt aan een gewelddadige handeling moet van het speelveld worden gezonden.

Spelhervatting

- Als de bal uit het spel is, moet het spel hervat worden al naar gelang de voorafgaande beslissing.
- Als de bal in het spel is en de overtreding gebeurt buiten het speelveld:
 - Als de speler al buiten het speelveld is en dan de overtreding begaat, wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.
 - Als de speler het speelveld verlaat om de overtreding te begaan, wordt het spel hervat met een indirecte vrije schop vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop).

- Als de bal in het spel is en een speler begaat een overtreding binnen het speelveld:
 - Tegen een tegenstander; het spel wordt hervat met een directe vrije schop vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop) of een strafschoot wanneer de overtreding plaatsvond binnen het strafschootgebied van de overtreder;
 - Tegen een medespeler; het spel wordt hervat met een indirecte vrije schop vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop);
 - Tegen een wisselspeler of gewisselde speler; het spel wordt hervat met een indirecte vrije schop vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop);
 - Tegen de scheidsrechter of een assistent-scheidsrechter; het spel wordt hervat met een indirecte vrije schop vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop);
 - Tegen een ander persoon; het spel wordt hervat met een scheidsrechtersbal vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken, tenzij het spel werd onderbroken binnen het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Overtredingen waarbij een voorwerp (of de bal) wordt geworpen

Terwijl de bal in het spel is en een speler, wisselspeler of gewisselde speler, gooit op onbesuisde wijze een voorwerp naar een tegenstander of ander persoon dan zal de scheidsrechter het spel onderbreken en de speler, wisselspeler of gewisselde speler een waarschuwing geven.

Terwijl de bal in het spel is en een speler, wisselspeler of gewisselde speler, gooit met buitensporige inzet een voorwerp naar een tegenstander of ander persoon, dan zal de scheidsrechter het spel onderbreken en de speler, wisselspeler of gewisselde speler van het speelveld zenden wegens een gewelddadige handeling.

Spelhervatting

- Als een speler die binnen zijn eigen strafschootgebied staat, een voorwerp naar een tegenstander gooit die zich buiten het strafschootgebied bevindt, dan hervat de scheidsrechter het spel met een directe vrije schop voor de tegenpartij vanaf de plaats waar het voorwerp de tegenstander raakte of geraakt zou hebben.
- Als een speler die binnen zijn eigen strafschootgebied staat, een voorwerp naar een tegenstander gooit die zich binnen het strafschootgebied bevindt, dan hervat de scheidsrechter het spel met een strafschoot.
- Als een speler die binnen het speelveld staat een voorwerp gooit naar iemand buiten het speelveld, dan hervat de scheidsrechter het spel met een indirecte

vrije schop vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop).

- Als een speler die buiten het speelveld staat, een voorwerp naar een tegenstander gooit die zich binnen het speelveld bevindt, dan hervat de scheidsrechter het spel met een directe vrije schop voor de tegenpartij, vanaf de plaats waar het voorwerp de tegenstander raakte of geraakt zou hebben, of met een strafschoop wanneer de overtreding plaatsvond binnen het strafschoopgebied van de overtreder.
- Als een wisselspeler of gewisselde speler die buiten het speelveld staat, een voorwerp naar een tegenstander gooit die binnen het speelveld staat, dan hervat de scheidsrechter het spel met een indirecte vrije schop voor de tegenpartij, vanaf de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop).

Een doelpunt of duidelijke scoringskans ontnemen

Er zijn twee overtredingen die met een veldverwijdering bestraft moeten worden, die te maken hebben met het ontnemen van een duidelijke scoringskans aan een tegenstander. De overtreding hoeft niet binnen het strafschoopgebied gemaakt te worden.

Als de scheidsrechter de voordeelregel toepast bij een duidelijke scoringskans en er wordt onmiddellijk een doelpunt gescoord, ondanks het feit dat de tegenstander hands maakte of een overtreding beging, dan kan de speler niet meer van het speelveld worden gezonden, maar moet dan alsnog een waarschuwing ontvangen.

Scheidsrechters moeten de volgende punten in ogenschouw nemen, wanneer ze besluiten om een speler van het speelveld te zenden, wegens het voorkomen van een doelpunt of het om zeep helpen van een duidelijke scoringskans:

- de afstand tussen de overtreding en het doel;
- de waarschijnlijkheid, dat de bal in bezit blijft of komt;
- de richting van het spel;
- het aantal en de plaats van de verdedigers;
- de overtreding, waarmee een tegenstander een duidelijke scoringskans wordt ontnomen kan, een overtreding zijn die bestraft moet worden met een directe vrije schop of een indirecte vrije schop.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

A - Een directe vrije schop

Algemeen

Contactovertredingen en overtredingen op afstand

Voor beide soorten overtredingen geldt altijd, dat de spelhervatting plaatsvindt op de plaats waar het contact heeft plaatsgevonden.

Voor een overzicht van deze overtredingen en de daarbij behorende spelhervattingen wordt verwezen naar onderstaand overzicht.

	De bal gooien in gezicht tegenstander	De bal duwen in gezicht tegenstander
Tegenstander buiten speelveld; bal gaat niet geheel over doellijn in het doel	strafschop	strafschop
Tegenstander buiten speelveld; bal gaat wel geheel over doellijn in het doel	doelpunt	doelpunt
Tegenstander buiten speelveld; bal gaat niet geheel over doellijn naast het doel	strafschop	strafschop
Tegenstander buiten speelveld; bal gaat wel geheel over doellijn naast het doel	indirecte vrije schop	hoekschop

	Spuwen naar tegenstander	Gooien van voorwerp naar tegenstander
Beide spelers staan binnen speelveld; verdediger binnen strafschoopgebied - tegenstander erbuiten	directe vrije schop	directe vrije schop
Beide spelers staan binnen speelveld; tegenstander binnen strafschoopgebied - verdediger erbuiten	strafschoop	strafschoop
Speler staat buiten speelveld; tegenstander staat binnen speelveld	Directe vrije schop	Directe vrije schop
Speler staat binnen speelveld; tegenstander staat buiten speelveld	indirecte vrije schop	indirecte vrije schop

In alle genoemde gevallen dient de overtreder van het speelveld te worden verwijderd door het tonen van de rode kaart.

De eerste 7 overtredingen

1. Een tegenstander trapt of probeert te trappen

- a. Het behoeft geen betoog, dat het trappen van een tegenstander één van de ernstigste overtredingen is. Het is dan ook duidelijk dat de poging, ook al wordt de tegenstander niet geraakt, even strafbaar is.
- b. Trappen van een tegenstander, als de bal niet binnen speelbereik is, moet worden beschouwd als een gewelddadige handeling. Als enige persoonlijke straf komt dan veldverwijdering in aanmerking.
Men wil bij trappen van een tegenstander nog wel eens als verzachtende omstandigheid aanvoeren, dat er sprake is van een reactie op een voorafgaande actie door een tegenstander. Ook al zou dat zo zijn, toch moet ook hier de rode kaart worden getoond.

2. Een tegenstander laten struikelen of probeert te laten struikelen

Het laten struikelen van een speler verschilt wezenlijk van het “laten vallen van een speler” genoemd onder punt 7. Een speler die op deze manier “ten val komt” zal door zijn tegenstander gehaakt worden of tegen de hakken getikt worden. Andere vormen die ook verstaan worden onder “het laten struikelen” kunnen zijn: de voet van een tegenstander wegtrekken of vasthouden; op een voet van een tegenstander gaan staan; bukken voor of achter een tegenstander. Hier is sprake van “het laten struikelen van”.

3. Springt naar een tegenstander

Het springen naar of zelfs op een tegenstander is buitengewoon gevaarlijk. Er moet dan ook streng tegen worden opgetreden. Bij dit punt moet overigens ook weer rekening worden gehouden met geoorloofd hoog opspringen om een bal te koppen, waarbij toevallig een tegenstander wordt geraakt (b.v. bij het neerkomen). Maar het moet wel gewoon springen zijn en niet een stormloop, besloten met een wilde sprong.

Volstrekt verboden is het springen met opgetrokken knieën. Dit is een overtreding, die een grote mate van risico voor de tegenstander inhoudt. Zij wordt meestal begaan door doelverdedigers.

Zeer gevaarlijk en dus ontoelaatbaar is het springen met beide benen naar een tegenstander, die de bal voor zich heeft. Deze manier van aanvallen heeft vaak blessures tot gevolg.

4. Een tegenstander aanvalt

- a. Onvoorzichtig, onbesuisd of met buitensporige inzet een tegenstander aanvallen, is strafbaar.

Bij het op een dergelijke manier aanvallen ligt vaak de nadruk op het vastberaden pogen de bal te veroveren of een tegenstander het spelen van de bal onmogelijk te maken.

- b. Het aanvallen van een tegenstander met een gestrekt been kan zeer gevaarlijk zijn. Met name het springen met twee benen gestrekt vooruit kan zeer ernstige gevolgen hebben voor de veiligheid van de tegenstander.

Uiteraard bestaan er gradatieverschillen. Het aanvallen met gevaarlijk gestrekt(e) be(e)n(en) naar de bal, zeker als dit frontaal op een tegenstander gebeurt, kan verschillende straffen opleveren.

Is de actie gericht op de bal en is er sprake van onvoorzichtigheid, dient de overtreding met een directe vrije schop of strafschoep bestraft te worden.

Is de inzet echter onbesuisd of gaat deze gepaard met buitensporige inzet, dan zal er naast de spelstraf een disciplinaire straf dienen te volgen, al naar gelang de ernstig van de overtreding.

Naast het springen met gestrekt(e) be(e)n(en) vooruit, zal de scheidsrechter ook attent dienen te zijn op het inkomen met gevaarlijk gestrekt been. Veelal gaat een speler op deze manier zogenaamd voor de bal; in de praktijk gaat hij meestal met het been over de bal heen. In dit geval is er maar één straf: directe vrije schop c.q. strafschoep en veldverwijdering.

Het woord “gevaarlijk” in dit zinsverband heeft een andere betekenis dan “speelt op een gevaarlijke wijze”. Het woord “gevaarlijk” verwijst in deze naar het woord “gestrekt”. Het inkomen met gestrekt been op met name ledematen waarop gesteund wordt, kan zeer ernstige gevolgen hebben.

- c. Het duwen met de borst tegen de rug van een tegenstander gebeurt vaak bij doelschoppen en uittrappen.

Een speler van de uittrappende partij, die met zijn gezicht naar het eigen doel gekeerd staat, maakt een goede kans op zo’n duw. Ook bij hoekschoppen vraagt dit alle aandacht van de scheidsrechter.

Knieën en vuisten, steunend of agressiever gebruikt, in de rug van de tegenstander, behoren niet bepaald tot de uitzonderingen.

De scheidsrechter doet er goed aan de ellebogen, het onderste deel van de rug en de voeten in het oog te houden! Vooral de ellebogen, die te vaak bewust worden gebruikt als uiterst gevaarlijke wapens bij een (lucht)duel.

- d. Het steunen op een speler om beter te kunnen koppen moet worden bestraft. Steunen op een tegenstander, wat bovendien betekent dat deze omlaag wordt

gedrukt, moet worden bestraft met een directe vrije schop, respectievelijk een strafschop.

Maar ook het steunen op een medespeler om gemakkelijker de bal te kunnen spelen, is strafbaar. Dit is te beschouwen als onsportief gedrag en moet worden bestraft met een indirecte vrije schop.

- e. Een arm, die tijdens een duel over de schouder van de tegenstander schuift, hindert deze bij het omhoog komen. Deze tactiek wordt nogal eens bij kopduels en tegenover doelverdedigers toegepast.
De scheidsrechter doet er goed aan dit soort acties kritisch te bekijken en daarbij te bedenken, dat een doelverdediger “met de benen van de grond” niet aangevallen mag worden.
Bij het wegstompen van hoge ballen kan de doelverdediger van de gelegenheid gebruik maken om een tegenstander onreglementair aan te vallen. Dat kan met de knieën gebeuren, maar “doorslaan” bij het wegstompen wil ook nog wel eens voorkomen.
- f. Het aanvallen van een speler door twee of meer tegenstanders is niet strafbaar, zolang het volgens de regels gebeurt.

5. Een tegenstander slaat of probeert te slaan

Het slaan van een tegenstander is voor de scheidsrechter in vele gevallen beter waarneembaar dan trappen.

Eerder werd de mogelijkheid al genoemd dat de doelverdediger bij het wegslaan van de bal, of een poging daartoe, tegelijkertijd een tegenstander slaat.

In zo'n situatie moeten een strafschop en veldverwijdering volgen.

6. Een tegenstander duwt

Hier wordt bedoeld: ongeoorloofd duwen. Reglementair is: duwen met schouder tegen schouder, de bal binnen speelbereik en met de mogelijkheid om de bal te spelen. De arm moet hierbij tegen het lichaam gedrukt blijven. Dit duwen mag nooit ontaarden in “gooi- en smijtwerk”.

Duwen met uitgestoken arm of hand is verboden, evenals het misbruik maken van heup of knie. Op het duwen met hand, uitgestoken arm of elleboog moet de scheidsrechter zeer attent zijn als twee spelers naast elkaar lopen.

7. Een tegenstander ten val brengt

Onder dit punt wordt bedoeld het “ten val brengen” van een tegenstander door middel van een “sliding tackle”. Dit kan zowel op reglementaire als onreglementaire wijze gebeuren. Als de tackle correct wordt uitgevoerd en de tegenstander **komt**

daarbij alsnog **ten val** dan is er geen sprake van een overtreding. Pas als de tackle niet correct wordt uitgevoerd en de speler **brengt** zijn tegenstander **ten val** is er sprake van een directe vrije schop (zie verschil in ten val **komen** en ten val **brenge**n). Voor scheidsrechters is het belangrijk dat ze goed letten op acties die schijnbaar ten doel hebben de bal te spelen, maar waarbij de bal in het geheel niet geraakt wordt. Een zeer groot deel van de spelers weet niet op welke wijze een correcte sliding tackle moet c.q. mag worden uitgevoerd. Zij hebben de neiging om allerlei wilde sprongen in de richting van de bal als een correcte actie aan te merken. In de meeste gevallen maken zij dan met hun beide handen het gebaar dat ze de bal speelden om deze manier te verbloemen dat zij deze helemaal niet raakten. Een reglementaire “sliding tackle” moet aan een aantal voorwaarden voldoen. Het woord “sliding” komt van het Engelse “to slide”, wat glijden betekent. Het enige wat dus geoorloofd is, is glijdend met een of beide benen over de grond, de bal voor de voeten van de tegenstander weg te spelen. Daarbij moet dan wel de bal gespeeld/geraakt worden. Indien dit laatste niet gebeurt is er sprake van een “te late tackle” en zal de scheidsrechter deze tackle moeten bestraffen met een directe vrije schop. Bij het doen van een sliding tackle loopt de speler altijd bewust het risico dat hij de bal niet speelt of raakt en dus te laat komt en daardoor zijn tegenstander **ten val brengt**. Bedenk ook dat voor een “sliding tackle” ruimte nodig is, namelijk ruimte om de glijdende beweging over de grond te kunnen uitvoeren. Als de “sliding tackle” van te dichtbij wordt ingezet, valt de aangevallen speler vrijwel zeker over het (uitgestoken) been van zijn tegenstander.

b) Vooral de “sliding tackle” die van voor of van achter of opzij op een tegenstander wordt ingezet, terwijl deze de bal aan de voet heeft, moet door de scheidsrechter nauwkeurig in het oog worden gehouden. Het is namelijk de bedoeling dat met een “sliding tackle” uitsluitend de bal wordt gespeeld. Als de tegenstander wordt geraakt, dan is dat altijd een overtreding, maar ook nog een gevaarlijke actie. Dat geldt in nog sterkere mate als dit soort “sliding tackle” met het nodige geweld gepaard gaat. De disciplinaire straf zal afhangen van de daarbij gepaard gaande inzet. Bij een “onvoorzichtig” en niet correcte tackle zal de scheidsrechter kunnen volstaan met alleen een directe vrije schop. Indien deze onbesuisd is zal er een gele kaart getoond moeten worden. Als de overtreding gepaard gaat met buitensporige inzet of de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht zal er een rode kaart worden getoond.

c) In feite is een groot deel van de zogenaamde “sliding tackles” strafbaar. Het aantal blessures tengevolge van acties die “sliding tackles” worden genoemd, is groot en het is de taak van de scheidsrechter op dit punt streng op te treden.

De laatste 3 overtredingen

8. Een tegenstander vasthoudt

Het vasthouden van een tegenstander door hem aan zijn kleding vast te grijpen, is een overtreding die algemeen is geworden.

Zeker in het huidige voetbal is het gebruikelijk om elkaar, reeds voordat de bal binnen speelbereik is, bij het shirt dan wel aan het lichaam vast te houden. Ook het zogenaamde “omklemmen” moet als vasthouden worden beschouwd. Voor de scheidsrechter is het vaak moeilijk om te beoordelen welke speler nu precies de overtreding begaat, met andere woorden: wie ermee begint.

Bij deze handelingen moet de scheidsrechter, alvorens in te grijpen, goed bekijken of de voordeelregel kan worden toegepast. Hiermee dient hij wel uiterst voorzichtig om te gaan. Met name in het strafschopgebied en rond de lijnen van het strafschopgebied zal de scheidsrechter niet te snel in voordeel dienen te “vluchten”. Een strafschop of een vrije schop niet ver van het doel leveren in bijna alle gevallen meer “voordeel” voor de aanvallende partij op dan door te laten spelen.

Bepalend voor de spelhervatting is de plaats waar het vasthouden eindigt (directe vrije schop c.q. strafschop).

Deze “verborgen” overtredingen kunnen leiden tot veel onnodige irritaties. Het is vrijwel altijd verstandiger om deze overtredingen onmiddellijk en op gepaste wijze te bestraffen, zodat een escalatie van deze “handtastelijkheden” wordt voorkomen. Van de scheidsrechter wordt dan ook een proactieve houding verwacht.

Tevens zal hij alert moeten zijn op spelers die misbruik maken van het lichamenlijk contact en die zich met name in of in de buurt van het strafschopgebied graag willen laten vallen. Ook als de scheidsrechter er zeker van is dat de aanvaller op deze wijze een strafschop of een vrije schop probeert te versieren, zal hij daartegen consequent tegen op te treden.

9. Een tegenstander bespuwt

Spuwen is in letterlijke zin een smerige handeling.

Aangezien spelers gewend zijn zich soms tijdens de wedstrijd van “overtollig speeksel” te ontdoen door te spuwen op het speelveld, dient de scheidsrechter vast te stellen of een speler wel degelijk een tegenstander bespuwt, dan wel naar hem spuwt. Als de scheidsrechter daarvan overtuigd is en de bal is in het spel, dient hij een directe vrije schop of strafschop toe te kennen en onder alle omstandigheden de overtreder van het speelveld te zenden.

10. Opzettelijk de bal met de hand of arm speelt (dit geldt niet voor de doelvredediger binnen zijn eigen strafschopegbiet)

1. Opzet is het wezenlijke punt. Een speler die dreigt van zeer dichtbij de bal in het gezicht of tegen het lichaam te krijgen en daarom een afwerende beweging maakt, wordt dan niet geacht in overtreding te zijn. Het excuus van lichaamsbescherming is natuurlijk niet van toepassing als de bal van een flinke afstand komt. Er is dan gelegenheid genoeg om de bal te ontwijken.
2. Bij vrije schoppen in (de buurt van) het strafschopegbiet vormt de verdedigende partij meestal een "muurtje". De reden waarom het "muurtje" wordt neergezet is duidelijk. Men wil de schadelijke gevolgen van een eigen overtreding zo veel mogelijk beperken. Men mag dat wel proberen, maar men loopt wel de kans dat de bal tegen hand of arm wordt geschoten.
Zo'n handsgeval kan men dan alleen maar als opzettelijk zien. Het is helemaal een duidelijke zaak als men gearmd een "muurtje" vormt.
Als de handen gebruikt worden om het gezicht of het onderlichaam te beschermen, is de eventuele handsbal niet strafbaar, zolang de spelers de reglementaire afstand maar in acht hebben genomen.
3. Een doelvredediger, die bij het uittrappen de bal met de handen aanraakt buiten het strafschopegbiet, maakt opzettelijk hands en moet met een directe vrije schoep worden bestraft.

B - Een indirecte vrije schoep

Indien een doelvredediger, binnen zijn eigen strafschopegbiet:

- 1. Langer dan zes seconden de bal in zijn handen houdt, voordat hij deze weer in het spel brengt.**

Het tijd rekken door de doelvredediger met de bal in zijn handen of armen moet worden beoordeeld in **tijd** en niet in **afstand**. De regel beperkt de doelvredediger niet tot het nemen van een maximum aantal passen, indien hij de bal in zijn handen of armen houdt. Hij mag de bal maximaal zes seconden in bezit houden, maar hij mag binnen deze periode zoveel passen nemen als hij wil.

De hierna volgende drie onderdelen behoeven geen nadere toelichting:

- 2. De bal weer met de handen aanraakt, nadat hij deze in het spel heeft gebracht en zonder dat deze is geraakt door een andere speler.**

- 3. De bal met de handen aanraakt, nadat deze hem doelbewust door een medespeler met de voeten is toegespeeld.**
- 4. De bal met de handen aanraakt, nadat hij deze rechtstreeks heeft ontvangen uit een inworp genomen door een medespeler.**

Indien een speler, naar het oordeel van de scheidsrechter:

5. Speelt op een gevaarlijke wijze.

- a. Spelen op een gevaarlijke wijze kan twee kanten op werken - een speler kan zichzelf in gevaar brengen, bijvoorbeeld door te laag te koppen: passief; hij kan hetzelfde doen ten opzichte van een tegenstander, waarvan te hoog trappen een voorbeeld is: actief.
Op zich zijn (te) laag koppen, of (te) hoog trappen geen strafbare spelhandelingen. Ze kunnen het worden met een tegenstander vlak in de buurt.
- b. Een doelvérdediger, die liggend op de grond slechts één of enkele vingers op de bal heeft, wordt geacht de bal in zijn bezit te hebben. Als een aanvaller nu de bal speelt, ook al doet hij het nog zo voorzichtig, dan maakt hij zich schuldig aan het spelen op een gevaarlijke wijze.

6. Een tegenstander in diens loop belemmert.

- a. Het gaat in dit geval om een handeling door een speler, die de bal niet kan of niet wil spelen. Dit is obstructie. Hierbij gaat het zuiver om een tegenstander te belemmeren in diens loop. Dat er toch lichamelijk contact ontstaat, is bijkomstig. Voorbeelden van obstructie zijn: tussen een tegenstander en de bal door lopen, of zijn lichaam plaatsen tussen bal en tegenstander. Ook het voor een tegenstander blijven lopen, die op weg is naar de bal en deze zo te verhinderen bij de bal te komen, is te beschouwen als obstructie.

Enkele voorbeelden:

1. Een één-tweetje. A speelt de bal naar B en loopt zelf door om de door B gespeelde bal weer in bezit te krijgen. Tegenstander X doet geen poging de bal te onderscheppen, maar belemmert A in diens loop zonder dat er van lichamelijk contact sprake is. Dit is obstructie.
2. A speelt de bal langs tegenstander X en wil, om deze heen lopend, de bal daarna weer spelen. X is niet geïnteresseerd in de bal, maar belet A de doortocht. Dit is obstructie, tenminste als er alleen sprake is van belemmeren en er geen lichamelijk contact ontstaat.

- b. Er bestaat een wezenlijk verschil tussen **obstructie** en **blokkeren**. Obstructie is alleen maar belemmeren zonder dat er sprake is van doelgericht lichamelijk contact.

Bij blokkeren en het zogeheten “breed maken” vindt lichamelijk contact wel doelgericht plaats. Het is een ernstiger overtreding dan obstructie en moet dan ook met een directe vrije schop worden bestraft. Een waarschuwing zal vaak noodzakelijk zijn.

Blokkeren in zijn uiterste vorm moet gezien worden als een gewelddadige handeling. Naast een spelstraf moet een persoonlijke straf gegeven worden (veldverwijdering).

Aanvaller A is in volle snelheid om de hem toegespeelde bal op te vangen. De volgende acties van verdediger X in het kader van blokkeren en obstructie zijn nu mogelijk:

1. X vangt de snel lopende A met borst, heup of schouder op. Dit is blokkeren. Straf: directe vrije schop en zo nodig een waarschuwing. In uiterste gevallen moet een veldverwijdering volgen.
 2. X valt A niet aan, maar kruist zijn weg om hem te dwingen zijn vaart af te remmen en hem het spelen van de bal zo te bemoeilijken. Dit is obstructie. Straf: indirecte vrije schop.
- c. Een aantal spelsituaties wordt niet beschouwd als obstructie. Twee voorbeelden:
- Een speler die een bal probeert te bereiken die over de zij- of doellijn dreigt te gaan. Als een tegenstander zich tussen hem en de bal plaatst en er is geen lichamelijk contact, dan wordt dit niet strafbaar geacht. De hinderende speler moet wel de bal binnen speelbereik hebben en de mogelijkheid hebben om de bal te spelen.
 - Hetzelfde geldt voor de doelverdediger die de bal wil pakken. Een medespeler mag zich dan opstellen tussen een aanvaller en de bal. Ook hier moet de bal binnen speelbereik zijn.

7. Voorkomt dat de doelverdediger de bal uit zijn handen in het spel kan brengen.

Onder “in bezit hebben” valt niet alleen de bal in de handen houden, opzettelijk pareren van de bal, maar ook het “laten dansen” op de hand, evenals het op de grond liggend, met één of enkele vingers de bal vasthouden.

De doelverdediger die wil uittrappen en, daaraan voorafgaande, de bal op de vlakke hand heeft liggen, heeft ook de bal in zijn bezit. Een aanvaller die achter de doelverdediger vandaan komt, de bal van diens hand kopt, begaat een overtreding. Een doelpunt dat op deze manier wordt gemaakt, moet worden afgekeurd. De aanvaller moet dan bestraft worden met een indirecte vrije schop wegens het op een gevaarlijke wijze spelen.

Het opheffen van de voet als de doelverdediger wil uittrappen, is ook niet toegestaan. Hetzelfde geldt voor de actie van een aanvaller die met de doelverdediger, die wil uittrappen, meeloopt en de bal trapt op het moment dat de doelverdediger deze loslaat om hem weg te werken.

8. Een andere overtreding begaat, niet eerder genoemd in Regel 12, waarvoor het spel wordt onderbroken om een speler te waarschuwen of van het speelveld te zenden.

Dit kunnen overtredingen zijn zoals hierna omschreven bij de disciplinaire straffen en die dus niet zijn omschreven in A1 t/m A9 en B1 t/m B8.

De overtredingen genoemd onder A1 t/m A9 moeten dan zijn begaan tegenover een medespeler of een ander persoon.

C - Disciplinaire straffen

Overtredingen die met een waarschuwing worden bestraft

1. Zich schuldig maakt aan onsportief gedrag.

a. Misleiding

In het huidige voetbal bestaat de tendens om met name in het strafschopgebied van de tegenpartij of even daarbuiten overtredingen te simuleren en op deze wijze een strafschop c.q. een vrije schop te “versieren”. Het op deze manier proberen beslissingen ten gunste van de eigen partij te verkrijgen, dient door de scheidsrechter consequent bestraft te worden. Hij zal de overtreder moeten bestraffen met een indirecte vrije schop en een waarschuwing.

De handeling bestaat meestal uit een zogeheten “Schwalbe”: een speler doet alsof hij ten val wordt gebracht, terwijl hij daarbij in het geheel niet door een tegenstander wordt geraakt.

Een andere vorm van misleiding ontstaat als een speler zich bewust haakt achter het been, arm of lichaam van een tegenstander, of duikt naar, tegen of over het lichaam van de tegenstander, zonder dat laatstgenoemde een overtreding begaat.

Ook dient onder misleiding te worden verstaan het veel misbaar maken bij het ten val komen: het doorrollen, het grijpen naar ledematen en het doen voorkomen, dat men hevige pijn heeft en het schreeuwen om verzorging, enz.

Duidelijk anders is het, als een speler ten val komt om een overtreding of een “tackle” te ontwijken. Het over het uitgestoken been springen en daardoor ten val komen, is dan geen misleiding.

Het blijft echter moeilijk te beoordelen. Het vraagt onder meer om:

- a. een goede positie van de scheidsrechter;
- b. een goede samenwerking met de assistent-scheidsrechters;
- c. gevoel voor het spel.

De volgende onderdelen behoeven geen nadere toelichting:

- 1 Onsportief gedrag**
- 2 Door woord of gebaar toont het niet eens te zijn met een beslissing van de scheidsrechter**
- 3 Herhaaldelijk de spelregels overtreedt**
- 4 De uitvoering van een spelhervatting vertraagt**
- 5. Niet de vereiste afstand in acht neemt bij een hoekschop of een vrije schop**

Indien bij een vrije schop een muurtje wordt gevormd zonder dat de vereiste afstand in acht wordt genomen, wordt de uiterst links in de muur staande speler (gezien vanuit de positie van de scheidsrechter) bestraft met een waarschuwing door middel van het tonen van de gele kaart.

Het voor de bal lopen of staan om het snel nemen van de vrije schop te verhinderen, moet eveneens worden bestraft met een waarschuwing.

- 6. Het speelveld (opnieuw) betreedt zonder toestemming van de scheidsrechter**
- 7. Doelbewust het speelveld verlaat zonder toestemming van de scheidsrechter**

Als een speler, na zonder toestemming het speelveld te hebben verlaten (tenzij dat buiten zijn wil is gebeurd) zich weer bij zijn partij voegt zonder toestemming van de scheidsrechter, dient hij voor het weglopen een waarschuwing te ontvangen. Ook op het betreden van het speelveld zonder toestemming zou een waarschuwing moeten volgen. Er kan dan echter worden volstaan met één waarschuwing.

Overtredingen die met een veldverwijdering worden bestraft

1. Zich schuldig maakt aan ernstig gemeen spel

Er is sprake van ernstig gemeen spel als een speler een overtredingen begaat gepaard gaande met buitensporige inzet en/of daarmee de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt c.q. kan brengen.

Voorbeelden hiervan zijn onder andere:

- een tegenstander laten vallen of proberen te laten vallen;
- springen naar een tegenstander;
- een tegenstander aanvallen;

- een tegenstander duwen;
- een tackle uitvoeren op een manier, die de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

2. Zich schuldig maakt aan een gewelddadige handeling

Zie interpretatie spelregels.

3. Een tegenstander of een ander persoon bespuwt

Het bespuwen van een tegenstander of een andere persoon moet worden gezien als een gewelddadige handeling.

4. De tegenpartij een doelpunt of een duidelijke scoringskans ontnemt, door opzettelijk de bal met de hand of arm te spelen (dit geldt niet voor de doelverdediger binnen zijn eigen strafschoepgebied)

De bedoeling is om het opzettelijk de bal met de hand spelen om een doelpunt of een duidelijke scoringskans te voorkomen, uit te bannen.

Het is niet de bedoeling van deze regel om iedere handsbal door een verdediger te bestraffen met het wegzenden van de overtreder. Waar het om gaat is, dat het spelen van de bal met de hand er op gericht is de tegenpartij een doelpunt of een duidelijke scoringskans te ontnemen, b.v. een verdediger die opzettelijk de bal met de hand stopt op het moment dat de bal in het doel zou gaan.

Zo zal ook een doelverdediger die een duidelijke scoringskans voorkomt door de bal met zijn hand(en) te stoppen buiten het strafschoepgebied, van het speelveld gezonden moeten worden.

5. Een tegenstander die zich in de richting van het doel van die speler begeeft, een duidelijke scoringskans ontnemt door middel van een overtreding waarvoor een vrije schoep of strafschoep moet worden toegekend.

Van de scheidsrechters wordt geëist deze regel consequent toe te passen, zodat deze aan haar belangrijkste doelstelling beantwoordt, t.w. aanvallende spelers beschermen en “afbraakvoetbal” bestrijden om zodoende het spel een deel van de aantrekkelijkheid, welke het wellicht verloren heeft, terug te geven.

De scheidsrechters en de spelers moeten begrijpen dat de overtreding bestraft met veldverwijdering ernstig is met betrekking tot het spel als zodanig en niet noodzakelijkerwijs met betrekking tot de tegenstander die het slachtoffer van de overtreding is.

Dit houdt in, dat het van weinig betekenis is of de overtreding minder zwaar is (vasthouden aan het shirt) of zwaar is (een tegenstander van achteren neerhalen). Wat belangrijk is, is dat de overtreding wordt beschouwd als een ernstig geval van onsportief gedrag.

De volgende beginselen dienen consequent te worden toegepast.

De scheidsrechter moet:

- A. beslissen of er wel of geen overtreding is gepleegd. Zo niet, moet het spel doorgaan. Indien er een overtreding heeft plaatsgevonden (ook al is het een minder zware, die met een vrije schop of strafschoep wordt bestraft), moet de scheidsrechter als volgt handelen:
- B. indien de overtreding, begaan tegenover een aanvallende speler, resulteert in het om zeep helpen van een duidelijke scoringskans, moet de speler die de overtreding begaat, van het speelveld worden gezonden en moet het spel worden hervat met een vrije schop of een strafschoep.

Als dit niet het geval is, zal een vrije schop (of een strafschoep) worden toegekend (en, indien noodzakelijk, een waarschuwing worden gegeven).

Bovendien moet erop gewezen worden, dat er geen verschil bestaat tussen overtredingen, begaan binnen het strafschoepgebied of daarbuiten.

Als een scoringskans duidelijk om zeep wordt geholpen binnen het strafschoepgebied, moet de scheidsrechter een indirecte vrije schop of een strafschoep toekennen en de speler wegzenden.

De volgende criteria moeten worden toegepast bij de beslissing of er van een duidelijke scoringskans sprake is of niet:

1. Beweegt de aanvallende speler zich rechtstreeks naar het doel van de tegenstander toe? Naar de doellijn toe, gaande in de richting van de hoekvlag, zal bijgevolg niet beschouwd worden als een duidelijke scoringskans.
2. Wat was de positie van de verdedigers ten opzichte van de plaats van de overtreding?
3. Waar vond de overtreding plaats ten opzichte van het doel van de tegenstander? Hoe groter de afstand naar het doel, hoe minder waarschijnlijk er sprake is van een duidelijke scoringskans.

Samenvattend:

- **richting aanvaller;**
- **positie verdedigers;**
- **plaats overtreding.**

Tenslotte wordt eraan herinnerd dat:

- de scheidsrechter een beslissing dient te nemen nadat hij alle bovengenoemde criteria heeft getoetst.

6. Grove, beledigende taal of een scheldwoord gebruikt en/of gebaren maakt

Het oordeel over het gebruiken van grove of beledigende taal zal in de praktijk niet zo snel tot verschil in interpretatie leiden, al is dat uiteraard nooit uitgesloten. De wijze waarop iemand zich mondeling uitdrukt is vaak mede bepalend voor de vraag of een opmerking grof of beledigend is.

Onder grove of beledigende taal moeten evenwel onder alle omstandigheden discriminerende opmerkingen of uitingen worden verstaan. Onder discriminatie in relatie tot de spelregels wordt verstaan het zich door woord en/of gebaar opzettelijk beledigend uitlaten over mensen vanwege hun seksuele geaardheid, ras, godsdienst of levensovertuiging. Vertaald naar het speelveld gaat het om uitlatingen in de zin als eerder aangegeven door deelnemers aan de wedstrijd gericht tegen spelers, officials, publiek, etc.

Bij een dergelijke ernstige overtreding is er maar één disciplinaire straf mogelijk en dat is veldverwijdering.

Naast het gebruik van grove of beledigende taal is ook het maken van gebaren welke grof of beledigend zijn, strafbaar. Voor het maken van deze niet te tolereren gebaren gelden dezelfde normen als eerder omschreven bij het gebruik van grove of beledigende taal. Een speler moet van het speelveld worden gezonden indien, naar het oordeel van de scheidsrechter, hij zich schuldig maakt aan het gebruik van taal of het maken van gebaren, welke grof of beledigend zijn, of een scheldwoord gebruikt. De scheidsrechter moet rekening houden met de ernst (heftigheid) ervan. Hij behoudt de bevoegdheid om te beslissen of, naar zijn oordeel, onaanvaardbare taal of gebaren van een speler beschouwd dienen te worden als een overtreding die met een veldverwijdering moet worden bestraft.

Degenen die zich op de bank aan de zijlijn dan wel in de dug-out mogen bevinden, kunnen zich ook aan deze overtreding schuldig maken en zullen dienovereenkomstig disciplinair moeten worden bestraft.

7. Een tweede waarschuwing ontvangt in dezelfde wedstrijd

Als de scheidsrechter een speler een waarschuwing heeft gegeven en deze begaat daarna wederom een overtreding waarop een waarschuwing moet volgen, dan moet de speler van het speelveld worden gezonden.

De scheidsrechter moet in dat geval eerst de gele en vervolgens onmiddellijk de rode kaart tonen. Het maakt duidelijk dat de speler wegens de tweede met een waarschuwing te bestraffen overtreding van het speelveld wordt gezonden en niet tengevolge van een overtreding die onmiddellijk met een veldverwijdering zou moeten worden bestraft.

Regel 13 De vrije schoppen

Soorten vrije schoppen

Vrije schoppen zijn direct of indirect.

De directe vrije schop

- Indien een directe vrije schop rechtstreeks in het doel van de tegenpartij wordt getrapt, wordt een doelpunt toegekend.
- Indien een directe vrije schop rechtstreeks in het eigen doel wordt getrapt, wordt een hoekschop toegekend aan de tegenpartij.

De indirecte vrije schop

Teken

De scheidsrechter geeft aan dat het een indirecte vrije schop betreft door zijn arm boven zijn hoofd te heffen. Hij moet zijn arm in die positie houden, totdat de schop is genomen en de bal is geraakt door een andere speler of uit het spel is.

Bal in het doel

Er kan alleen een doelpunt worden gemaakt indien de bal, nadat de vrije schop is genomen, wordt geraakt door een andere speler voordat de bal in het doel gaat:

- Wanneer een indirecte vrije schop rechtstreeks in het doel van de tegenpartij wordt getrapt, wordt een doelschop toegekend.
- Wanneer een indirecte vrije schop rechtstreeks in het eigen doel wordt getrapt, wordt een hoekschop toegekend aan de tegenpartij.

Procedure

Voor zowel de directe als de indirecte vrije schop geldt dat de bal stil moet liggen wanneer de schop wordt genomen en dat de nemer de bal niet voor de tweede keer mag raken, voordat deze is geraakt door een andere speler.

Plaats van de vrije schop

Vrije schop binnen het strafschopgebied

Directe of indirecte vrije schop voor de verdedigende partij:

- alle tegenstanders bevinden zich op tenminste 9.15 meter van de bal;
- alle tegenstanders blijven buiten het strafschopgebied totdat de bal in het spel is;
- de bal is in het spel wanneer deze rechtstreeks buiten het strafschopgebied is getrapt;

- een vrije schop binnen het doelgebied mag worden genomen vanaf elk willekeurig punt binnen dat gebied.

Indirecte vrije schop voor de aanvallende partij:

- alle tegenstanders moeten zich op tenminste 9.15 meter van de bal bevinden totdat deze in het spel is, tenzij ze op de eigen doellijn tussen de doelpalen staan;
- de bal is in het spel wanneer deze is getrapt en beweegt;
- een indirecte vrije schop binnen het doelgebied moet worden genomen vanaf de lijn van het doelgebied, die evenwijdig loopt aan de doellijn, vanaf een plek zo dicht mogelijk bij de plaats van de overtreding.

Vrije schop buiten het strafschopgebied

- alle tegenstanders moeten zich op tenminste 9.15 meter van de bal bevinden totdat de bal in het spel is;
- de bal is in het spel wanneer deze is getrapt en beweegt;
- de vrije schop wordt genomen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond, of vanaf de plaats waar de bal was op het moment van de overtreding (al naar gelang de overtreding).

Overtredingen en straffen

Indien een vrije schop wordt genomen en een tegenstander bevindt zich dicht bij de bal dan de vereiste afstand:

- wordt de vrije schop overgenomen.

Wanneer bij een vrije schop voor de verdedigende partij binnen het eigen strafschopgebied de bal niet rechtstreeks in het spel wordt gebracht:

- wordt de vrije schop overgenomen.

Vrije schop genomen door een andere speler dan de doelverdediger

Als de nemer, nadat de bal in het spel is, de bal voor de tweede keer raakt (niet met zijn handen), voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Als de nemer, nadat de bal in het spel is, opzettelijk de bal met de hand of arm speelt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop);
- wordt een strafschop toegekend indien de overtreding plaatsvond binnen het eigen strafschopgebied.

Vrije schop genomen door de doelverdediger

Als de doelverdediger, nadat de bal in het spel is, de bal opnieuw raakt (niet met zijn handen), voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Als de doelverdediger, nadat de bal in het spel is, de bal opzettelijk met de hand of arm speelt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schop toegekend aan de tegenpartij indien de overtreding plaatsvond buiten zijn eigen strafschoopgebied, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop);
- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij indien de overtreding plaatsvond binnen zijn eigen strafschoopgebied, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Procedure

De bal is in het spel wanneer deze is getrapt en beweegt.

Een vrije schop kan worden genomen door de bal met één voet of met twee voeten tegelijk omhoog te brengen.

Doen alsof een vrije schop wordt genomen om de tegenstanders in verwarring te brengen is toegestaan als onderdeel van het voetbal. Echter, als naar het oordeel van de scheidsrechter, het misleiden als onsportief gedrag wordt gezien, dan moet de speler een waarschuwing ontvangen.

Als een speler, tijdens het correct nemen van een vrije schop, de bal met opzet tegen een tegenstander aanschiet om de bal nogmaals te kunnen spelen, zonder dit te doen op een onvoorzichtige of onbesuisde wijze, of gepaard gaande met buitensporige inzet, dan moet de scheidsrechter het spel door laten gaan.

Een indirecte vrije schop die rechtstreeks in het doel wordt geschoten, moet worden overgenomen als de scheidsrechter nalaat zijn arm in de lucht te steken om aan te geven dat het een indirecte vrije schop betreft. De oorspronkelijke indirecte vrije schop wordt niet teniet gedaan door de fout van de scheidsrechter.

Afstand

Als een speler besluit om een vrije schop snel te nemen en een tegenstander die zich op minder dan 9.15 meter van de bal bevindt en deze onderschept, dan moet de scheidsrechter het spel door laten gaan.

Als een speler besluit om een vrije schop snel te nemen terwijl een tegenstander, die zich dicht bij de bal bevindt, het nemen van de vrije schop verhindert, dan moet de scheidsrechter deze speler waarschuwen wegens het vertragen van de spelhervatting.

Als bij het nemen van een vrije schop door de verdedigende partij binnen het eigen strafschoopgebied, één of meer tegenstanders zich nog in het strafschoopgebied bevinden, omdat de nemer besluit de bal snel te nemen terwijl de tegenstanders geen tijd genoeg hadden om het strafschoopgebied te verlaten, dan moet de scheidsrechter het spel door laten gaan.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Wat moet de scheidsrechter doen?

In het algemeen kan gezegd worden dat bij het nemen van een vrije schop de scheidsrechter met een tweetal situaties geconfronteerd kan worden:

- Als een snelle hervatting mogelijk is, ook al staan de spelers van de tegenpartij niet op de reglementaire afstand, moet de scheidsrechter hier toch naar vermogen aan meewerken. Per slot van rekening gaat het om een straf, waaruit de benadeelde partij zoveel mogelijk voordeel moet kunnen halen.
Wordt een te dichtbij staande tegenstander door de bal geraakt en gaat dan ten koste van een gunstige uitwerking voor de partij die de vrije schop neemt, dan moet het spel doorgang vinden.
- De snelle hervatting zal het moeilijkst zijn als het gaat om vrije schoppen in de buurt van het strafschoopgebied. Juist daar zullen de spelers van de overtreddende partij trachten het snelle nemen te vertragen. De mogelijkheden om de schop snel te nemen zullen veel geringer zijn. Een andere arbitrale aanpak is dan gewenst.
De scheidsrechter wordt aanbevolen zo snel mogelijk naar de plaats te lopen, waar hij de spelers die een muurtje vormen, wil hebben, zonder het zicht op de bal te verliezen. Hij geeft hen vervolgens opdracht zich daar op te stellen en geeft de spelers in het redelijke de tijd om die opdracht uit te voeren.
Als de spelers die het muurtje vormen er niet toe te brengen daar te gaan staan

waar de scheidsrechter dat wenst, moet de scheidsrechter niet aarzelen om de uiterst links staande speler, gezien vanuit een positie vóór het muurtje, een waarschuwing te geven.

De partij aan wie de vrije schop is toegekend, kan belang hebben bij het op de juiste afstand staan van de tegenpartij. Het nemen van een vrije schop in de buurt van het strafschopgebied is vaak een ingestudeerde spelhervatting. De scheidsrechter dient hiervoor de voorwaarden te scheppen.

In zijn poging de spelers op de gewenste afstand te krijgen, moet de scheidsrechter wel van de spelers afblijven: niet duwen, niet trekken. Het zal het moeten doen met zijn mond of met de fluit, maar vooral met zijn overtuigingskracht.

Tenslotte nog het volgende: De scheidsrechter doet er goed aan steeds de bal c.q. de plaats waar de overtreding werd begaan in het oog te houden, terwijl hij bezig is de spelers op afstand te krijgen. Het komt nogal eens voor, dat geprobeerd wordt de trap vanaf een gunstiger plek te nemen als men daarvoor de gelegenheid krijgt.

Het moment waarop en de plaats waar de vrije schop wordt uitgevoerd, wordt door de scheidsrechter bepaald. Dit houdt onder meer in dat hij altijd toestemming moet geven voor het nemen.

De scheidsrechter moet niet voor de bal gaan staan om de nemer van de vrije schop te beletten van zijn recht op snelle uitvoering van de vrije schop gebruik te maken. De partij waartegen de overtreding werd begaan, wordt anders dubbel benadeeld.

Regel 14 De strafschop

Indien de bal in het spel is, wordt een strafschop toegekend tegen de partij die binnen het eigen strafschopgebied één van de tien overtredingen begaat, waarvoor buiten het strafschopgebied een directe vrije schop wordt toegekend.

Uit een strafschop kan rechtstreeks worden gescoord.

De wedstrijd moet worden verlengd voor een strafschop die wordt genomen aan het einde van een helft of aan het einde van een verlenging.

Positie van de bal en de spelers

De bal:

- moet op de strafschopstip liggen.

De speler die de strafschop neemt:

- moet duidelijk herkenbaar zijn.

De doelverdediger van de verdedigende partij:

- moet, totdat de bal is getrapt, op de doellijn tussen de doelpalen blijven met de voorzijde van zijn lichaam richting de strafschopnemer.

De overige spelers bevinden zich:

- binnen het speelveld;
- buiten het strafschopgebied;
- achter de strafschopstip;
- op tenminste 9.15 meter van de strafschopstip.

Procedure

- Nadat de spelers hun posities hebben ingenomen in overeenstemming met deze regel, geeft de scheidsrechter het teken dat de strafschop genomen mag worden.
- De strafschopnemer trapt de bal in voorwaartse richting.
- Hij speelt de bal niet voor de tweede keer voordat deze is geraakt door een andere speler.
- De bal is in het spel wanneer deze is getrapt en in voorwaartse richting beweegt.

Wanneer een strafschop wordt genomen tijdens de normale speeltijd, of wanneer er wordt verlengd aan het einde van de eerste of tweede helft om de strafschop te laten nemen of overnemen, wordt een doelpunt toegekend indien, voordat de bal het doelvlak passeert:

- de bal één of beide doelpalen raakt en/of de doellat, en/of de doelverdediger.

De scheidsrechter bepaalt wanneer een strafschop zijn uitwerking heeft gehad.

Overtredingen en straffen

Nadat de scheidsrechter het teken voor het nemen van een strafschop heeft gegeven, kan zich, voordat de bal in het spel is, één van de volgende situaties voordoen:

De nemer begaat een overtreding:

- de scheidsrechter laat de strafschop nemen;
- als de bal in het doel gaat, wordt de strafschop overgenomen;
- als de bal niet in het doel gaat, onderbreekt de scheidsrechter het spel en hervat de wedstrijd met een indirecte vrije schop voor de verdedigende partij, te nemen vanaf de plaats van de overtreding.

De doelverdediger begaat een overtreding:

- de scheidsrechter laat de strafschop nemen;
- als de bal in het doel gaat, wordt een doelpunt toegekend;
- als de bal niet in het doel gaat, wordt de strafschop overgenomen.

Een medespeler van de nemer begaat een overtreding:

- de scheidsrechter laat de strafschop nemen;
- als de bal in het doel gaat, wordt de strafschop overgenomen;
- als de bal niet in het doel gaat, onderbreekt de scheidsrechter het spel en hervat de wedstrijd met een indirecte vrije schop voor de verdedigende partij, te nemen vanaf de plaats van de overtreding.

Een medespeler van de doelverdediger begaat een overtreding:

- de scheidsrechter laat de strafschop nemen;
- als de bal in het doel gaat, wordt een doelpunt toegekend;
- als de bal niet in het doel gaat, wordt de strafschop overgenomen.

Spelers van zowel de verdedigende als de aanvallende partij begaan een overtreding:

- de strafschop wordt overgenomen.

Als, nadat de strafschop is genomen:

de nemer de bal voor de tweede keer raakt (niet met zijn handen) voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

de nemer de bal opzettelijk met de hand of arm speelt voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

de bal wordt geraakt door een handeling van buitenaf, terwijl de bal zich in voorwaartse richting beweegt:

- wordt de strafschoop overgenomen.

de bal terug in het speelveld springt van de doelvrediger, de doellat of een doelpaal, en dan wordt geraakt door een handeling van buitenaf:

- onderbreekt de scheidsrechter het spel;
- wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de plaats waar de bal werd geraakt door de handeling van buitenaf tenzij dit gebeurde in het doelgebied; in dat geval wordt het spel hervat met een scheidsrechtersbal op de lijn van het doelgebied die evenwijdig loopt aan de doellijn zo dicht mogelijk bij de plaats waar de bal was toen het spel werd onderbroken.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Procedure

Het maken van een schijnbeweging bij het nemen van een strafschoop is geoorloofd. Als na het oordeel van de scheidsrechter, het misleiden als onsportief gedrag wordt gezien, dan moet de nemer een waarschuwing ontvangen.

Het onderbreken van de aanloop wordt niet gezien als een schijnbeweging maar als onsportief gedrag.

Het voorbereiden van de strafschoop

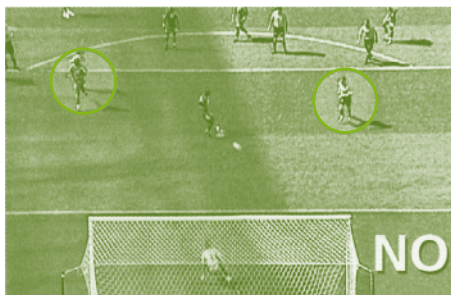
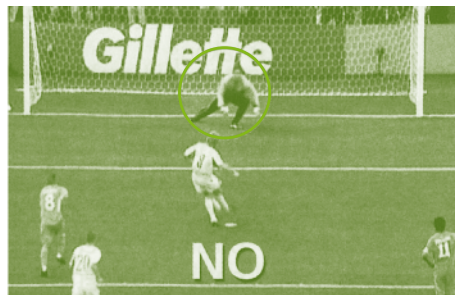
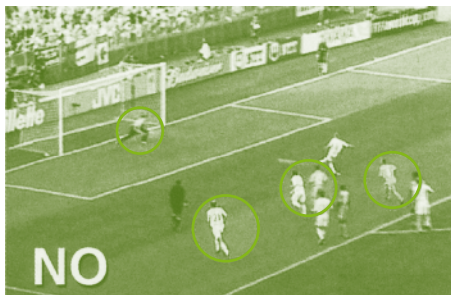
De scheidsrechter moet vaststellen dat, voordat de strafschoop wordt genomen aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- Het moet duidelijk zijn wie de strafschoop neemt;
- De bal moet op de strafschoopstip liggen;

- De doelverdediger moet zich op de doellijn tussen de palen bevinden met de voorzijde van zijn lichaam naar de nemer;
- De medespelers van de nemer, hun doelverdediger en overige veldspelers bevinden zich:
 - buiten het strafschopgebied;
 - buiten de cirkelboog;
 - achter de bal.

Overtredingen – na het fluitsignaal en voordat de bal in het spel is

Overtreder	Resultaat van de strafschop	
	Doelpunt	Geen doelpunt
Aanvaller	Strafschop overnemen	Indirecte vrije schop
Verdediger	Doelpunt	Strafschop overnemen
Beiden	Strafschop overnemen	Strafschop overnemen

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

De plaats van de overtreding is beslissend. De overtreding moet binnen het strafschopgebied worden begaan. De plaats waar op dat ogenblik de bal zich bevindt doet niet terzake. Hij moet wel in het spel zijn. Zelfs kan hij aan de andere kant van het speelveld zijn, als hij maar in het spel is.

Bij vasthouden is bepalend het moment dat het vasthouden eindigt. Is dat in het strafschopgebied, zal een strafschop het gevolg zijn. Eindigt het vasthouden buiten het strafschopgebied, is een directe vrije schop van toepassing.

In geval van de zogeheten overtredingen op afstand is de plaats van het contact beslissend. Wij verwijzen hiervoor naar het overzicht van dergelijke overtredingen bij Regel 12.

1. Uitvoering van de strafschop

De speler die de strafschop neemt, moet binnen het strafschopgebied blijven of binnen de 9.15 meter van de strafschopstip, tot het teken is gegeven om de schop te nemen. Na het teken mag hij een grotere aanloop nemen, hoewel hij niet kan verlangen dat de tegenstanders hem daarvoor vrij baan geven.

2. Bijzondere strafschoppen

Hiermee wordt bedoeld de strafschop, waarvoor de speeltijd wordt verlengd, alsmede de strafschoppenserie. Hoe dient te worden gehandeld:

- Als de bal terugstuit van een doelpaal of doellat, daarna de doelverdediger raakt en vervolgens de doellijn passeert, moet een doelpunt worden toegekend.
- Als de bal terugstuit van een doelpaal of doellat, daarna de doelverdediger raakt en vervolgens in het speelveld terugrolt, heeft de strafschop zijn uitwerking gehad.
- Als de strafschop wordt genomen en de bal wordt gestopt door de doelverdediger, heeft de strafschop zijn uitwerking gehad.
- Als de bal wordt aangeraakt door de doelverdediger, terugstuit van een doelpaal of de doellat, vervolgens de doelverdediger raakt en dan over de doellijn gaat, moet een doelpunt worden toegekend. De strafschop heeft zijn uitwerking gehad op het moment dat de bal over de doellijn gaat.
- Als de bal terugstuit van de doellat, daarna op de doellijn terecht komt en vervolgens de doellijn passeert, moet een doelpunt worden toegekend. De strafschop heeft zijn uitwerking gehad op het moment dat de bal over de doellijn gaat.
- Als de bal terugstuit van de doellat, daarna vóór de doellijn de grond raakt en vervolgens de doellijn passeert, kan geen doelpunt worden toegekend. De strafschop heeft zijn uitwerking gehad op het moment dat de bal de grond raakt vóór de doellijn.

3. Enkele bijzondere situaties

- a. Afschoppen worden vaak aangevochten door fel reagerende spelers, inclusief de doelverdediger.

Als dat gebeurt op een ontoelaatbare wijze, moet de scheidsrechter niet aarzelen disciplinaire maatregelen te nemen. Voor een speler die in deze situatie, maar dat geldt natuurlijk voor iedere situatie, zijn handen niet thuis kan houden - de scheidsrechter duwt, aan zijn kleding trekt, of anderszins handtastelijk is - bestaat er maar één straf: veldverwijdering.

De doelverdediger die, na aanmaning, weigert op zijn lijn tussen de palen te blijven, maakt zich schuldig aan onsportief gedrag en moet daarvoor een waarschuwing ontvangen. Blijft hij halsstarrig, dan moet hij weggezonden worden. De aanvoerder moet in dat geval een andere speler als doelverdediger aanwijzen.

- b. Als een strafschop moet worden overgenomen, dan mag zowel de nemer als de doelverdediger een andere speler zijn dan degene, die in eerste instantie de schop nam of in het doel stond.

De nemer mag dit niet bij de strafschoppenserie.

Regel 15 De inworp

Een inworp is een manier om het spel te hervatten.

Een inworp wordt toegekend aan de tegenstanders van de speler die de bal het laatst raakte wanneer de bal geheel en al over de zijlijn is gegaan, hetzij over de grond, hetzij door de lucht.

Uit een inworp kan niet rechtstreeks worden gescoord.

Procedure

Op het moment van inwerpen geldt voor de inwerper dat hij:

- met de voorzijde van zijn lichaam in de richting van het speelveld staat;
- met een gedeelte van elke voet op of achter de zijlijn staat;
- de bal met beide handen vasthoudt;
- de bal inwerpt van achter het hoofd en daarboven loslaat;
- de bal inwerpt vanaf de plaats waar deze het speelveld heeft verlaten.

Alle tegenstanders moeten ten minste twee meter afstand houden van de plaats waar de inworp wordt genomen.

De bal is in het spel onmiddellijk nadat deze in het speelveld is gekomen.

Na de inworp mag de inwerper de bal niet voor de tweede keer raken, voordat deze is geraakt door een andere speler.

Overtredingen en straffen

Inworp genomen door een andere speler dan de doelverdediger:

Als de inwerper, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal voor de tweede keer raakt (niet met zijn handen), voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond. (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Als de inwerper, nadat de bal in het spel is gebracht, opzettelijk de bal met hand of arm speelt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop);

- wordt een strafschoep toegekend wanneer de overtreding plaatsvond binnen het strafschoepgebied van de inwerper.

Inworp genomen door de doelverdediger:

Als de doelverdediger, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal voor de tweede keer raakt (niet met zijn handen), voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schoep toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schoep).

Als de doelverdediger, nadat de bal in het spel is gebracht, opzettelijk de bal met hand of arm speelt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schoep toegekend aan de tegenpartij wanneer de overtreding plaatsvond buiten zijn eigen strafschoepgebied, te nemen vanaf de plaats van de overtreding (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schoep);
- wordt een indirecte vrije schoep toegekend aan de tegenpartij wanneer de overtreding plaatsvond binnen zijn eigen strafschoepgebied, te nemen vanaf de plaats van de overtreding (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schoep).

Indien een tegenstander de inwerper ongeoorloofd misleidt of hindert:

- ontvangt hij een waarschuwing wegens onsportief gedrag.

Voor elke andere overtreding van deze regel:

- wordt de inworp genomen door een speler van de tegenpartij.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Procedures – Overtredingen

Scheidsrechters worden er aan herinnerd dat tegenstanders zich niet op minder dan twee meter van de plaats waar de inworp wordt genomen mogen bevinden. Waar noodzakelijk moet de scheidsrechter een speler die zich binnen deze afstand bevindt vermanen voordat de inworp is genomen en de speler vervolgens waarschuwen wanneer deze vervolgens de juiste afstand niet in acht neemt. Het spel wordt hervat met een inworp.

Als een speler, tijdens het correct nemen van een inworp, de bal met opzet tegen een tegenstander gooit om de bal nogmaals te kunnen spelen, zonder dit te doen op een onvoorzichtige of onbesuisde wijze, of gepaard gaande met buitensporige inzet, dan moet de scheidsrechter het spel door laten gaan.

Als de bal vanuit een inworp rechtstreeks in het doel van de tegenpartij gaat, dan moet de scheidsrechter een doelschop toekennen. Als de bal vanuit een inworp rechtstreeks in het eigen doel gaat, dan moet de scheidsrechter een hoekschop toekennen.

Als de bal de grond raakt voordat deze binnen het speelveld is gekomen, dan wordt de inworp overgenomen door dezelfde partij vanaf dezelfde plaats, mits de inworp werd genomen volgens de correcte procedure. Als de inworp niet volgens de correcte procedure wordt genomen, wordt deze overgenomen door de tegenpartij.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. Plaats

Er bestaan geen voorschriften voor wat betreft de afstand waarop de inwerper zich achter de zijlijn moet (mag) bevinden. Het is evenwel duidelijk dat zijn opstelling zodanig moet zijn, dat de scheidsrechter (assistent-scheidsrechter) de uitvoering van de inworp kan beoordelen, d.w.z. binnen de omrastering en in elk geval vóór de toeschouwers.

In de letterlijke tekst staat, dat een tegenstander op tenminste twee meter afstand moet staan van de plaats waar de inworp wordt genomen. Met de “plaats van nemen” wordt bedoeld de plaats waar de bal over de zijlijn is gegaan en waar de bal het speelveld weer inkomt.

2. Bal in het spel

- a. Zodra de bal na een correct uitgevoerde inworp binnen het speelveld is gekomen, is hij in het spel en mag worden gespeeld of geraakt door elke speler, behalve door de nemer. Deze mag op straffe van een indirecte vrije schop de bal pas raken als deze door een andere speler is gespeeld of geraakt.
- b. Is de bal op de juiste plaats ingeworpen en raakt hij, na in het speelveld te zijn gekomen, door een oneffenheid in het speelveld, door de wind, via de scheidsrechter of een assistent-scheidsrechter er weer buiten, zonder dat hij door een speler is geraakt of gespeeld, dan moet de tegenpartij inwerpen.
Gaat de bal in een dergelijk geval rechtstreeks over de doellijn, dan volgt een doelschop als het de doellijn van de tegenpartij betreft en een hoekschop als de eigen doellijn wordt overschreden.

3. Twijfel

Wanneer er twijfel is over de vraag welke partij moet ingooien, wordt de inworp toegerekend aan de partij op de speelhelft waarvan de bal over de zijlijn is gegaan. Indien de bal over de hoekvlag buiten het speelveld komt, moet het spel worden hervat met een inworp.

Regel 16 De doelschop

Een doelschop is een manier om het spel te hervatten.

Een doelschop wordt toegekend wanneer de bal geheel en al over de doellijn is gegaan, hetzij over de grond, hetzij door de lucht, en het laatst is geraakt door een speler van de aanvallende partij, mits er geen doelpunt is gemaakt, zoals bedoeld in Regel 10.

Vanuit een doelschop kan rechtstreeks worden gescoord, echter alleen in het doel van de tegenpartij.

Procedure

- De doelschop wordt genomen door een speler van de verdedigende partij vanaf een willekeurig punt binnen het doelgebied.
- De tegenstanders blijven buiten het strafschoptgebied totdat de bal in het spel is.
- De nemer mag de bal niet opnieuw spelen, voordat deze is geraakt door een andere speler.
- De bal is in het spel wanneer deze rechtstreeks buiten het strafschoptgebied is getrapt.

Overtredingen en straffen

Als de bal niet rechtstreeks buiten het strafschoptgebied wordt getrapt:

- wordt de doelschop overgenomen.

Doelschop genomen door een andere speler dan de doelverdediger:

Als de nemer, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal voor de tweede keer raakt (niet met zijn handen), voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Als de nemer, nadat de bal in het spel is gebracht, opzettelijk de bal met hand of arm speelt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop);
- wordt een strafschopt toegekend wanneer de overtreding plaatsvond binnen het strafschoptgebied van de nemer.

Doelschop genomen door de doelverdediger

Als de doelverdediger, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal voor de tweede keer raakt (niet met zijn handen), voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Als de doelverdediger, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal opzettelijk met hand of arm speelt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schop toegekend aan de tegenpartij, wanneer de overtreding plaatsvond buiten het strafschoopgebied van de doelverdediger, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop);
- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, wanneer de overtreding plaatsvond binnen het strafschoopgebied van de doelverdediger, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Voor elke andere overtreding van deze regel:

- wordt de doelschop overgenomen.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Procedures – Overtredingen

Als een speler, die de doelschop op juiste wijze heeft genomen, de bal opnieuw speelt nadat de bal het strafschoopgebied heeft verlaten, voordat een andere speler de bal heeft geraakt, dan wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij vanaf de plaats waar het opnieuw raken gebeurde (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop). Als de speler de bal met zijn hand raakt, dan wordt hij bestraft met een directe vrije schop en een disciplinaire straf indien noodzakelijk.

Als een tegenstander het strafschoopgebied betreedt voordat de bal in het spel is en er wordt vervolgens een overtreding begaan op deze speler door een verdediger, dan wordt de doelschop overgenomen en de verdediger ontvangt eventueel een waarschuwing of wordt van het veld verwijderd, al naar gelang de aard van de overtreding.

Aanvullende instructies werkgroep spelregels

1. De bal in het spel

- a. Zolang de bal niet buiten het strafschoopgebied is geweest, is hij niet in het spel en elke aanraking door welke speler dan ook betekent: doelschop opnieuw laten nemen.

Daar de bal niet in het spel is, kunnen geen spelstraffen worden gegeven. Zou een tegenstander - tegen de voorschriften - binnen het strafschoopgebied komen en door een verdediger ongeoorloofd worden aangevallen, dan kan geen strafschop worden toegekend. Wél kan de betrokken overtreder een waarschuwing ontvangen of van het speelveld worden gezonden.

- b. Is de bal wél rechtstreeks buiten het strafschoopgebied getrapt, doch daarin teruggekomen door de wind, door een oneffenheid in het speelveld, via de scheidsrechter of een assistent-scheidsrechter, dan mag elke speler, behalve de nemer, hem spelen. Voor de nemer geldt de regel die bij elke vrije schop van kracht is: hij mag de bal niet voor de tweede maal spelen, voordat deze door een andere speler is geraakt of gespeeld. Hierbij moet nog worden opgemerkt dat, als de nemer een veldspeler is en hij speelt de terugkomende bal opzettelijk met de hand of arm, dan moet de zwaarste overtreding, het opzettelijk spelen van de bal met hand of arm, worden bestraft, dus: een strafschop.

2. Twijfel

Bij de doelschop geldt dat als de scheidsrechter in twijfel verkeert of de bal over de doellijn is gegaan via een aanvaller of een verdediger (natuurlijk uitgezonderd het gedeelte tussen de doelpalen), hij een doelschop zal toekennen.

Dezelfde beslissing neemt hij als een aanvaller en een verdediger gelijktijdig de bal raken en deze vervolgens over de doellijn gaat.

Regel 17 De hoekschop

Een hoekschop is een manier om het spel te hervatten.

Een hoekschop wordt toegekend wanneer de bal geheel en al over de doellijn is gegaan, hetzij over de grond, hetzij door de lucht, en het laatst is geraakt door een speler van de verdedigende partij, mits er geen doelpunt is gemaakt zoals bedoeld in Regel 10.

Vanuit een hoekschop kan rechtstreeks worden gescoord in het doel van de tegenpartij.

Procedure

- De bal moet liggen binnen de kwartcirkel van het hoekschopgebied het dichtst bij de plaats waar de bal over de doellijn ging.
- De hoekvlaggenstok mag niet worden verplaatst.
- De tegenstanders moeten zich op tenminste 9.15 meter van het hoekschopgebied bevinden totdat de bal in het spel is.
- De bal is in het spel, wanneer deze is getrapt en beweegt.
- De nemer mag de bal niet opnieuw spelen, voordat deze is geraakt door een andere speler.

Overtredingen en straffen

Hoekschop genomen door een andere speler dan de doelverdediger:

Als de nemer, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal voor de tweede keer raakt (niet met zijn handen), voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Als de nemer, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal opzettelijk met de hand of arm speelt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).
- wordt een strafschop toegekend als de overtreding plaatsvond binnen het strafschopgebied van de nemer.

Hoekschop genomen door de doelverdediger:

Als de doelverdediger, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal voor de tweede keer raakt (niet met zijn handen), voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).

Als de doelverdediger, nadat de bal in het spel is gebracht, de bal opzettelijk met hand of arm speelt, voordat deze is geraakt door een andere speler:

- wordt een directe vrije schop toegekend aan de tegenpartij, wanneer de overtreding plaatsvond buiten het strafschoopgebied van de doelverdediger, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond (zie Regel 13 - Plaats van de Vrije Schop).
- wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij, wanneer de overtreding plaatsvond binnen het strafschoopgebied van de doelverdediger, te nemen vanaf de plaats waar de overtreding plaatsvond.

Voor elke andere overtreding van deze regel:

- wordt de hoekschop overgenomen.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

Procedures – Overtredingen

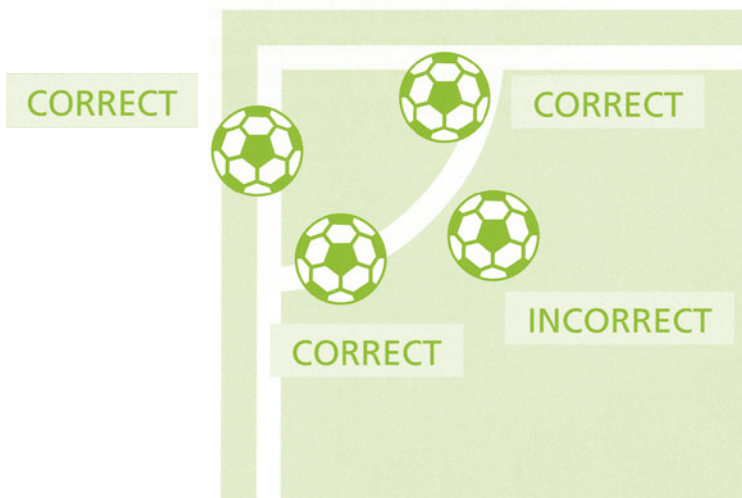
Scheidsrechters worden er aan herinnerd dat tegenstanders zich op minimaal 9.15 meter van het hoekschoopgebied moeten bevinden totdat de bal in het spel is (de eventuele markeringen buiten het speelveld mogen als hulpmiddel gebruikt worden). Waar noodzakelijk moet de scheidsrechter een speler die zich binnen deze afstand bevindt vermanen voordat de hoekschop is genomen en de speler waarschuwen wanneer deze vervolgens de juiste afstand niet in acht neemt.

Als de nemer de bal voor de tweede keer speelt voordat deze is geraakt door een andere speler, dan wordt een indirecte vrije schop toegekend aan de tegenpartij vanaf de plaats waar het opnieuw raken gebeurde (zie Regel 13 – Plaats van de Vrije Schop).

Als een speler, tijdens het correct nemen van een hoekschop, de bal met opzet tegen een tegenstander trapt om de bal nogmaals te kunnen spelen, zonder dit te doen op een onvoorzichtige of onbesuisde wijze, of gepaard gaande met buitensporige inzet, dan moet de scheidsrechter het spel door laten gaan.

De bal moet binnen het hoekschoopgebied liggen en is in het spel wanneer deze is getrapt. De bal hoeft het hoekschoopgebied dus niet te verlaten om in het spel te zijn.

Het diagram toont enkele correcte en niet correcte posities.

Regeling om de winnaar van een wedstrijd te bepalen

De drie goedgekeurde manieren om te bepalen wie de winnaar is, wanneer de competitie-reglementen bepalen dat er een winnaar moet zijn bij een gelijkspel zijn:

- de regeling van de “uitdoelpunten”
- de verlenging
- de strafschoppenserie

De regeling van de “uit - doelpunten”

De competitie-reglementen mogen bepalen dat, daar waar partijen zowel uit als thuis tegen elkaar spelen en er sprake is van een gelijke stand na de tweede wedstrijd, elk gemaakt doelpunt op het terrein van de tegenstander dubbel zal tellen.

De verlenging

De competitie-reglementen mogen bepalen dat er twee extra, gelijke periodes van maximaal 15 minuten per periode worden gespeeld. De voorwaarden van Regel 8 zijn hierbij van toepassing.

De strafschoppenserie

Procedure

1. De scheidsrechter bepaalt op welk doel de strafschoppen zullen worden genomen.
2. De scheidsrechter zal tossen met een muntstuk en de aanvoerder van de partij die de toss wint, beslist of zijn partij de eerste of de tweede strafschop zal nemen.
3. De scheidsrechter maakt aantekeningen van de genomen strafschoppen.
4. Met inachtneming van de hierna genoemde voorwaarden, nemen beide partijen vijf strafschoppen.
5. De strafschoppen worden om en om genomen.
6. De strafschoppenserie zal niet worden voortgezet, zodra een partij een aantal doelpunten heeft gemaakt, dat door de andere partij niet meer kan worden bereikt.
7. Nadat elke partij vijf strafschoppen heeft genomen en beide een gelijk aantal of geen doelpunten heeft gemaakt, wordt de strafschoppenserie in dezelfde volgorde voortgezet. De partij die een doelpunt meer heeft gemaakt dan de andere partij, nadat elke partij een gelijk aantal strafschoppen heeft genomen, is de winnaar.
8. Onder de voorwaarde dat zijn partij nog niet het reglementair toegestane aantal wisselers heeft gebruikt, mag een doelverdediger die tijdens de strafschoppenserie geblesseerd raakt en niet in staat is om verder als doelverdediger op te treden, door een wisselerspelers worden vervangen.
9. Met uitzondering van het onder 8 bepaalde, mogen alleen spelers die op het speelveld zijn aan het einde van de wedstrijd, de tijd van een eventuele verlenging inbegrepen, deelnemen aan de strafschoppenserie.

10. Elke strafschop moet door een andere speler worden genomen en alle in aanmerking komende spelers moeten een strafschop hebben genomen, voordat een speler een tweede strafschop mag nemen.
11. Een speler die in aanmerking komt om deel te nemen aan de strafschoppenserie, mag op elk moment tijdens het nemen van de strafschoppen met zijn doelverdediger van plaats wisselen.
12. Alleen in aanmerking komende spelers en de (assistent) scheidsrechters mogen zich tijdens de strafschoppenserie op het speelveld bevinden.
13. Alle spelers, met uitzondering van de nemer van de strafschop en de twee doelverdedigers, moeten in de middencirkel blijven.
14. De doelverdediger, die tot dezelfde partij behoort als de nemer van de strafschop, moet zich opstellen binnen het speelveld, buiten het strafschopgebied en wel op de plek waar de doellijn en de lijn van het strafschopgebied samenkomen.
15. Tenzij anders bepaald, zullen de betreffende spelregels en de Officiële Beslissingen van de International F.A. Board ten aanzien van de strafschoppenserie van kracht zijn.
16. Indien, bij het einde van de wedstrijd en voordat de strafschoppen worden genomen, een partij een groter aantal spelers dan de tegenpartij, moet deze partij haar aantal spelers verminderen tot het aantal van de tegenpartij en de aanvoerder moet de scheidsrechter op de hoogte brengen van de naam en het nummer van elke uitgesloten speler. Elke speler die op deze wijze wordt uitgesloten mag niet deelnemen aan de strafschoppenserie.
17. Voor aanvang van de strafschoppenserie moet de scheidsrechter zich ervan overtuigen, dat een gelijk aantal spelers van elke partij in de middencirkel verblijft en zij moeten de strafschoppen nemen.

Interpretatie spelregels en richtlijnen voor scheidsrechters

De strafschoppenserie

Procedure

- De strafschoppenserie is geen onderdeel van de wedstrijd.
- Het strafschopgebied waar de strafschoppenserie wordt afgewerkt mag alleen worden veranderd wanneer het doel of het veldoppervlak onbruikbaar worden.
- Wanneer alle gerechtigde spelers een strafschop hebben genomen hoeft dezelfde volgorde als in de eerste ronde niet in acht te worden genomen.
- Ieder team is verantwoordelijk voor het kiezen van de spelers uit diegenen die aan het eind van de wedstrijd op het speelveld waren alsmede voor de volgorde waarin de strafschoppen genomen zullen worden.

- Een geblesseerde speler mag niet worden vervangen tijdens de strafschoppenserie; dit geldt niet voor de doelverdediger.
- Als de doelverdediger van het speelveld wordt gezonden tijdens de strafschoppenserie, moet hij worden vervangen door een speler die aan het eind van de wedstrijd op het speelveld was.
- Een speler, wisselspeler of gewisselde speler kan een waarschuwing krijgen of van het speelveld worden gezonden tijdens de strafschoppenserie.
- De scheidsrechter moet de wedstrijd niet staken als een team tijdens de strafschoppenserie minder dan zeven spelers heeft.
- Als een speler geblesseerd is geraakt of van het speelveld wordt gezonden tijdens de strafschoppenserie en zijn team daardoor één speler minder heeft, hoeft de scheidsrechter het aantal spelers, dat aan de strafschoppenserie deelneemt van het andere team niet te verminderen. Een gelijk aantal spelers van elk team is alleen vereist bij het begin van de strafschoppenserie.

De instructiezone

De instructiezone heeft met name betrekking op wedstrijden welke gespeeld worden op voetbalvelden met een bank/dug-out voor de technische staf en de wisselers zoals hieronder weergegeven.

De instructiezone kan qua omvang of plaats per veld verschillen, maar de volgende opmerkingen worden als een algemene richtlijn uitgevaardigd:

1. De instructiezone mag niet langer zijn dan de lengte van de bank/dug-out, plus 1 meter aan weerszijden van de bank/dug-out, en voor de bank/dug-out loopt deze zone tot 1 meter vanaf en evenwijdig met de zijlijn.
2. Het wordt aanbevolen om deze zone af te bakenen.
3. Het toegestane aantal personen binnen de instructiezone wordt bepaald door het competitiereglement.
4. Degenen die zich binnen de instructiezone bevinden, moeten, in overeenstemming met het competitiereglement, voor de aanvang van de wedstrijd worden opgegeven.
5. Slechts één persoon tegelijkertijd heeft de bevoegdheid om instructies te geven vanuit de instructiezone.
6. De coach en de andere officials moeten binnen de grenzen van de instructiezone blijven, behalve bij bijzondere omstandigheden, zoals een verzorger of een arts die met toestemming van de scheidsrechter het speelveld betreedt om een geblesseerde speler te verzorgen.
7. De coach en de overigen die zich binnen de instructiezone bevinden, moeten zich op een verantwoorde manier gedragen.

De vierde official en de reserve assistent-scheidsrechter

- Een vierde official kan worden aangesteld op grond van de competitiereglementen en hij kan als vervanger van elk van de overige leden van het team fungeren, als één van hen niet langer in staat is zijn taak uit te oefenen, tenzij een reserve assistent-scheidsrechter is aangewezen. Hij assisteert de scheidsrechter te allen tijde.
- Voor aanvang van de competitie dient de organisator duidelijk aan te geven of, wanneer de scheidsrechter de wedstrijd niet voort kan zetten, de vierde official de taak als scheidsrechter overneemt of dat één van de assistent-scheidsrechters de taak als scheidsrechter overneemt, in welk geval de vierde official assistent-scheidsrechter wordt.
- De vierde official verleent assistentie bij de administratieve handelingen vóór, tijdens en na de wedstrijd, zoals bepaald door de scheidsrechter.
- Hij is verantwoordelijk voor het verlenen van assistentie bij de invallerprocedure tijdens de wedstrijd.
- Hij heeft de bevoegdheid de uitrusting van de invallers te controleren, voordat zij het speelveld betreden. Wanneer hun uitrusting niet in overeenstemming is met de spelregels, informeert hij de scheidsrechter.
- Hij houdt toezicht op de reserveballen. Als de wedstrijdbal moet worden vervangen tijdens de wedstrijd, moet hij, op aanwijzing van de scheidsrechter, een andere bal ter beschikking stellen, om zodoende het oponthoud tot een minimum te beperken.
- Hij moet aan de scheidsrechter aangeven wanneer de verkeerde speler wordt gewaarschuwd vanwege een persoonsverwisseling; of wanneer een speler niet van het speelveld wordt gezonden terwijl hij gezien heeft dat deze een tweede waarschuwing heeft ontvangen; of wanneer een gewelddadige handeling plaatsvindt buiten het gezichtsveld van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechters. De scheidsrechter behoudt evenwel de bevoegdheid om te beslissen over alle spelaangelegenheden.
- Hij moet na de wedstrijd een rapport sturen aan de bevoegde instantie over elke vorm van onbehoorlijk gedrag of ander voorval dat heeft plaatsgevonden buiten het gezichtsveld van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechters. Hij moet de scheidsrechter en zijn assistenten inlichten over alle te maken rapporten.
- Hij heeft de bevoegdheid de scheidsrechter te informeren over onverantwoord gedrag van een ieder die zich binnen de instructiezone bevindt.
- Er kan ook een reserve assistent-scheidsrechter worden aangesteld volgens de competitiereglementen. Zijn enige taak is het vervangen van een assistent-scheidsrechter die niet langer in staat is zijn taak uit te oefenen, of het vervangen van een vierde official wanneer dit nodig is.

Signalen van de scheidsrechter

Directe vrije schop

Voordeel

Indirecte vrije schop

Gele kaart

Rode kaart

Signalen van de assistent-scheidsrechter

Vervanging

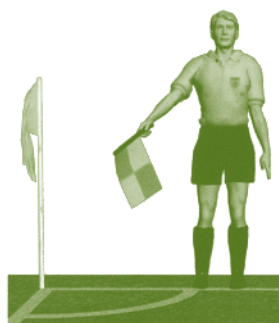
*Inworp voor
de aanvaller*

*Inworp voor
de verdediger*

Doelschop

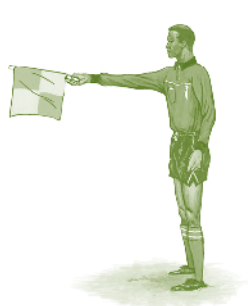
Hoekschop

Buitenspel

*Buitenspel aan
deze zijde van
het veld*

*Buitenspel in het
centrum van
het speelveld*

*Buitenspel overzijde
van het speelveld*

Overtreding van de verdediger

Overtreding van de aanvaller

